

Edebiyat Defteri

Oktay Coşar -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
31 Ağustos 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329364/.html>

Sayfalar

defterimde kan tozları
üflesem de yitmiyor kalıntıları
ve bu hançerin kilidi sendeydi
sayfa kırk

defterimin arasında kurutulmuş düş taneleri

simsiyah bir kılıç gölgesi
sevda dalaşının karnında komada
sivri ve tedirgin bu kamerin zehri
keşke bu bahçede yeşermeseydi
sahtekar pırıltı bitkileri

Zekatı verilmemiş bir ihtilal gibi
cinsiyetsiz bir ibadet gibi
istiyorsun benden günlerin diyetini
oysa daha ilk defterdi vahyolan
tanımıyorsun sen benim kıyametimi
çoktan karaya vurdum ben
apaçık sihir yaptım diye

İşte o yüzden yine hatırla diye
sayfa otuzdört

aynalar caddesinin en günahkar sürtüğüydün
ki hepimiz gururluyduk bu mevkiinden
yosmalıktan sürtüklüğe yükselmen
kısacık bir aşk öyküsünden ibaret değildi çünkü

akrebin zehri süt kalırdı yanında
ama aynı zamanda sadıktın bir yıldız gibi
bir yaprağın göbeğinde
sadece yalnızlığın ışığında beliren
bir sihir damlasıydın
ve herşeye rağmen
denizden yeni çıkmış
taze bir yaşam gibiydin
ürkek ve çılgın hallerinle

en güzel pencere senindi
hiç açılmayan

sayfa Temmuz

sen
o gün mavisinde
gözlerinde el değmemiş bir bulut
daha yağmamış ama
damla topluyorsun daha
bir başına
hesapsız
umurunda olmadan nereye yağacağıнын
ben seni görüyorum
buluttanr çok güzel bir sancı
dallarımda düş yaprakları
ondan mıdır bilmem
bir tek beni yıkıyorsun
bir tek beni yıkıyorsun

sonra bir falcı kadın kiraliyorsun
oyuncak küresiyle birlikte
o kadın beni yapraklı bir kurbağaya çeviriyor
sen her seferinde
hem yapraklarımı koparıyorsun
hem de öpüyorsun yeni emekleyen vahamdan
ama sonra
sen
gidelim o sayfaya
hadi

kırık sayfa

sen kafama bir tas okyanus dökünce
ayıldı hüzünlerim
ama kazımıştın bir kere gövdeme
"kadın erkeği seviyor"
"öldüresiye"

şimdi / şimdilerde
şimdiye en yakın civarlarda
sen zaten hep bu defterdin kopuk kopuk
ben ellerinde hep sayfasızdım
hep heceleyerek / heceledim seni
adam olmadı hiç bu cümle
hep bir hece defterin kıvrık tarafında
git ki
git ki
gölgen yine hep öyle koksun
öyle işte
en başta olduğu gibi
günahı bile bilmediğin zamanlardaki gibi

yine sayfa otuzdört

en günahkar bulut
en çok sevendir denizin yuttuklarını
dilimin altında hep bir dalga
hangi kıyıydı çarpacağı
bir unutsa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329756/sayfalar.html>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330196/.html>

Bak Zeliham

bak zeliha
birazdan burada
bu sızıntılı mevsimde
bambaşka sevişeceğiz seninle
öyle heyecanlı ki bakışlarım
şimdi sen böyle oracıkta
göçebe bir çiçek gibi yatıyorsun ya
ruhum bir tuhaf oluyor inan
dişi bir ayna gibiyim sanki
çok utangaçım çok
bakamıyorum bile sımsıkı tuttuğun yalanlarına
gel mi diyorsun
gelemem
şimdi gelemem

ben ilk defa
ondört yaşında gördüm ilk çıplak kadınımı
dışkapı semtinde nur sinemasında
fırincının kızıydı filmin adı
fırıncı umrumda bile değildi
o fırincının kızı işte
üç beş yıl sevgilim oldu
beni aldattığını da biliyordum her seansta
olsun varsın
o bana içini açmıştı
o bana nedenini anlatmıştı
nasıl söyleyeyim sana
zevkimim zembereğiydi
o olmadan keyifsizdi kasıklarım

bak zeliha
sen orada oracıkta
tıpkı bir tren istasyonu gibi duruyorsun
sanki ben senin tek yolcumum da
öpüşür öpüşmez sen dumanların arasında kaybolacaksın gibi
üstünden
göğüs arandan
baldırından
taptaze raylar geçiyor sanki
ama öyle güzel yakışmışsın ki karanlığa
pek parlak duruyorsun belli belirsiz
bense şimdi ağdaki çırpınan balık gibiyim
bir kaysam aralıktan
bir düşsem denizime yeniden
yani işte anla
orada mercanların arkasında öpsem seni
anla işte
nefessiz

öyle bakma zeliha bana
kumunu bulamayan kedi gibi
mırıldanarak üzülme
ben üç film devamlı kuşağındanım
ereksiyon mevsimlerimde
hep zengin kadın fakir uşakla sevişti
ben koskacaman bir fantazi bitkisiydim o zaman
şimdi sen oracıkta
çocukluk resmimin tam altında

öyle soyunuk durunca karşımda
kendimi şey gibi hissediyorum
şey gibi işte

şimdi
hadi gel sevişelim zeliham
biricik zeliham
düş köpüğü zeliham
pembe gövdeli ağacım
ılık papatyam
kimildayamayan taş parçam
donuk zamanımsın
ölesiye sevişelim
bir yandan ölelim
bir yandan sevişelim
en çok ölelim ama
ama önce gitmeliyiz
önce gitmeli
seni aldığım vitrine tekrar bırakmalı
bırakmalı zeliham
biliyorum ne giysen yakışacak yine sana
ve hayallerimi soğutma olur mu?
yine gel olur mu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330653/bak-zeliham.html>

Olmadık Bir Sahne

gün ışığının arasından süzülüyor yine
hep aynı manzara baktıkça silikleşen
kapı dolu bu mağara
köstekli bir hikaye bu
ne kadar zor bu yamacı tırmanmak
kan ter içinde zamanlarım
her yanıma batıyor pişmanlıklarımın sivri yanı
çık ama çık diyor o çirkin sufleci perde arasından
oynayacak zamanım yok ama diyorum
alkış geliyor en arka sırada oturan yaşlı alkolikten
nasıldı replik
ezberim ölmüş meğer
son bir çırpıyla üflüyorum çalıntı sura
belki kıyamette anımsarım diye o melun tiradı
tepenin ardında bir çığlık bekler seni diyor
anlamıyorum ki anlamı
oltayı diyor oltayı salla rejisör
şaşırmış bakıyorum salak salak
oltayı at tepeye diye yineliyor rejisör
çirkin sufleci çık hadi çık işte diyor
yaşlı alkolik içkisinden bir yudum alıp alkışlıyor
Sanki boşlukta asılı bir kuklanın sureti yapışmış içime
terden makyajım akıyor ruhumdan
oysa daha birinci perde bu mutsuzluğuma yeni sığdırılmış
kapı dolu mağaranın içinde tepeler
sürünerek geçmeliyim göreçeğim sırımına
okunaksız yaşamlar toplayıp zehirlerini çalmalıyım
heyecandan dirileceğim neredeyse
daha çürümeden ulaşmalıyım kılavuz tirada
erteleyecek başka rüyam kalmadı üzgünüm
suflecinin çirkinliği ağzını kocaman yapıyor
yaşlı alkolik oldu bu iş diyor
rejisör elime bir kaskatı bir cümle veriyor
öldür de uyan artık diyor
alkışlar yüreğimi burkuyor
ne zormuş bir şiirin ruhunu satmak
muamması bile ödünç alınmış bir hayale
ne zormuş bu hendekten atlamak
yüreğimin kostümlü tarafı paramparçayken...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330954/olmadik-bir-sahne.html>

Aslı Gibidir

işte o geçmişindeki yolculuk yarasını
seni tedirgin bir mutluluğa uğurlarken gördüm ilk
ki biliyorsun sen de
kırıldıktan sonra yapıştırılmış bir yıldız
daha ne kadar dilek tutmamıza izin verir ki ?

ben adak vermeye çalışırken yalnızlığımı
o beni kurban etmeye çalışıyordu

şakaklarımda yeni dinmiş bir tufan sonrası
ağır bir resmin gölgesindeyim
kapılarımin kilidi kuytularında ürkek
içimde bir kahin / efkar tellalcısı
şimdi nerden başlamalı / akmalı / bitmeli
çıplak bir semah gibi ağlamalı

avutulmuş aşklar anto-lojisi
kaybolan ciltlerin nafile izleri
noter huzurunda bir yitiş / ama-lı bir yitiş
kayıp sevgiliye ama-lar
adresini arayan içime ama-lar

tezgahımda ağırlı bir ucuzluk
yüzme bilmeyen bakışlarım
üniversiteden terk kederlerim
oysa kocaman kendimin gölgesi
kendi kendimin gölgesinde yeter ucuz bir melankoli
mühürlü bir dehliz ipin ucunda
sol yanımdan esen bir ihtimal rüzgarı
lazım olan sadık bir köprü
üstünden değil
altından geçebileceğim

bu kaçınıcı suretim firar eden
ihtilal taklidi yapan duygularım
hep yanımda çıkmaz sokak tanrıları
bu hayata daha kaç cümle sığar ?
ya da bu cümlelere daha kaç hayat sığar?
yine de ister / istesinler elbet sevdiklerim
sakladığım / çoğalttığım benlerden
sorarlarsa da söylerim bir dudak hareketiyle :
"aslı gibidir / görülmüştür "

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331257/asli-gibidir.html>

İntihar Satıcısı

Bir intihar satıcısı
Yürek yırtığının bitiminde köhne zamanı
Ne ararsan var
Gazla
Uçurumdan
İple
Kurşunla

Bekaretinden acil intiharlar
Tereddüt garantili

Envai çeşit yitişler
Ön ödemeli bitişler
Ölünce yarısı
Yarısı öldükten sonra
Yanında halesiyle
Sevdiğinle gelirsene kanat da veriyorlar

Bir de not :
Göz kapaklarının örtülmesi fiyata dahil değildir.
Gözünüzün açık gitmenizden firmamız mesul değildir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331579/intihar-saticisi.html>

Hamal

metruk bir ilişki-
nin hamalıyım
en son kiraya verdim
güzel kamburumu
sarhoşlu köyün
kavalcısına
unut-
sun diye
sondan bir önceki öpüşlerimi
ödünçtü oysa
yazgısından borç aldığım teni
ki yılgın bir bulut
daha ne kadar yağabilir ki
yorgun düşmüş bir yüreğin
ağlamayı unutan kıyılarına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331904/hamal.html>

Dirim ve Yas

Dirim/i kokundan mahrum eden zehirli geçmişim,
zehirli dokunuşlara bulaşıyor isimsiz bir salgın gibi.
İsmi kaybolmuş bir sancının şifrelerini çözmeye çalışırken,
yine böyle bir aşk havlinde,
göğün üstünde ücra bir hücreye sokulasım geliyor.
Bir ihanet arefesinde,
ihaneti sanki bir bayram gibi kutlamaya çalışmak
Sabahın gözünü yeni açtığı bir vakitsizlikte
heyecanla, yastığının altında sakladığım dudak izlerini acıma giydirmek istemem...

Yasını tuturmaya çalıştığım,
daha yeni kırılmış dokunmalarımız değil mi...
Anlayamadığın öykülerimiz saklı hala bedenimde.
İhtirasla avuttuğum,
yeni yetme bir yalnızlık değil ki bendeki.
Yine de biliyorum...
Mayalamaya çalıştığım hamurumuzdan,
bayağı kuşe kağıda basılı,
Üç beş kişinin okuduğu bir küpür olur sadece...
Kalırsa da dibi kalır denizin...
Kalırsa da rengi kalır sadece denizin....
Kumsalımızdan geriye kalan,
birkaç sararmış bakışın,
canıma dokunuşların,
biraz da nefesin olur sadece...

Ben gidiyorum şimdi,
öyküler mezarlığıma...
Senin de isminin olduğu,
gözyaşı düşürdüğüm anılardan,
biraz af dilemeye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332230/dirim-ve-yas.html>

Renksiz Bir Kesit

Bir boşluğun içinde
kaypak yüzler bağılıyor avaz avaz.
Tersine koşuyorum,
köhneleşmiş masallarım damağımda.
Oysa uçurum daha çok genç,
benimle buluşmak için.

Anladım ki,
Ben kendimin imgesiyim aslında,
ağır, kalın ciltli anılarımda.
Bir ayraç bile kurtaramaz,
hüzünlerime unutkanlığımı...

Çalışma masamın gri tarafındayım.
Bir küba filminden arakladığım puroyu içiyorum.
Mantar panomda,
kırılmış camlardan bile yansımayı beceremeyen,
acemi ilişki fotoğraflarım...

Yanan bir tütsü...
"Ne kokar bu" dedim satın aldığım varoş çocuğuna :
"çılğınca kokar abi" dedi.
Bu geceler benzedikçe birbirine,
bir bir yıkılıyor benim de çılgılla yonttuğum umutlarım...
Yine bir oda...
Yine aynı ketum duvarlar...
Yine aynı rakı kadehimi taşıyan vefakar masa...

Yine aynı vazifesini yapamayan beceriksiz aşklarım...
Yine aynı en berrak rüyalarım da bile sevişmeye cesaret edemediğim sen...
Bir boşluğun içinde yüzme bilmeyen okyanus,
tersine koşuyorum,
dilimin atında hissedebildiğim bir renksizlik,
Üstümde bana kısa gelen bir düş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332580/renksiz-bir-kesit.html>

Fotoğraftaki Ten

Fotoğraftaki ten.
Ağrılı bir anımsayış...

Arsız hatıraların içinde, saklanmış küskün aşıklar...

Yağmalanmış ayrılıklardan sıyrılan vazgeçmiş intiharlar...

Diye başlar yazacaklarım,
doğmamış bir sayfanın ilk iç çekişinde.

Ellerim öylesine hırçın,
bir kadeh kin tutarken.

Ruhumda bir mayın,
bir inançsız cümle patlatacak sanki.

Şakaklarımda utandıran anılarımın hırıltıları...

Fotoğraftaki ten...

Sarhoş bir şehvet,
yürürebilmekten aciz körelmiş dokunuşlarıyla.

Unutulmuşun içinde kalan bir ten parçası yaşıyor,
gözbebeklerinden aynalara sıçrayan öpüşmeleri...

Çarşafıya sarılmış dokunuşlar,
arzularımın arasından kayıp gidiyor ölü bulutlar gibi...

Ten, Sen ve Fotoğraf...

Dudaklarından düşen gözyaşlarını topluyorum tane tane...

Usluca...
İncitmeden...
Saklayarak...

İnce bir rötuş yapıyorum kalbinde sonra.

Fotoğrafı siliyorum.
Sen ve Ten kalıyorsun geriye.
Bir de bakışlarındaki dönüşsüz yara...

Diye biter,
yalnız sen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332872/fotograftaki-ten.html>

Ben Seni Bir Karınca Yuvasında Buldum Sevgilim

Herkesin bir dağı vardır
Her an patlayıp dağılmaya hazır
Ve uzaktan gördüğü bir nehre
Şapkasındaki birikmiş kara bulutlara rağmen
Gökyüzüne inat sevdalanacak.

Ben seni bir karınca yuvasında buldum sevgilim
O zamanlar sen ağlayan bir tomurcuktun
O dehlizlerin içinde mart böceğine hüzünleniyordun
Küçücüktün ve emekleyemeyecek kadar kuytuydun
Sana hecelerden parça parça koparıp verdim
Çünkü sen daha kirlenmiş cümleleri yiyemeyecek kadar masumdun.

Ben seni bulduğumda güneş daha yıldızının karnındaydı
Toprak ikinci uykusunda hamağında sallanıyordu
Karanlık ruhuna kadar çökmüştü, ölü bir masalın salladığı beşikte
Sen o arada geçmişini araklayanlardan intikam almaya çalışıyordun
Ama bir yüreğin topaldı
Ve öfken
Göz bebeklerinde uçuşan kelebeklerdi sadece

Hatırlarsan eğer
Seni ilk bulduğumda
Rüyalarımın uzattığım bir ipe tutunmanı istemiştin
Uçamayan bir ceylan yavrusu gibi bakmıştın bana
Kararsızlığın gövdenden uzanan dallar gibi sarılmıştı bedenime

Ben seni ilk bulduğumda cehennemde gişe memuruydum
Sadece umutsuzluktan çürümüş insanlar girebilirdi içeriye
Zaten hiç biri geçemezdi sadakat mülakatını
Hepimiz duygu çulsuzuyduk anlayacağın

Ama ben seni öyle şiddetli gördüm ki
Yeryüzü beni kırmayıp bir kere de tersine dönmüştü
Kitaplar beni kırmayıp bir kere de tersten yazılmışlardı
Hüzünlerim ilk defa beni kırmayıp aldatmışlardı beni

Ben seni bulduğum an
Heyecanımdan denizi öyle bir içim çekmişim ki
Tüm mavisi üzerime sıçramış birden
Ben seni bulduğum an
Senin tam içinde doğmuşum aynı zamanda

Ben seni buldum
Sen de bende öl olur mu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333192/ben-seni-bir-karinca-yuvasinda-buldum-sevgilim.html>

Satır Başı

Öyle çok tükettim ki seni, görünen yokluklarınla.
Oysa hiç indirmemiştim ben sana sevgimin kepenklerini...

Satır başı...

Ürkek bir imla gibi kaybolduğum zamanlarımda,
bana öpüşmenin kim olduğunu fısıldadığın zamanlarımda,
terleyen hayallerimin utanılacak özneler olmadığını defterime çizdiğin zamanlarda,
zamanlarımda içinde utançlarımı saklayan kılavuz olduğun zamanlarda,
yalnız yıldızdan kendini yeni salıvermiş bir meteor parçasıydım sadece...

Satır ortası...

Hani ben,
şövalesinde kımıltısız bir tuval iken,
sen eline aldın da uysal fırçanı,
eskizlerime bile bakmadan işlemiştin beni.
Dökülen boyalarımın eski renkleri çıkmıştı anımsarsan...
Bir de tuvalle şövale arasındaki düğümü çözmüşün bilersen...

Satırın keskin köşesi...

Sana birçok ölüm borçluyum,
çünkü ben sende çok öldüm bilesin...
Şehvetimin gövdesinden sızan reçinede hakkın vardır bilesin...
Ellerine, gözlerine, nefesine, dokunuşlarına da borçluyum.
Hani o düşlerimin içindeki denizin kıyısında,
uzaklar için yaptığın tek kişilik sal durur hala orada...

Biliyorum...

O zaman da olduğu gibi hep tek kişiliktin...

Satır aranması ya da satır sitemi...
Ya da bir satır nakaratı veya yineleyiş...

Öyle çok tükettim ki seni görünen yokluklarınla.
Oysa hiç s.indirmemiştim ben sana sevgimin kepenklerini...

Yine satır başı ya da obsesif bir satır arzusu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333500/satir-basi.html>

Perşembe

Perşembenin rengi kaşındırır adamı
Bu mevsim ayrılıklar erken bastırdı
Oysa kocaman bir hafta
Düşüncelerimde pinekler gibi geçti
Kocaman bir hafta
Toprağın altında kendini arayan bir köstebek gibi geçti
umutlarımın ayık hali olacaktı bir yerlerde
biraz zor bulurum genlerimin arasına sıkışmış bu talihsizlikle

Perşembe yoğun bakımda
Diğer günler baş sağlığında
Neyse ki ilk taziye geldi
Ancak coşku getirmek yasak
Kapıdan almıyorlar
Mutluluk krizi yaratmış

Bozuk bir plağın içine saklanmış Perşembe
Bir papağanın gırtlığındaki dönme dolap Perşembe
şimdi nereden geldi bu perşembe
alnımın yazısına
habersizce açan bir yaprak gibi
oysa bana dair bir merasim vardı
duygularıyla söz kesmiştik
nişanlanacaktık yakın zamanda
iyi günde kötü günde
düşlerimin bana verdiği yetkiyle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334437/persembe.html>

Yörüngemde Kasvetli Bir Umut

hasretle bekliyorum nuhun gemisini
bir çift melankoli sipariş etmiştim
nesli tükenmesin diye
bu tufanla gelecek işte ilk cinayetler
her şey severek yok olur çünkü..

kimyasal duygular
analitik sevmeler
sevmenin diyalektik kuramları
bekareti bozulan soğuk dudaklar
bilimsiz sevişmeler
delik deşik ilişkiler
yalanlar hep nöbette tüm tutkuların sicilinde
iflas
derin bir iflas
yataklarda keskin nevrotik kokuları
en güzel kim yalabalıklar aynalara
ellere çivilenmiş resimli aşk hikayeleri
dejenerasyon
bel altlarına ağız nakli yapan dr. dejenerasyon
kayıp / aranıyor / nefesli ya da nefessiz
vebalı empozeler / virütik empatiler
iflas
kalleşçe bir iflas

oysa
bu balkondan güzel kirpikli gemiler geçerken
ufuk çizgisi kasketiyle selamlarken
bir kadın
elindeki mum alevi fırçayla
biraz kızıla bandırıp hayatı
çizerken göğün büyüsunü
çırıl çıplak suçlarıyla
günah da değdirse günlere
yine de cennet hep damaklarında
işte onlara
o kadınlara seğiriyor heyecanlarım
o kadınlar gülümserken birikiyor sevaplarım

yani işte o balıkçı
bacaklarını aydan sarkıtıp korkusuz
ıslıklarla çiziyor şehrin rengini
gecenin parlaklığını sıvazlarken iştahla
elindeki şarkı düşüyor aklıma
düşüyor işleniyor ruhuma
o güzel uykularım öldürmesin diye
sevdiğimin ineccek gözlerini...

Oktaş Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334791/yorungemde-kasvetli-bir-umut.html>

Aşk Eğiren Kadınlar

Aşk eğiren kadınlar
Gölgelerinin verandalarında
Gülüşüyorlar göğüslerine
Yanakları ay kızılı
Elleri toprak yorgunu
Yıkıyorlar birikintilerinde

Nasıl gülüşüyorlar tenlerine
Kelebekler bile tutamıyor kendini gülmekten
Nasıl da eğiyorlar körpeliklerini
Gölün suyu büyülü
Taze bir mevsim gibi kıkırdıyorlar
Ama hayatları gözyaşı yanığı
Hepsinin rahminde doğmamış bir ağıt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335431/ask-egiren-kadinlar.html>

İçimin Sıfır Noktası

Ben öldüğümde
içimden bir dolu kukla çıkmış
ipleri çalınmış
sevapların ağlayabileceği
kovuklu ağaçlardan yapılmış

gözlerinden düşen gözyaşları
tek tek kırılırken dudaklarımın üstünde
tüm günahlar meleklik sınavındaydı
üstlerinde çırılçıplak bir çarşaf

upuzun bir karanlık bu
gördükçe sünen
korktukça sünen
ağladıkça koyulaşan
İçinde irinli rüyaların beslendiği
buruş buruş bir karanlık bu
gittikçe aşağı düşen
tabelasız bir karanlık
bir tek kılavuz var bu siyahın içinde
o da beyazı çalınmış namuslu bir renk sadece

taşlı bir yol
taş taş
taş gibi
taş gibi geçmişiyse
kenarda bir ızgara
biriken gözyaşları için
köşede bir sokak lambası
sevişemeyenler için
duvarda bekleyen sarmaşıklar
aşıklar
aşıklar pek bir sarmaşık
kısacık bir yol
iki adımlık hayatın teras katında
taşlı bir yol
mühürlü yol

sınandık gölgelerin sırtında göç eden aynalarımızın içinde
sınandıkça suya döndük, dibinde kanayan karanfillerin olduğu
karanfiller limanına vardık ama en sonunda, çivilenmiş acılarımızdan kurtulup
işte orada akrep ve papatya, el ele
ki dokunamadık ne akrebe ne de papatyaya
işte o anda bir okyanus kuşu, bıraktı kanatlarından pırıltısını alnımıza

seyir defterimizin üzerinde masmavi bir kelebek
mutlu kaşifin gölgesinden yağıyor yollar
hasretle bizi bekleyen masum ufuk çizgisi
göğsümüzün içinden çıkmaya çalışan, tahliye edilmiş arzularımız
Köz yeniden hazırlanıyor kıvılcım olmaya
İşte böyle göründü ve yineleniyor sürekli
kırkikindi yağmurlarının arasından gözükten yollar
yıldızlardan savrulan köpüklerin parmaklarımızın ucunda
nasıl da mutlu çığlıklarla patladığı
İşte orada göğsümün kıyısında bir yanardağ
düşledikçe patlayan, düşledikçe patlayan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336809/icimin-sifir-noktasi.html>

Ateş Geçidi

Koştular
Çok koştular
Fırtınanın yakasına yapışmak için
İçindeki hortumu öldürmek için
Artık yutmasın diye zalim duyguları

Koşarlarken arkalarında gözyaşlarından toz bulutu
Toprağın şahdamarı kökünden kesik
Öcü alınmamış ihanetler çorak
Kuşlar üşüyor çok üşüyor
Titriyor bulutlar çok titriyor
Onlar koşuyor aslında bir el yazmasının peşinden
Onlar koşuyor aslında ellerinde balta
Daha çok inanç var budanacak
Daha çok anahtar var rüyalarına uydurulacak

Koşuyorlar
Buğday tanesi gibi kızlar tepelerde
Som sarı kirpikleriyle gözlüyorlar geleceklerini
Karınca gibi adamlar yuvalarında, ağustos böceklerini diriltiyorlar
Koşuyorlar fırtınanın peşinden, göğüslerinde masmavi bir kasırga
Şakaklarında yağmur taneleri, buğuları yeni tomurcuklanmış
Açlıktan ağlayan ağaçlar yaprak bekliyor
Bir gül tanesi üzgün, dikenini bile kanatmaz kimseyi

Koşuyorlar
Gökyüzündeki sahte yıldızları savurmak için
Koşuyorlar kapkara dudak tarlalarının içinden
Coşkuları kan revan içinde
Geçiyorlar bataklık gibi hayallerden, diplerine bulaşıyor ölüm
Pörsümüş gecelerden kurulmuş barikatlar önlerinde
Yeşili çalınmış bir orman pusuda, yutmak için nefeslerini

Ama hep koşuyorlar yıldırımadan içindeki ışıklarını
Gökten yeni ölmüş insanlar yağıyor başlarına
Yeni emekleyen bir büyü birden canavarlaşıyor toprağın içinden
Ama koşuyorlar kendilerini çağıran kehanetlerinin peşinden
Bir fırtınanın içindeki hortumun kalbini hançerlemek için
Geçip gidiyorlar ruhlarındaki ateş geçidinden
Erimesinden yazgıları daha
Küllenmeden yazgıları
Koşuyorlar
Kayboluyorlar bir bulut kümesinin içinde
Kayıp
Düş tozlarıyla yazılmış bir destan gibi ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337271/ates-gecidi.html>

Söz Gelimi

Hadi
Toplayalım çiğliklarımızı
Daha fazla ezilmeden düşlerimizin altında
Daha fazla avuntular didiklemeden onları
Yoksa içimdeki çiğ
Umutlarımın içinden çoğalarak geliyor
Kurduğum hayalleri bozguna uğratmaya

Diye başlar yirmi dört sözcük
Bir menekşe sıkıntısında

Oysa bir tek menekşe temizler yaralarımı
Oysa ne kötüdür
Kendi tapınağında bile arınamamak

İçim
Dışım
Revir
Sanki en rahat yastık bir darağacı
Sanki yağlı bir organla daha rahat nefes alırım
Sanki karanlığımdan damlayan zehirler diriltir beni

Eğer bir elek olsaydım
Acılarım düşmezdi biliyorum
Düşenler düşlediklerim olurdu
Zavallı elek

Oysa bütün çukurlar aynıdır
Aynı ırkın intiharlarıdır

İşte o yüzden
Böyle işte
Kurşun geçirmez bir şiir yazdım
Koynumda sancularıyla beslediğim
Derisi kalın cümlelerimle

Söz gelimi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337883/soz-gelimi.html>

Paydos

Nefesin gece gece kokuyor
Bana gelişinse bir mahrem havası

Öyle çok çamurlaşmışım ki içimde
Acılarım bile bir düzen tutturamadı
Belki daha çok çapalamak gerek içimdeki senleri
Toprakla kök daha fazla batmasın diye karanlığa

Diyelim ki kara tahtadaki yorgun bir tebeşir iziyim
Diyelim ki sönmek üzere olan bir yıldızda, rengi yitmiş bir yaprağım
Diyelim ki denizin içinde son günlerini sayan bir balığım
Diyelim ki birazdan dağılmak üzere olacak bir bulutum
Diyelim ki artık direnemiyorum gözlerindeki esarettime
Ne diyelim daha
Ne desek daha
Ne diyelim ki burnuma konan her kuşu gülümseyerek selamlasam
Ne diyelim ki bir tepeden bir tepeye tek adımda atlasam
Ne diyelim ki ruhum tomurcuklansın üşenmeden mavi mavi
Ne desem kurtulurum bu bitkisel yaşamdan

Sanki
Sanki hiç gücü kalmamış bir dal parçasında
Birazdan tozlaşacak bir kancanın ucundayım
Yudumladığım her anımız mideme oturuyor
Ağzı kapalı bir kavanozda nefessiz bir insan taneciğiyim
Ben coşkuya doğru kaçmak isterken
Ruhumdaki tasma beni geri çekiyor
Bu sanki-lerimi sakla
Sonra lazım olacak sana

Bak işte yine bir çırpıda doldurdum kabir defterimi
Geriyeye ölecek bir şeyim de kalmadı neredeyse
Sen kaygılanma ben öderim yaşadıklarımızın kefaletini
Sen kaygılanma avucumda sönmemiş bir mum ağacı var daha

İşte yaşadıklarımızın tevellüdünden mütevellit
Paydos artık sana
Birkaç duygu zamanı istirahat hatıralarımıza
Ama yine de

Nefesin gece gece kokuyor
Bana gelişinse bir mahrem havası...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339512/paydos.html>

Elimi Düşe Bulayacağım

Şehirimde dayanamadığım bir tuzak gibisin
Yakalasan beni bir an önce sendelediğim kaldırımlarda
Yakalasan Bir sokak lambasıyla sevişen köşe başında
Kıstırsan beynimin doğmamış taraflarını

Şarjörümde sadece bir sancı kaldı
Onu da sıkmadan sensizliğime
Göster şu muştulu kapanını
Göster de balıklama atlayayım içindeki rüyama

Bak yine yaralı elimde bu şehir
Bak yine elimde bu yaralı şehir
Bak yine eli yaralı bu şehrin
Yine bak
Bu şehir senden tarafta
Bu şehrin yağmur sesleri senden yana
Karın tilsimi senden yana
Güneşin dalgaları senden yana
Toprağın göğsü senden yana
Bir tek bu cümleler benden yana bu şehirde

Şimdi sen en-sin ya bu şehirde
En
En işte
En çok
En çok gözleri olan
En çok kalbi olan
En çok dudakları olan bende
En çok sabahlı
En çok batımlı

O yüzden yakala beni şehirinden
avuçlarımda saçların uzarken
Umutsuzluğuma bu kadar katilken

Yoksa ben bu şehrin katili olacağım
elimini düşe bulayacağım
elimini sana bulayacağım
bir kez daha...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487387/elimi-duse-bulayacagim.html>

OTOPSI

komadayken geldi
eli yüzü darmadağın duygu içindeydi
zaten gözyaşlarından tanınmaz haldeydi
hemen ameliyata aldık
sanırım bir bir ayrılık sonuydu geldiğinde
kırık bir mevsimdi galiba
üstünde kesif bir güz kokusu vardı
nasıl da titriyordu
iki sözcüğünün arasında sıkı sıkı tuttuğu veda

İlk gördüğümde yitikti bakışları
noktası virgülü darağacındaydı
boynunda veda izi vardı
hiç unutmuyorum
sırtında düzensizce kalem darbeleri
çıgıllıkları bile ayazda kalmıştı
sonradan söylediler bana da
umutlarını toplayamamışlar yerden
soğumuş bir umut nasıl yeniden doğar ki...

fazla da yaşamadı zaten
bir cümlelik kefene sardılar
gölgesiyle de acılarını örttük
üstünde anlaşılmaz birşeyler yazıyordu

otopsi istediler sonra şiire
ecelini yüreğinde unutmuş diye yazdık rapora
kimdir
ne zaman yazıldı
bulamadık
Zaten çok insan da okumamış belli

vakit geçmeden de defnettik
öksüz duyguların yanına

hiç unutmuyorum
geldiğinde
günlerden
ya siyahtı ya gri...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487599/otopsi.html>

ŞİİR YAZAN KEDİ

bir kedi gülüşü göğe yakın bir yerde
damdaki mırıldanışın pençelerinden
akıyor usulca sonradan görme sokaklara
kuytu kuytu miyavlıyor
ya da şöyle diyelim :
bir kedi şiir yazıyor
çatının geceye bakan tarafında
kendi tüylü terasında

Birinci katta oturan
marketten yeni alınmış çift
tutuşturdıkları alevle sevişiyorlar
yangın da çıksa sağırlaşmışlar
sadece kendi sevişmelerini duyabiliyorlar

İkinci katta oturan dul ophelia
dul ophelia çiçeği saksıda biraz buruşuk duruyor
olsun bu önemli değil ruhu için
ruhunu ütülüyor her gün yerinmeden
kendisine dokunacak bir el arıyor her gece
elin muhteviyatı önemli değil ophelia için
o kapatıyor gözlerini
ve o gemiciyi düşünüyor nasılsa
denizinde kendi boğduğu
yıllanmış gözyaşlarıyla

Üçüncü katta oturan emekli bay alphonse
bu değil tabii gerçek ismi
itfaiyeden emekli
yüzünün yarısı yanık
zaten yüreği de dördüncü dereceden yanık
Yirmibir yıldır aynı romanı bitirmeye çalışıyor
soranlara yazarım diyor
doğrudur yazar
yirmibir yıldır yazar

Dördüncü katta her gece ruhunu askılığa asıp
evinden çıkan bir namuslu kadın
en son palyaço fantazisi yapan bir adama ödünç verdi dudaklarını
çok değil sahte bir gülücük karşılığında
Yirmidört yaşında
Beş yıldır sevişirken inlemiyor
pazarları sevişmiyor prensip olarak
onun yerine masturbasyon yapıyor

Beşinci katta kırklı yaşlarda bir ressam
hep van gogh gibi kulağını keseceği günü düşünüyor
bugüne dek sadece üç resimi satıldı
onlar da vajına sever koleksiyoncuların yatak odalarında zaten
içine kapanık ve ketum bir adam
dört yıl önce modellerinden birinin yüzünü
fırça darbeleriyle çizmiş
sebebini kimse bilmiyor
bir de her gün sabaha karşı dörtte çıkıyor
beşte de geliyor
onun da sebebini kimse bilmiyor

evet bu apartman biraz garip
apartman sahibi de tuhaf zaten
Yirmidört saat apartmanın içinde

kesintisiz edith piaf çalar
derler ki
sevgilisi onunla sevişirken kalp krizinden ölmüş
o anda da edith piaf çalıyormuş

zaten apartmanın damındaki kedi de garip
sürekli şiir yazıyor...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487706/siir-yazan-kedi.html>

Otursana

Yüzünden düşen bin kalıntı

İbren hep en hafifte

Çemberin daralan zamanlarında.

Perşembenin ağrıyan tarafındayım

Anılar ne anıcıklar doğuruyor yağız.

Bir düğme daha çözmek lazım bunalan coşkularımdan.

Düşüncelerim bile kırışıyor apacı.

Hiçliğe çıkan çıkmaz bir nehir

üstünden atlamak istediğim.

Yalnızken bile gölgem devrik harflerin anlamsızlığında

biri "kim o" desin.

Kim o ?

Kim ?

Kim ?

Geldin mi avuntu.

avuntucuğum.

gel.

kim o sen miydin.

otursana.

otursana.

bu nakaratlar ağır gelir sana bilirim.

cepheden yeni geldim affet beni.

ablukadaydım.

çok savaştım çok.

olmadı ama.

olmadı avuntucuğum.

otursana.

yenildim.

bu dağınıklığın sebebi de budur belki.

dağınık sözcükler anlamlarından sızarken

düşte açılan bir oyuğa sinsice gizlenen sığıntı imgeler.

Ne diyordum ?

Sancı okunduğu gibi yazılır.

Pek tabii kanatır telaffuzu.

Ki sen,
teselli bile olamazsın uslanmaz kimsesizliğime.

Kim o ? O Kim?

Sen miydin ?

Otursana...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487890/otursana.html>

Berber

İkinci sancılara müteakip
Ruhumu secdeye verdim
Sonra biraz sükuta erdim
Aynama bakındım
Çok uzamış hüzünlerim
Berbere gittim
'Nasıl keselim' dedi
'Sıfır numara' dedim
'Ama yakışır mı o zaman size' dedi
'olsun kökü bende nasıl olsa' dedim

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487992/berber.html>

Satır Başı

Öyle çok tükettim ki seni, görünen yokluklarınla.
Oysa hiç indirmemiştim ben sana sevgimin kepenklerini...

Satır başı...

Ürkek bir imla gibi kaybolduğum zamanlarımda,
bana öpüşmenin kim olduğunu fısıldadığın zamanlarımda,
terleyen hayallerimin utanılacak özneler olmadığını defterime çizdiğin zamanlarda,
zamanlarımda içinde utançlarımı saklayan kılavuz olduğun zamanlarda,
yalnız yıldızdan kendini yeni salıvermiş bir meteor parçasıydım sadece...

Satır ortası...

Hani ben,
şövalesinde kımıltısız bir tuval iken,
sen eline aldın da uysal fırçanı,
eskizlerime bile bakmadan işlemiştin beni.
Dökülen boyalarımın eski renkleri çıkmıştı anımsarsan...
Bir de tuvalle şövale arasındaki düğümü çözmüşün bilersen...

Satırın keskin köşesi...

Sana birçok ölüm borçluyum,
çünkü ben sende çok öldüm bilesin...
Şehvetimin gövdesinden sızan reçinede hakkın vardır bilesin...
Ellerine, gözlerine, nefesine, dokunuşlarına da borçluyum.
Hani o düşlerimin içindeki denizin kıyısında,
uzaklar için yaptığın tek kişilik sal durur hala orada...

Biliyorum...

O zaman da olduğu gibi hep tek kişiliktin...

Satır aranması ya da satır sitemi...
Ya da bir satır nakaratı veya yineleyiş...

Öyle çok tükettim ki seni görünen yokluklarınla.
Oysa hiç s.indirmemiştim ben sana sevgimin kepenklerini...

Yine satır başı ya da obsesif bir satır arzusu...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488100/satir-basi.html>

Kimsemez Sokak Fahişesine Mektuplar

Seni ilk gördüğümde
gecenin diğeryarısıydı
gece saklamıştı utançlarını
da çıkmadan önce evinden
mektuplarını sakladığı çekmeyece koymuştu
sen miydin yoksa o
sokağın yalnız bir ucundaydın
hep öyle mi olurdu
hep uçta mı beklerdiniz
sanki düştü düşecek gibi her an
dudaklarını acemice boyamıştın belli
kırmızısı ruhundan kayacakmış gibi
sokak lambasının ışığı
göğüslerinin arsından sızıyordu
düşesler gibi sıkıştırmıştın göğüslerini
bak ben de bir masaldayım aslında der gibi

uzak gibi seyrettiydim bir süre seni
çaresiz bir öyküye bakar gibi baka kaldıydım sana
sen de bana bakıyordun
ağzında sakız sanki çiğnemiyormuş gibi
sahnede bir fahişe rolünün galasında gibi
gözlerinden yağmur akar gibi
sarhoştum biraz
ama ruhum ayıktı

ne bakıyorsun rimelime dedin
de kımıldayan dudaklarına heyecanlandım
lan da diyeceksin sandım
ne bakıyorsun lan bir fahişeye bakar gibi
diyeceksin sandım
demedin ama
sen anladın o sokağın adamı olmadığını

hiç dedim sonra sana
anımsadın mı?
hiç de ne demekse
oysa
hayatımın en hüzel hiçine bakıyordum ben o gece
gecenin aslında karanfil kokulu yarısında

sonra bildin de gözlerimden şehvetin yansımadığını
başından savar gibi konuşuydun
hiç satılmıyor burada
koklamak otuz lira dediydin
evet koklamak isterdim seni diyecektim sana
ama önce üstündeki kokunu sıyr da ondan sonra
diyecektim sana
hani ağladığın zaman ki kokundan isterim
diyecektim de kıpırdamadı dudaklarım

sen ağlamadın ben ağladım ama
tam karşında senin
sen zannetin ki durup dururken
ya bildin mi aslında
durup durmadığını geçmişimin
ağladığım belli olmasın diye
yağmur da geldi hemen
ama sen bildin değil mi o yaşları
nasırlaşmış bakışlarımı

çizdiğim resmindeki sevmeleri

deli mi ne ne ağlıyorsun be adam
demediydin bildin mi
sen de ağladydın da
bölüştüydün sebepli bir bakışı
sen de
ben neden ağlıyorum şimdi demedin
ben ağlayınca sen de yaşlandın
bildin sanki seni daha önce hiç görmediğimi
de soyunuverdin hemen sokaktan gizli
yoldan çıkmış sokaktan saklı
sırılsıklam soyundun
bir ben gördüm
bir de rüya.

Sonra ojesi silinmiş titreyen ellerini uzattın bana
çaresiz gözbebeklerinle istedin önce
götür beni dedin
burası çok karanlık korkuyorum dedin
korkma birileri karanlıklarını unutmuş olmalı burada dedim
elimi kavuşturdum eline
ne soğuk ellerin dedim
ölmüş bir bulutun bedeni gibi dedim
ne demek o dedi
boş ver dedim
anımsıyor musun

yürümeye başladık
karanlık bizi yakalamadan gidelim dedin
daha hızlı yürüdük
sokağın ucundaki binanın üçüncü katından bakan yaşlı adam
bizi seyrediyordu belirgin bir farkındalıkla
yaşlı adam bize bakarken gittikçe küçülüyorduk
bir markete gidelim yeni bir oje alalım dedin
neden dedim
bunlar silindi dedin
silinen yaşamları hangi aseton çıkarır dedim
ne demek bu dedin
boş ver dedim
bildin mi

sonra bir bataklık çıktı önümüze yürürken
ben yürüdükçe batıyordum
sense hiçbir şey olmamış gibi yürüyordun
ben coşkularıma kadar battım
tam nefes alamadığım bir zamanda
durup dururken elini uzattın bana
beni kurtarıırken biraz da tebessüm ettin
sonra birşeyler mırıldandın bu sefer gülümseyerek
ne demek şimdi bu dedim
boş ver dedin
hatırladın mı?

evimin önüne kadar geldik
ne kadar da sıkı tutuyordun ellerimi
korkma bırakmam diyemedim sana
sen benim en güzel hiçimsin diyemedim
hem ürkektin hem güvenen
evin burası mı dedin
evet burası evimiz dedim
evimiz mi dedin
gözlerine bakarak yanıt vermedim
merdivenlerden yukarı çıktık
topuklu ayakkabılarının sesi yankılanıyordu
kapının önündeysen bir soru sordun bana
bu kapı her şeyi açar mı dedin

beklediğim bir soru gibi hemen cevap verdim sana
bu kapıdan girecek olanlara bağlı dedim
bana baktın bir süre hareketsiz
sonra kapı ziline kenarına iliştiirdiğim
iki dal papatyaya ilişti gözün
önce alıp koklamayı düşündün
sonra vazgeçtin
sonra kapıdan içerdi girdin
kapıyı umuduma doğru yavaşça kapattım
tam o sırada
sokağın ucunda oturan
hiç tanımadığımız o yaşlı adam ölmüştü
bildin mi .

sonra ürkek ilerleyişinle yürüdün
bir süre etrafı seyrettin mutlulukla
ben o arada sana içki hazırlıyordum
birazdan yani bir kaç dakika sonra sana aç mısın diye soracaktım
sen o arada duvardaki tablolara bakıyordun
bir tanesine gözün takıldı
her tarafın aydınlık olduğu ama güneşin olmadığı bir doğa çizimine
güneşi arıyordun ısrarla tabloda
bunları sen mi çizdin diye bağırdın
evet dedim
ressam mısın dedin
hayır dedim
sonra aç mısın dedim
çok açım çok açım dedin yineleyerek
hiç olmadığın kadar mutluydın
anımsadın mı

yanına geldim
güneş neden yok dedin
o diğer tabloda dedim
o tablo baktığın tabloya yansıyor dedim
bana baktın bir süre sevişmek ister gibi
dudaklarıma yapışıp donmak istedin
sana yalvarıyorum beni yanıltma demek istedin
ama diyemedin
bir yudum aldın içkinden
duvar dibindeki yayvan koltuğa oturdun
beni seyrederken bir yudum daha aldın
çok güzeldin
seni bir masaldan kaçırmışım gibi sanki
gördüğüm binlerce rüya arasından en güzeliydin sanki
hiçbir şey söylemek istemiyordum
söyleyeceğim herşey biraz daha yoracaktı beni sanki
seni tanımak da istemiyordum
kimdin neydin umurumda değildi
sen benim en güzel hiçimdin
bildin mi

sadece gözlerine bakıyordum
seninle sevişmek istiyordum
ama giydiğin kısa eteğin bitimine kadar görünen
bembeyaz bacakların önemli değildi
ben saçlarını okşayarak sevişmek istiyordum seninle
sonra sen bana
benimle sevişmek istiyor musun dedin
hayır dedim
sana dokunmaktan korkuyorum diyemedim
bana aşık mışsın gibi baktın
yutkundun
birşey diyemedin
ne iyi bir adamsın sen diyemedin
hatta kısa etekli halinden utandın da biraz belli etmeden

giyebileceğim bir pijama var mı dedin
olacaktı dedim
çıktım salondan
sen o arada balkona çıktın
çantanı açtın
ve makyaj malzemelerinin hepsini aşağı attın
içeri girdin
vitrinin içinde benim de olduğum bir fotoğraf dikkatini çekti
sevgilin mi diye bağırdın
ne dedin dedim
vitrindeki fotoğraf dedin
için acıdı biraz
vereceğim cevap mutluluğunu burkabilirdi
elimde pijamayla yanına geldim
yaşarken öyleydi dedim
çok üzüldüm gerçekten dedin
sen yaşıyorsun ya dedim
önce gözlerime baktın
sonra dudaklarıma
uzun uzun baktın yine
anımsadın mı

Sonra üçlü koltuğa uzandın
çok yorgunum dedin
ben de dedim
üstüne bir pike örttüm
uyumak istemiyorum dedin
ama uyanmak da istemiyorum dedin
müzik dinler misin dedim
küçük bir kız çocuğu gibi kafa salladın
sadece o masum göz kırpsının bile herşeye değerdin benim için
tüm yorgun günlerime
yenik düştüğüm tüm zamanlara
tüm kırgınlıklarına
edith piaf sever misin dedim
çok ama çok der gibi baktın gözlerime
öyle güzel kıvrılmıştın ki yattığın yere
ah bir okşayabilsem saçlarını
ama erken demenden korktum
geç kaldık oysa
anımsadın mı

ışıkları kapattım
mumları yaktım
mum alevinin biraz aydınlatılabildiği koltukta oturuyordum
içkimden bir yudum daha aldım
iyice yumuşamıştı bedenim
bu müzikte sevişmek harika olurdu diyemedim
bu müzikte saçlarını okşamak bir şiir gibi olurdu diyemedim
sense iyice karanlıkta kalmıştın
oysa karanlıktan kaçalı yeni olmuştu
kötü karanlıklardan
bizimki iyi karanlık değil mi de diyemedim
seni seçemiyordum
birkaç metre uzağımdaydın
sadece kokunu ve nefes alışlarını hissedebiliyordum
bunlar bile yeter de artardı bile
müzik hiç bu kadar yakışmamıştı sessizliğimize
bildin mi

beni gerçekten
dedin
sonra sustun
ben hiç bir şey söylemedim bir süre
beni gerçekten öpmek istemiyor musun dedin
hiçbir şey söylemedim

yüreğimde birden oluşan dalgaları hissettim
ayağa kalktım
sessizce yanına süzüldüm
bir süre öptüm seni
edith piaf ne güzel söylüyordu
bir yandan saçlarını okşuyordum
çok mutluydum değil mi
tam o anda
o yaşlı adamın kızı girdi
yaşlı adamın evine
babasını ölmüş görünce
hiç çığlık atmadı
feryat etmedi
karanlıkta ağlamaya başladı
babasının yanı başında
biz karanlıkta sevişirken
tam o sırada
seninle geçmişim sevişiyor aslında diyemedim
ama çok mutluydum
bildin mi?

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488214/kimsesiz-sokak-fahisesine-mektuplar.html>

Saçma Sapan Bir Yazıt

dersimiz biyoloji diyor öğretici
hücreleri gözünüzde büyütmenin çocuklar diyor
gözümüzde büyütüyoruz zaten diyorum
hücre dediğin maddenin bunalımı
ki antibakteriyel bir öğretici bu
ucuz ve temiz bir ruhu var

müsait bir yerde incek var öğretici
müsait dediğime bakma
öğretemediğin bir yerde indirsen de olur
zaten spinoza kalın barsağında sıkıştı
anca gecemin hazımsız bir yerine çıkartabilirim
bu ders bende bulantı yaptı zaten

hemen gazetemi açıyorum
aylak ruhuma iş arıyorum
"acele katil arıyorum"
işte o benim diyorum
hemen iletişime geçiyorum azmettiriciyle
"buyrun nasıl yardımcı olabiliriz" diyor
"ben yeniden doğuşa inanıyorum" diyorum
"bu tam sizin işiniz öyleyse" diyor
ki okumuştum bir yerlerde tümünden gelimi
herkesin aynı anda orgazm olup
sonra ayrılıp başını yastığa gömmesi gibi
görevim ne diyorum
leibniz'i öldüreceksin diyor
o difarensiyel manyağı zaten öldü diyorum
olsun sen bir daha öldür diyor
o sonsuz küçüğü buldu ama diyorum
ben o kadar katil değilim diyorum
ne kadar katilsin diyor
kendimi öldürecek kadar diyorum

saçma sapan düşler işte
günahlarımın içinde kristalize olan bozguncuklar
seni çok seviyorum canım öğretici yazıyor pembe kağıdında
sepet sepet yumurtalar hala rafadan
"kalbin kadar güzel bana ayırdığın bu sayfayı" cümlesi çınlıyor kulaklarımda,
fen bilgisi fenni muayeneden geçemedi hala
sosyal bilgilerin sosyalleşmesi fi zamanından sıyrıp geçer
oluklu düşler muhakemesi kalıyor bana
var oluş
yok oluş
tüme varım
tümünden gelim
zaten hep vardık, zaten hep geldik
tevratta görünen çalılığın dudaklarından çıkan sözcük gibi
odur...
hahamlar papazlar mollalar rahipler pek bi ezberlemiş o sözcüğü
odur...
anlamsızlığa kolayca bulunan formül : odur

felsefem arıtma tesisine döndü
yiyiyorum
dışkılanıyorum
geri dönüşüm felsefesi
katı atıklar
sıvı atıklar
düş atıkları

eleğın gözeneklerinden bile geçmeyi beceremeyecek kadar
aciz zırvalar

İtiraf zaten yapışmış deliliğime
ben iyi şiir yazamam
şiir de beni yazamadı zaten bir türlü
kimsecikler de beğenmez bu cümle bataklığını
harflere yüklenen ilahi hikmette sır ama
peki peki koştum ben hadi
eyvallah
ey vallah!

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488325/sacma-sapan-bir-yazit.html>

Kanepeli Şiirler

I

Kanepenin üstüne düşmüş anılarım,
bulaşan yaralı bir ruh,
Ne kadar örselenebilir ki,
geçmişin gözeneklerinden
süzülerek
içine ve içine ve içine ve derine..

II

Kanepenin üstüne düşmüş geçmişim,
bulaşan zedeli arzularım,
ne kadar bitkinler,
gözyaşlarımdan aşağı intiharlar bir bir,
derin bir kalbin içinde biriken...

III

Kanepenin üstüne düşmüş dudaklarım,
ten gecenin koynunda mışıl mışıl,
gözler soru işaretlerinin boşluğunda asılı,
ne kadar terlemiş rüyalarımız,
anın kapı aralığından,
merakla başını uzatırken acılarım...

IV

Kanepede sırt üstü uzanan
adamın arkasına
sinsice süzüldüm,
sessizce şiirimin sivri tarafını
sırtına sapladım adamın,
sinsice ve sessizce.

Sırtından ılık ılık akan
koyu geçmişini izledim bir süre,
ve geçmişe dair son hırıltılarını...
Göz kapaklarının bir masalın son sayfasında
nasıl kapandığını gördüm...
Sonra çekti gitti,

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488429/kanepeli-siirler.html>

Uğultu

bir uğultu bu dolunaydan kalan
yastık başımda
gözlerim kalabalık
duvarda bir ses resimden
içinde çalgıcılar var çağırın
kendime kapanıyorum çılgınlıklarını yummuş bir tohum gibi
uğultu her yer
her yer uğultu gel diyen

çarşafımın altında kıpırdanıyor ölümüm
satın alınmış bir intihar gibi ucuz bir gizem vaktindeyim
ulaklar toplanmış çığırtkanlık yapıyor karanlığıma
uğultu bu uğultu
çok yakışmış bu fular azraile
yeni traş olmuş belli tüm ciddiyetiyle
melekler merasimin en arkasında

karabasan neden sıkı sıkı sarıldı ki bana
dostum karabasan
her iz ayrı bir yitiştir her inancımda
her inandığımda biraz daha erteliyorum mutsuzluğumu
kaçış yok
kaçış yok
çıkış yok
çıkış yok
çıkılmaz sokakların sırları paramparça
her bir sır bir pencere ardında
bir pencere daha mavisinden düşüyor
düşüyor uğultu
yine bana yine yanıma
içeride onca ben
dönüp duruyorum ağlamaklı semazenlerle

uykusuzluğum vicdansız bir namlunun ucunda
kimin ne kadar öleceği belli değil bu suskunlukta
kimin ne kadar seveceği belli değil çalıntı haykırışlarda
ilk defa katil olmuş birinin çarpan kalbi yüreğimde
nefes alamadığım bu zamanlar pek bir taklit sanki
uğultular bir kulağımdan girip ruhumda takılı kalıyor
acemice çizilmiş eğri büğrü koridorlar gözümün önünde
kaybolup duruyorum kendi yalnızlığımda
bir mengine sığıştırılıyor üzüntülerim
yeni bitmiş bir ceset heykeli kadar soğuk bu saniyeler
çok yarım bu rüya
biri sonunu bıçaklamış gibi bu rüyanın
bembeyaz bir ölüme kurban gibi

Uğultu bu uğultu
mumyalanıyor içimde hızını kesmeden
biri düşlerime zehir koymuş
can benden gizli çekişiyor derinimde
Uğultu bu uğultu
sabahı bile bekleyecek kadar aceleci...

Oktaç Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488545/ugultu.html>

Olmadık Bir Sahne

gün ışığının arasından süzülüyor yine
hep aynı manzara baktıkça silikleşen
kapı dolu bu mağara
köstekli bir hikaye bu
ne kadar zor bu yamacı tırmanmak
kan ter içinde zamanlarım
her yanıma batıyor pişmanlıklarımın sivri yanı
çık ama çık diyor o çirkin sufleci perde arasından
oynayacak zamanım yok ama diyorum
alkış geliyor en arka sırada oturan yaşlı alkolikten
nasıldı replik
ezberim ölmüş meğer
son bir çırpıyla üflüyorum çalıntı sura
belki kıyamette anımsarım diye o melun tiradı
tepenin ardında bir çığlık bekler seni diyor
anlamıyorum ki anlamı
oltayı diyor oltayı salla rejisör
şaşırmış bakıyorum salak salak
oltayı at tepeye diye yineliyor rejisör
çirkin sufleci çık hadi çık işte diyor
yaşlı alkolik içkisinden bir yudum alıp alkışlıyor
Sanki boşlukta asılı bir kuklanın sureti yapışmış içime
terden makyajım akıyor ruhumdan
oysa daha birinci perde bu mutsuzluğuma yeni sığdırılmış
kapı dolu mağaranın içinde tepeler
sürünerek geçmeliyim göreğimin sırrına
okunaksız yaşamlar toplayıp zehirlerini çalmalıyım
heyecandan dirileceğim neredeyse
daha çürümeden ulaşmalıyım kılavuz tirada
erteleyecek başka rüyam kalmadı üzgünüm
suflecinin çirkinliği ağzını kocaman yapıyor
yaşlı alkolik oldu bu iş diyor
rejisör elime bir kaskatı bir cümle veriyor
öldür de uyan artık diyor
alkışlar yüreğimi burkuyor
ne zormuş bir şiirin ruhunu satmak
muamması bile ödünç alınmış bir hayale
ne zormuş bu hendekten atlamak
yüreğimin kostümlü tarafı paramparçayken...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488710/olmadik-bir-sahne.html>

Kaygan Geçişler

Özenti bir aşkın prangalı mahkumuyum sanki
Mutluluk kuşu gibi uçmaya çalışırken kırıldı kanadım aslında...

Her ayrılık bir cinayettir
Kanlı bir ölüm aslında
Ardında derin şüpheler bırakan
Faili meçhul sevgililerin oyun bozanlıkları...

II

Bazen şansım benim yerime atıyor zarları
Her labirentten kolaylıkla çıkacakmışım gibi sanki
Çıkmaz sokakları umursamıyorum bile
Kaydırdıktan kayan çocuğun körpe hazzı sanki
Ama kim ne derse desin
Her ayrılık bir cinayettir
Geçmişteki sevdalı hançerlerin izleriyle dolu...

III

Umut dediğin şey
Yedi kollu canavara dönüşüyor bazen
Umudun umudu tükendiği vakitlerde
Ya da umudun umudu tükettiği vakitlerde
Bir anda karanlığın dibi görünüyor kendisinde
Umutsuzlukla sancı iş birliği yapıp
Giriveriyorlar bir zamanlar umudu olan insanın kalbine...

IV

Parlak ışıklar
Sarhoş bir gece
Pırıltılıymış gibi görünen sahte zevk zamanları
Rüyadan çıkıvermiş şehvetli duyguların kıpırdanışı sanki
Sabaha doğru yaklaşan baygın bakışlar
Karambol
Kaosun türevleri
Yorgun düşmüş harflerin üzüntülü zamanları
İşte bu gece bu öykü de buymuş diyorsun
Ne yazık!
Yüzler mercekle büyümüş gibi sanki
Ama eninde sonunda güneş bitiverecek gökyüzünde
Gün zaten ağarmak için pusuda
Bir oyun var burada
Kim kime dum duma...

V

Anlamı anlamsızlaştıran bir kurgu sanki her şey
Sanki biri uykumun içine zehir katmış gibi
Evet evet!
Bol ışıklı
Bol renkli bir gece portresi bu...

Sokakların hiç günahı yok aslında
Oysa kendi içlerinde bir romandan alıntılar yaşanıyor her gün
Bir adam bağıyor : ' Ver lan borcunu!'
Bir adam bağıyor : ' Sevmek suç mu ulan!'
Arabeskin buğulama yenen, yaşananlar

Bir kadın bağıyor : ' Sevmiyorum artık seni! Bırak beni'
Bir kadın bağıyor : 'Kimdi o kadın, söyle kimdi o!'
Uyaklı ya da uyaksız bağıışlar işte
Hiç günahı yok sokakların
En lezzetli yemekleri tiner olan
Kafası, elleri, kolları, ruhları çizik çocuklar
Tertemiz hijyenik yaşamların farkında bile değiller
Sanıyorlar ki dünyanın da eli yüzü kirli
O yüzden düşmanlar düzgün yürüyen insanlara...

VI

Filler gibiyim artık
Terk edilmeden önce mezarlığıma gidiyorum
Ayrılanların mezarlığına
Görünen ayrılığın kılavuza da ihtiyacı yok
Zaten gemim dalgaların tutsağı
Battı batacak, su alıyor
En çok acıtan canımı
Umarsızlığın diz boyu olduğu zamanlar
Tıpkı kuyu gibi son demleri umarsız aşklar
Suyu bitince kuruyor
Ne umut kalıyor ne sevda...

VII

'Seni seviyorum'ların intiharları var bir de
Kimi onurlu
Kimi kaypak intiharlar
Kaypak intiharların içinde oyunlar saklı
Onurlu intiharların içindeyse asla yok ihanet
Belki ihaneti tatmak var intihar eden için
Üzücü...
Seni seviyorum cümlesini bir anda darağacında görmek
Nefessiz kalacağını bilmek...
Uçan balon gibi aslında bazı 'seni seviyorumlar'
Bir umutla bırakıyorsunuz havaya
Uçuyor
Uçuyor
Yükseliyor
Yükseliyor
Sonra patlıyor...

VIII

Odamdayım
Kitaplar düzensiz
Mum alevi titrek titrek beni seyrediyor
Bunları yazdım işte bu gece
Şiir olsun diye değil
düzyazı olsun diye de değil
bir şey olsunlar istemedim bu gece
sancımın esiriyken yazdım ama
en iyi ruh sancılı insanlar anlayacak bu yazıyı
ya da bu karmaşayı
yani uzun süredir çıkmayı bekleyen
bir sancı doğurdum sanki bu sayfaya
belki de hiçbir şey anımsamayacağım uyanınca
hafızasını kaybetmiş, mutsuz biten bir aşk öyküsü gibi...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488859/kaygan-gecisler.html>

Suratsız Unutkanlar Sokağı

Suratsız unutkanlar sokağında,
yıllardır yanmayan,
direkli lambanın dibindeyim.
Çömelmişim buz gibi.
Ayaz bir tek ruhuma çaresiz.
Direğın dibinde sevgili beklemek ister gibi çömelmişim.
Yıldızlar bile birer birer esniyor.
Gökyüzü desen kepenklerini kapatmak üzere.
Bir sevgili bekler gibi titriyorum.
Burnum palyaço burnu.
Zangır zangır bekliyorum.
Burnumun ta dibinde yaşlı bir dilenci.
Burnumun öbür dibinde çığırtkan mısırcı.
Burnum palyaço burnu.
Sevgili bekler gibi çömelmişim bekleyişlerime.
Karşımda bir kitapçı : 'Gelmeyecek Kitabevi'
Onun yanında bir butik : 'Gelmeyecek Triko'
Onun da yanında bir sinema : 'Gelmeyecek II'
Bekliyorum suratsız ölümler sokağında.
Kabus nasıl da dingin, biliyormuş gibi gelmeyeceğini.
Ben hala, 'gibi" yapıyorum sevgiliye.
Bekler gibi uysalım.
O unutkan lambanın dibinde,
Umutlarımın üstüne çömelmişim meğer.
O ayaz da elini omzuma atmış, eski bir dost gibi benimle.
Kaybediyorum suratını beklerken,
Bekler gibiyken ölüveriyor biriktirdiğim sevinçler.
Bekler gibi ben.
Ha gelmedi, ha gelmeyecek,
suratsız unutkanlar sokağında...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488977/suratsiz-unutkanlar-sokagi.html>

Aşk Ve Su

Aşk

Ve

Su

diye başlar bu şiir

aşkın su üstünde

mutlu mutlu salınmasıdır aslında söylenecekler

ya da suyun aşkla yansıyan

mevsimlerini saymaktır.

Hayallerin önü çırılçıplak olmalı lakin,

olmalı ki,

yaprakların hışırtısını bile duyabilelim bu sırada,

ya da bu huzurun hissedileceği bir iklimde.

Yalnız kadın,

Yalnız adam,

Yalnız çocuk,

olmayacak,

aşkın görünür kılacağı bu dizelerde,

yalnızlığı mutlu bir öyküymüşçesine

bir kenara koyacağız yıldızların biriktiği bu gecede.

Aşk söyleyecek ben yazacağım,

su yansıtacak,

ben yazacağım.

Duymak istediklerimiz de

İstemediklerimiz de yazılacak,

bu en doğurgan yürek anında.

Bu anaç gönül çiftleşmelerinde..

Nasıl olsa geldi artık,

beklenen tatlı esinti,

her şey bir anda olacak,

göz açılıp kapanacak

ve yaşanacak her şey,

göz, yaş dökmeyecek ama.

Aşk ve su,

kırk yılda bir tutulurlar çünkü

Bir gün bir beste yapacak yüreğiniz,
Sizin bile ummadığınız bir vakitte,
işte o an,
demek isteyeceksinizki suyun üstünde salınan aşkınıza;
keşke bölüşebilseydim o besteyi seninle
Bir gün bir ağaç göreceksiniz,
Dalları coşkuyla ulanmış,
işte o an diyeceksiniz ki :
keşke bölüşebilseydik o ağacın gölgesini
bu bir günler aşk suda salındıkça bitmeyecek,
gözleriniz buğulanacak,
düşünceleriniz ıslanacak,
düşleriniz nemlenecek.
Aşk söylüyor,
Ben yazıyorum,
Su yansıyor,
Ben yaklaşıyorum
avucumdaki sevgiye..
İstiyorum ki,
Kıyıda köşede kalmış,
Aşk adına unutulmuş,
Ne kadar kelime varsa
hepsi çıksın
aşk ve suyun bu birlikteliğinde..
Mesela demeliyim ki,
Hani unutulmuş bir yağmur anınız vardı.
Yağmur, sen ve o
hava diri toprak kokuyordu hani.
Hangi mevsim hangi ay olduğu umurunuzda değildi hani.
Yüzünüz ve kalbiniz sırlıslamken,
gözlerinize bakıyordunuz,
sevginizi birbirinize çiselercesine.
İşte o an daha güçlü sıktınız ellerinizi,
hüzne inat,
acıya inat,
terke inat
Ve yürüdünüz sanki hayaldeymiş gibi.

Ve

ne yol,

ne yağmur,

ne de ıslanmış kalpleriniz,

hiç dinmesin istediniz hani

Ben yazmadım demeliyim bunları

Aşk ve su demeliyim sadece,

Aşk söyledi ben yazdım demeliyim,

su yansıtı ben gördüm demeliyim

Aşk

ve

su diye biter bu şiir,

aşkın su üstünde gül coşkulu haresidir,

aslında söylenenler.

Aşkla suyun delice tutulmasıdır aslında olan biten.

Aşkı koyunlarında,

sıcak ve taze tutanlar görür ancak yazılanları.

Aşk söyledi,

ben yazdım,

su yansıtı,

yürek,

ben oldum,

sen oldu,

biz olduk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489091/ask-ve-su.html>

Ayyaş

Gözyaşı durağında hayatını bekler
Nasır tutmuş acıları bakışlarını kavramış
Öylece duruyor unutulmuş bir taş parçası gibi
Atıyor elini yırtık cebine
Vesikalık, sararmış bir aşk anısı
Atıyor elini öteki cebine
Üç kuruş para bir de solgun zamanlar
Doktoru 'sert yerde yat' demiş
Parktaki konforlu bankta yatıyor ondan mütevellit
Diyetisyeni 'aman dengeli beslen' demiş
Bir somun bir soğanla, uyuyor harfiyen nasihata
Zaten beklediği hayat da gelmedi durağa.
Kirli, uzamış sakallarını okşuyor usulca
Yanağından dudağına üşüyerek kayan bir damla
Mırıldanıyor sonra :
'Bu kış soğuk geçecek'

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489254/ayyas.html>

Süresi Biten MUKavele

Tası tarağı toplayıp
gideyim yuvalandığım bedeninden
madem bitti kontrat
yenilemiyorsun da sözleşmeyi
ne yapalım
zaten bir şeyim de kalmamıştı
tas ve taraktan başka

sen de pılını pırtını topla
çık ruhumdan
ne yapalım
zaten bir şeyin kalmamıştı
pıl ve pırtından başka
ne yapalım
kusuruma bakma
ruhuma da yeni gördüğüm rüyamdaki kadın yerleşecek artık
hen onunla daha iyi şartlarda anlaştık
sadece bir ayrılık mukavele yaptık
öpmesi sevmesi ikimize ait
biraz çatı akıtıyor ama olsun
seviştikçe yenilermiş kendini
olsun böyle olsun

asma suratını
biraz da sen istedin böylesini
her ay sonunda "mutsusuz" diye ihtarname çekiyordun
olacağı buydu
söylemişim de sana :
"kullan at" ilişkilerden değil bizimkisi diye
dinlemedin ki beni
sürekli protesto ettin doyumsuzluklarını
söylemişim sana
buydu olacağı

bu arada
sana verdiğim tüm birikmiş umutlarım bu mektupta
ister at
ister yak

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489383/suresi-biten-mukavele.html>

Adam KAdın Ve Yağmur

Adam, Kadın ve Yağmur

Üç kişiler

Adamın üzüntülüsü
Kadının ağlamaklısı

Yağmur Adam ve Kadın

Adamın bağirtısı
KAdının suskunluğu

Üç kişiler

Adamın sessizliği
Kadının Gürültüsü

Biraz yürüdüler.

Adamın terk edeni
Kadının edilgeni

Yine saydım Üç kişiler
yağmur yüzlerine vuruyor vuruyor

Adamın uslanmazı
Kadının nazı...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489535/adam-kadin-ve-yagmur.html>

Ben Bir Gün Tünemişken

Tünemişim ben korkak bir palyaçoymuşken
Yine tünemişim dul kalmış bir dalın üstünde

Dumanlar içinde kendini arayan bir ürkek bir gölgeymişim
Beni silkelemiş de rüyanın biri, öyle düşmüşüm kaskatı gerçeklerimin üstüne
Neysi ki buldum samanlıkta aradığım iğneyi
Kırılmış diğer dallarımı dikmek için ruh ağacıma
Yine komiklik yaparken sinirli ormanın içinde

Neyse ki aldurdım sonradan komikliğimi
Yüzümdeki boyalar yağmur sularıyla birlikte kayboldu
Kırmızı burnumu satılığa çıkardım, o da burunsuz birine kısmet oldu
Kocaman ayakkabılarımı dört kişi birden giyiyor şimdi
Neyse ki aldurdım sonradan sırtık suratımı
İçimde birikmiş tebessümlerle birlikte anılar denizine gömüldüler

Neden gülmüyorsun diyorlar bana
Sanki birkaç gülücük borçluymuşum gibi onlara
Sanki ben gülünce mutsuzlukları eksilecekmiş gibi
Sanki dandini dandini dastana da
Danalar daha erken girecek bostana

Şimdilerdeyse sonradan akıllanmış bir akbabayla aynı yerde tünüyorum
o didikliyor ben yiyorum
o yiyor ben didikliyorum
didik didik didikliyorum
didik didik
didik
leşleri
leş gibi bunlar
sonradan sevme bunlar
hiç gerçek görmemiş bunlar
leş kokularını parfümleriyle kapatanlar bunlar
gülemiyorum da artık
nasıl söyleyeyim
yer yarılmış da içine ağlamışım gibi
sanki
sankiler hep sırtımda dayanılmaz bir kaşınıtıymış gibi sanki
sanki
inan ki
an ki
ki

ki bitti dediğin nokta
canlanır birden yeniden

ki
bir ki kadar bile
bağlanamadım hiçbir sözcüğe...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489639/ben-bir-gun-tunemiskan.html>

İn Cin Sevişiyor

İn cin sevişiyor simsiyah tenhalarda
Öldürmekten yılmış bir bıçağın kokusu sınıyor çığlıklara
Darağacında koyu pişmanlık renkli bir dudak asıyor kendini
Ayıpların hepsi adam olmuş – bir tek ruhu kalan çarşafalarda
İşte bakın tam bu esnada – tam bu esnanın göbeğinde
Bütün kuklalar soyunmuş koşuyor kıyamete
Nasıl da yıkılıyor duvarlar gözyaşlarıyla
Ağaçlar nasıl da gömüyor toprağa kendilerini
Nasıl da yılmış yıldızlar – karanlığı ödünç alarak
İşte bakın aylar nasıl da karışmış birbirine
Nasıl da göz altları morarmış sebepsiz sevmelerin
Öyle derinleşmiş işte göz çukurları – içine yalancılardan düştüğü

Tam bu esnada
Küçük – yumuşacık – körpecik bir el
Göğün bakire perdesini kalbine doğru çekiyor
Görüyor musunuz?
Nasıl da kanıyor sonsuzluk
Nasıl bir utanç yağıyor dokunduğumuz topraklara
Sivri – çok sivri hezeyanlar batıyor göğüslere
Görüyor musunuz ? – hiçbir tomurcuk kibirle sulanmaz artık

İşte o esna – bir huzurlu bir yaprağın üzerinde artık
O hiç doğmamış el bir kez daha oyuğunda
Geceyle gündüz sevişerek çözüyorlar düğümlerini
Yıldızlar sadece üşümek için giyiyorlar karanlıklarını
Aşk bir kez daha çizdiriyor kendini tarihine

Şimdi bu şiire bir şahit lazım – o el dışında
Hiç görmediği bir büyüye inanacak kadar düşçül biri mesela
O eli düşler düşlemez bir şiiri bile yarım bırakacak biri...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489748/in-cin-sevisiyor.html>

Makyaj

Hiç birşey olmamış gibi
gün makyaj yaptı kendine
yaşam aynasında.
kapattı gecenin sırlarını fondotenle...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489885/makyaj.html>

İçime Öğüt

ısrarcı bir anekdot...
gece pek bir sakallı bugün
içini dökmek isteyen öğütçü gibi
urganı yanlışlıkla ruhuna dolanan vakitler gibi
alıntı düşler pek bir alıngan
sanki sırların hırsızlığı olmazmış gibi

öyle buyurdu yazan...
Şüphesiz ki
sizler
geceyi
dinleyenlersiniz
ki o sis dolu kalleşliklerin arasında
en güzel siz öldürdünüz
tenlerimizi
en cılız tarafından
ve ellerinizde yalandan çizgiler oluştu
o çizgiler ki
tüm masum kalmış zamanlarınızı
çürüyüp kalmış bir sancıyla
ve haykırışlarınızla gömecektir
zevklerinizle ördüğünüz kuyularınıza
onlar ki günah sevicilerdir
spermleri ve yumurtaları tecrit edileseciler

Yankısı kayıp sitem...

Günlerden mülteci olanı bugün
sızılar devriye gezer şakaklarımda
ve bazen
bu şehrin geceleri
pek bir dar geliyor üstüme
kimvurdu'ya gidiyor önemseydiğim imkansızlıklarım
öyle şirret işte inançsız anılarım
ve tüm rivayetler o zanlıların aynı eşgalini işaret ediyor
ve o ülkesiz yapraklar ki
bir güz zamanının masalından kopup da gelen
tüm hatırlamaları tıpkı bir cesede benzetiyor

ve bu gecenin küllerinde kaybolmuş ben
burada işte bu kağıt parçasında
koğuşumun ufku kör ranzasında
biriktirdiğim çeteleler alımda kanarken
o güzel saçlı eskizin dudaklarından öperken

ki o yeni renklenmiş arzular
ve o yeni meyve vermiş umutlar ki
okşandıkça yiter matemini
ve inandıkça dokunaklı bir yıldız ağlar
yüreğimin kuraklaşmış ezgilerine

kutsal buyruk

Öyle der yazan
şüphesiz ki
okuyup inanasanız diye
o yaralar bağlarken kabuğunu
Temmuz'un bile çaresiz olduğu tarihimde...

Oktaç Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490013/icime-ogut.html>

Nihayet Soyundu Kalbin

Nihayet soyundu kalbin,
Çırıl çıplak kaldı karşımda
Fakat titriyorsun sen..
Neyin var?
Yoksa kalbin yüzünden mi?
Alışkın değilsin biliyorum bu çıplaklığa..
Ama yapmak zorundaydın.
Ancak öyle ikna edebilirdin beni aşksızlığına.
Biliyorum bana aşık değilsin..
Bir başkasını seviyorsun..
Bir başka kalbi..
Ve bana bu gerçeği
Ancak kalbini soyarak söyleyebilirdin..
Seni anlıyorum..
Ama şanslıyım..
Başka türlü nasıl görebilirdim kalbini böyle çıplak?
Neyse..
Anıları bohçama koymak için vaktimiz var sanırım..
Bu arada
Ben gidene kadar kalbini giydirme
Böyle çok güzel
Müsaadenle seni öptüğüm anlar bende kalsın
Onlara iyi bakacağımdan emin olabilirsiniz
Denize cümlelerimizi verdiğimiz anları istiyorum
Sonra bir de şey..
Hani sen saçlarını okşamamdan çok hoşlanıyordun
Ve ben doyasıya okşuyordum saçlarını
Ve sen o anlarda bir kedi gibi mayışıp mırıldanıyordun
İşte o anlar da ben de kalsın izninle
Son olarak bir cümle istiyorum
Bana "seninle nereye olsa giderim" demiştin
Bu da bende kalsın..
Hayır hayır ağır olmaz
Ben de, yüreğim de taşıyabiliriz bu anıları
Gitme vakti..
Hayır sen gelme!
Ben giderim.
Biliyorum tesellin hafifletmeyecek yürek ağrımı
Kaygılanma zaman bana yardımcı olacaktır
Biliyorum daha önce de böyle olmuştu
Hatta sen de yaşamıştın
Anlatmıştın ya güneş batarken..
Hayır ağlama lütfen!
Gül hadi..
Ben istediklerimi aldım nasıl olsa..
Anılar bana arkadaşlık eder yolda.
Bak! Hala ağlıyorsun bitanem..
Keşke göz yaşlarının bir damlasını da saklayabilseydim..
Tamam tamam ben de ağlamıyorum..
Şu kolye ..
Boynundaki ..
Renkli olan..
Çok güzel...
Bir de şey..
Sana hiç söylememiştim.
Kirpiklerin de çok güzel..
Ah ne kötü böyle anlar...
Bir şey soracağım sana.
Mutluluklarımız yok olmaz değil mi?

Sonsuza kadar evrende dolaşır değil mi?
Ahh ağlama dedim sana bir tanem..
Ben gidiyorum..
Hoşça kal..
Sevgin bir duru ırmaktı benim için

Oktaş Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490115/nihayet-soyundu-kalbin.html>

Ben Seni Mahsusuktan Öldürdüm Sevgilim

Ben seni mahsusuktan öldürdüm sevgilim
Yalancıktan yani
Yalan dolandan
Ben seni öldürürken bir ayağım havadaydı
Korkma
Sen şimdi mahsusuktan nefes alamıyorsun bensiz
Kalbindeki kanama seni ürkütmesin, onlar düş rengi
Mızıkçılık yapıp da açma güzel gözlerini
Gözlerini açarsan eğer yine öldürmek zorunda kalırım
Ki bir kez daha yalandan ölmek istemezsin değil mi?

Ha sana söylemeyi unuttum
Ben seni öldürdükten sonra derin dondurucuya koydum
Yalnız fazla derinmiş ki sen oradan da düştün
Tam donacaktın ki düştün
Yine yüreğime düştün
Yine düştün

Şimdi sen yine ölü taklidi yap
Mesela musallata taşında uzanıyor ol
Kıkırdama cemaat da güler
Ki cemaat de bilmesin senin öldüğünü
Bir ben bileyim bir de kuşlar
Hani o ölü kuşlarımız, kanatları paslı

Şimdi sen öldüğüne göre
Senin yerin de belli olur
Evet tabii ki içimin kabristanı
Uzak da değil benim için hep giderim seni ziyarete
Önce toprağını sularım bir güzel
Üstündeki çiçekleri okşarım özenle
Sonra bir şiir okurum sana sessizce
Elif be te se ce diye başlar şiirim
Sonra yine duamı ederim
Bir daha ölüm yüzü görme diye

Ha bir şey daha
Sana çok beğeneceğin bir kefen aldım
Şöyle üstü çiçekli falan
Sevdiğin pazenlerden
Tıpkı gelinlik gibi
Sen bir dene üstüne
Olmazsa değiştiririz

Öyle sabırsızım ki anlatamam
Şimdi ben seni öldürdüm ya
Şimdiden birinci ölüm yıldönümünde nasıl anacağımı düşünüyorum
Ama şimdiden söyleyeyim
Benden yas mas bekleme
Öyle kara gözlükler, imitasyon gözyaşları filan
Biliyorsun istesem de yapamam
Seninle o gün sinemaya gideriz belki
'bir ölünün ihanetine'
Çıkışta da bir yerlere oturur ağlarız
Ne dersin?

Velhasıl
Ben seni mahsusuktan öldürdüm
Varsayalım evcilik oynuyoruz
Sen sevgili oluyorsun
Sonra benden kopuyorsun mış gibi işte

Ben de yalancıkdan katil oluyorum
Sonra siliyorum iz bırakmayan bir silgiyle anılarımızı
Ama yine de altını çiziyorum gülüşmelerimizin

Öyle işte...
Ben seni film olsun diye öldürdüm
Ama nafiye koptu film
Film koptu ben öldüm
Ben öldüm sen dirildin
Ben yapma sen sahici

Ben seni mahsusuktan öldürdüm
Kıymetini bil
Bu sadece sana mahsus bir ölümdü...

Oktaş Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490217/ben-seni-mahsusuktan-oldurdum-sevgilim.html>

Karanlık Bir Akıntı

Toprağı gömerken içine
Ta dibine
Ölü bir perde
Kapanamadan
Rüyasını unuttuğu son kurşunla
Yeniden gizlenmiş
Giz-lediler

Boyun eğmek için
Toprağa
Daha çok erken
Önce boyun lazım
Sonra boyunduruk
Sonra açlık
En önce korku
Tabii ki tasmalı bir korku

Teni gösteren bir zevk
Hep o tüylü çıkıntılar
Savaş biter bitmez sevişen özlemler
Ustaca istiflenmiş öykü tortuları
Tüm yollar hava da asılı
Yeryüzü gibi

Bazen en iyi doğum
Dağı dinlemektir
Ama susarak alçakta
Heybet küçültür çünkü
Mavi hiçbir zaman mavi olmadı

Her harf düşümünde
Kimi yanılır
Kimi yoğrulur
Ortasındakiler cennetliktir
Ölmek için denemeye fırsatları olmaz
İşte öyle
Haz bataklığı işte

Ateşin en körpesi havada
Kim yakalarsa
En uzağa o ölür...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490400/karanlik-bir-akinti.html>

Sakalsız Kadın

Sakalsız bir kadın
Yüzündeki kırışıklıkları söküyor
Unutmadığı bir mazinin cildini okşuyor
Tek tek koparıyor nasırlarını coşkularından
Gözleri acıyor / alnı acıyor
Tükenmiş senelerini kazıyor gözyaşlarıyla
Buruşmuş sevimlerini kesip atıyor teninden
Acıyor / çok acıyor ruhu
Silkeliyor tükenmiş senelerini
Yorgun / çok yorgun saç telleri

Karanlığında bir iksir
Büyüsüz değnek
Mutsuz bir mucize
Uçları törpülenmiş sancılar

Gözlerinde bir patika
Vücudundan geçen vadiler
Elmacık kemiğinde ırmak sesi
Küller dağısında
Dokunsan söz olacak bir bohça

Kapı çalıyor
Gelen ayna
Tıknaz nefesli
Kırk basamak çıkmış
Kimse yok
Geri dönüyor
Kapıya bıraktığı not :
'bu sefer olduğun gibi gösterecektim...'
Kimse yok
Geri dönüyor

Çünkü aldırıştı içindeki kimseleri de
Aldırmadan kimsesizliğine...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490527/sakalsiz-kadin.html>

Dil Ve Merasim

Dilimin ucunda mayhoş bir tören
Göğü yalandan dokuyor son piskoposlar
Sahtekar vaizlerin kırmızı perukları
İlk fırtınada kor oluyor
Hiç olmadığımız cennetlerimize
Huriler beyaz sayfalarda hurmalı şiirler sunuyor
Zebaniler kapıda
Günahsız girilmez

Onların ağızları kurumuş kuyu ağızlı
Aromasız lügat terapisi ceplerinde
İnanç tornası iş başında
Gerçekler kaplumbağanın kabuğunun altında
Hicri takvim vardiyası yorulmadan çalışıyor
Kutsal sayfa
Kutsal dağ
Kutsal beden
Kutsal penis
Kutsal döl
Kalıtsal spekülasyonlar

Şimdi bir milyon cümle işsiz
Bir milyon harf sözcüğünü arıyor
Bir milyon duygu ölmek için sırada bekliyor
Bir milyon duygu doğmak için alfabeye baskıda
Oysa küçük enkazcılar şimdi kocaman adam oldu

Korku putu ulu şef
Beş paralık manifestolar mumyası görev peşinde
Kleo'nun kakülü odamdaki müzede
Brutus karşımda sırtıyor
Kapı çalıyor
Julius
Fonda aztek milli marşı
Bütün düşler takiye vaktinde
Bildiğim her şey çekirdeğine üşüşüyor
Magma tabakam damar arıyor
Dilimin üstünde gırtlığım
dilsizliğim fos bir katman
Bitmeyecek
Bitmeyecek bu tören...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490716/dil-ve-merasim.html>

Soytari

Başındaki üç boynuzlu şapkasını
şamdanın yanına iliştiirdi.
Sabırla teyellemeye başladı,
patlayan dikiş yerlerini.
İrin gibi gözyaşları dayanamayıp patlatmıştı dikişlerini.
Komik bir iplikle dikiyordu yeniden.
Dikişte maharetliydi,
babasından öğrenmişti nakışın inceliklerini.

Ama ilk defa patlamıştı.
Seyrelmiş duygularının isyanıydı belki de.
"Biz kapkara bir maskarayız" derdi hep babası...
Sabırla teyelliyordu soytarı,
yaşamın en acıtan dikensi yerlerini
bir soylunun biçimsiz dişlerini herkes görsün diye...
Tüm ihtirasların katli vacip olsun diye...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490833/soytari.html>

Oradaydık I

Oradaydık,
Uğultulu rüyalardan sağır olmuştuk sanki,
Bir merminin delip geçtiği yerdeki ıssızlıktık,
Hepimiz de yetim kalmış odalarda bekleyiyorduk,
Oradaydık ve orada olmanın nöbetini tutuyorduk.
Üşüyen Küskün kuşların üzerlerini özgürlükle örtmek için,
Dargın yolların üzerinde birikmiş hüznün artıklarını temizlemek için,
var gücümüzle kanat sallıyorduk.
Ve hepimiz orada, o inçe çizginin üstünde düşmemek için direniyorduk.

Oradaydık,
Yaptıklarımızı kalbi somurtkan insanlar çekemiyordu,
O yüzden yine çok çalıştığımız bir hayalde,
düşlerimize pusu kurup,
bize sıkıntı hapi içirdiler.
Bir süre hepimiz sersemledik,
Tam o sıra,
yanıbaşımızdaki kocaman gövdeli ağacın
dallarına takılmış bir kitap gördük hepimiz,
nedendir bilmiyoruz hepimiz sevinçten zıpladık
belki de defalarca zıpladık.
Kuvvetlice zıplamış olacağız ki
kitap daldan düştü baş ucumuza,
başımızın tam ucuna...
Kitabın kapağında şöyle yazıyordu :
"Kalbi kötü ve somurtkan adamlarla uğraşmanın 1 yolu!"
hepimiz yine sevinmiştik,
ki sersemlememiz tam anlamıyla etkisini yitirmemişti.
hepimiz birden okumaya başladık heyecanla.
Hepimizin de gamzeleri vardı,
ve hepimiz de dişlerimizi göstere göstere gülümsüyorduk.

Anlayacağınız hepimiz yine oradaydık,
ve yine yeniden çalışmak için canlarımız koca bir çan gibi atıyordu.
Dong!!! Dong!!!

Sayfaları kurumuş yaprak sarısına dönmüş,
dev kitabı bir an evvel okuyabilmek için can atoyorduk.
Ama biz/leri şaşırtan bir durum vardı :
kitabın en başında bir cümle yazılı,
diğer yüzlerce sayfası ise bomboştur.
Hepimiz çok çok şaşırdık.
Hepimizin de mimikleri şaşkın bir ifadeye bürünmüştü.
Sonra hepimizin gözleri sadece o cümleye çevrildi mecburen :
"Sözcük oku, daha fazla oku, Sözcük öğren, daha fazla öğren,
ki dolsun kitabın tüm sayfaları..."
Yine şaşırdık.
Birimiz şöyle dedi :
"Yine şaşırdık!"
Diğer birimiz de şöyle dedi :
"Yine çok şaşırdık!"
Diğer birimiz de tam : "Yine çok şaş..." diyecekti ki :
Dev kitabın üstüne bir kitap daha düştü aniden küt diye .

Bir kedi gibi irkildik hepimiz.
"Bir kedi gibi irkildik hepimiz." dedi birimiz.
Sonra düşen kitabın ön kapağında yazan ismini okuduk hep birlikte :
"A DAN Z YE BÜYÜK YAŞAM SÖZLÜĞÜ"
Altında da daha küçük harflerle :
"Sözlüğümüz kendi kendini günceller,

iyi yaşamlarda kullanın..." yazıyordu.

Hepimiz çömeldik.

Birimiz : " Hepimiz çömeldik." dedi.

Hemen kitabı karıştırmaya başladık,
kalbi somurtkan insanları yenmeliydik.

Birimiz : "Aaa. Ne çok sözcük var burada" dedi.

Sonra hepimiz :

"Bu kitapta çok sözcük var" dedik.

Der demez hani o ağaçtan bir yaprak düştü.

Birimiz yaprağı eline aldı ve şöyle dedi :

"Yaprakta bir sözcük yazılı."

Ve okudu :

"Oradaydım, ki beni sakla sözlüğün arasına..."

Birimiz şöyle dedi, hepimiz ona döndük :

"Yine çok şaşırdık değil mi?"

Hemen birimiz yaprağı sözlüğün arasına sakladı.

Sözlük kıpırdadı, kıpırdadı, kıpırdadı.

Yanıbaşımızdaki ağaç sallandı, sallandı, sallandı.

Sözlükten birden bir cümle çıkıverdi havaya doğru.

Rüzgar cümleyi, bir tüy parçasını savurur gibi savurdu.

Tam o anda birimiz uçarak yakaladı cümleyi.

"Yakaladım, evet yakaladım işte!" diye yüksek sesle konuştu biirmiz.

"Yakaladın, evet yakaladın işte!" dedik hepimiz yine yüksek sesle...

"Oku bakalım şu cümleyi" dedi birimiz.

Okudu o da :

Bir gün ormanın birinde, bir ağaç kovuğunda, bir sözcük yavrusu yaşarmış da
bizim haberimiz yokmuş.."

"Yine fazla fazla şaşırdık değil mi?" dedi birimiz.

"Evet, çok şaşırdık yine" dedik hepimiz...

Hepimiz birden yanıbaşımızdaki ağacın kovuğuna bakakaldık.

Koşuverdik, gidiverdik, varıverdık hemen kovuğun yanına.

Hepimiz birden kafalarımızı kovuğun içine soktuk.

Bir de ne görelim :

"Mini minnacık, ufacık tefecik bir sözcük yavrusu."

Bize gülümsüyor...

"Korkmadı bizden." dedi birimiz.

"Niye korksun ki?" dedi birimiz.

"Gamzeleri kızarmış elma gibi" dedi birimiz.

"Yanaklarını güneş vermiş hediye" dedi birimiz.

"Gözlerini gül bahçesindeki topraktan almış" dedi birimiz.

"Pek de tatlı bir sözcük yavrusuymuş" dedi birimiz.

Hepimiz : " Pek de tatlı bir sözcük yavrusuymuş"dedik, gözlerimiz buğulu.

"Durun! Kıpırdıyor dudakları!" dedibirimiz.

Durduk ve izledik dudaklarını.

Şöyle dedi sözcük yavrusu : "An/ne."

"Evet anne sözcük nerede?" dedi birimiz.

"Evet evet nerede?" dedik hepimiz.

Yineledi sözcük yavrusu acıklı : "An/ne"

"Ben annesi olurum" dedi birimiz.

Her birimiz : "Ben de, ben de dedik."

"Acıkmış" dedi birimiz.

Birimiz cebinden bir biberon çıkardı.

"Ben de biberon var!" diye bağırdı.

"İçi boş ama!" dedi birimiz.

Diğer birimiz : "Buldum!" dedi.

Ve hemen biberounu eline aldı,

yaşam sözlüğünün yanına gitti,

ve sözlüğü biberona başlığına uzattı.

Ve işte o an sözlükten bir dolu, bir dolu sözcük aktı biberona...

Ve emzirdi sözcük dolu biberonla yavru sözcüğü...

Yavru sözcüğün karnı doydu, doydu, doydu...

Hepimiz çok mutlu olmuş olmalıydık ki huzurla gülümsüyorduk,

yavru sözcüğe bakarak...

Sonra yine mırıldandı yavru sözcük :

"O/ ra /day / dım."

Hepimiz dehşete düştük,

"Hangisi rüya, hangisi gerçek, hangisi yaşam, hangisi biz" dedi birimiz.

"İşte bu sefer çok şaşırдық değil mi?" dedi birimiz.

Hepimiz birden var kuvvetimizle : "Hepimiz birden işte bu sefer çok şaşırдық!" dedik.

Yavru sözcük akıllıca bize gülüyor ve gülmeye de devam ediyordu, yine aynı sözcüğü yinelerken :

"O/ ra / day / dım."

Ve işte o sıra orman sallandı da sallandı.

Hepimiz ürktük de tespih böceği gibi büzüldük içimize...

İşte o sıra yavru sözcüğün bulunduğu ağaçtan bir kalp düştü yere.

O somurtkan kalplerden biriydi.

Bitkin, baygın belki de pişmandı.

Sonra diğer kalpler de olgun meyvalar gibi patır patır düştü yere.

"Vay be!" dedi birimiz.

"Yendik değil mi?" dedi diğer birimiz.

"Çok sevinçliyiz değil mi?" dedi diğer birimiz.

Hepimiz "Başardık!" dedik.

Çok çalışmalıydık yine,

Hepimiz oradaydık ve sonsuzluk el verdiği müddetçe de orada olacaktık.

İçimiz yeni ağaran gün gibi coşkuluydu.

Tam o sırada :

Birimiz birimize,

birimiz birimize,

birimiz de birimize doğru koşmaya başladı.

Her şey tatlı bir şekilde silikleşmeye başladı.

Tatlı tatlı sırtımızı kaşırken aldığımız zevk gibi silikleşiyordu herşey...

Silikleştii, silikleştii, silikleştii...

Güneşin ışığı gözümü kamaştırıyordu.

denizin kıyısında kuma uzanmak gibisi yoktu.

Güneşin kaybolmasına ramak kalmıştı.

Buz gibi meyve kokteylimden bir yudum daha aldım.

"Sen biraz daha yüz istersen, ben bir süre daha buradayım." diye bağırdım sevgilime.

Beni duymuş da anlamamış gibi kafa salladı yarı beline kadar denizdeyken.

Sonra fısıldadım kendime tebessümle :

"Hepimiz oradaydık ve gerçekten de çok çalışmıştık..."

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490992/oradaydik-i.html>

Oradaydık II

Kıpkırmızı bir balığın karnında unutulmuş,
de/ja/vu-ların,
Hüzün suratlı balıkçılar tarafından,
kıyıya çekilmesi,
Ya da,,
Geçmiş olsunlar diye,
bir şişenin içine sokuştulan de/ja/vu-ların,
nefes nefese kıyıya vurması,
Ya da,,
Düşün yedi kat altında,
Vurgun yemesi de/ja/vu-ların...
Kıyıda bekleyen terzi diker,
de-ja-vu-ların hüznü yırtıklarını.
Yüzü olmayan gardiyan açar,
sürgüsü çekilmiş tüm kapıları-nı/mı-zı,
de-ja-vu-lar bir kaç yalnız bulut görsün diye
"Oradaydım" diye başlar ,
Üstü sözcüklerle bezenmiş musalla taşının yanındaki,
kara gözlüklü kadın...
Oradaysan şahitsindir,
oyuncakların nasıl kalbinin kanadığına,
"Oradaydım" sözcüğü,
Kişisel aşk tarihlerine bulaşan,
salgın bir hastalık gibi yapışır...
Oradaysan,
Zaman sırtında kambur olmaktan çıkar,
çöl devesinin hörgücüne gizlenir,
vahasını arayan.
Ararken bir cümle çağlar :
"Aşk, izdüşümlerinden vurulmuş,
gökyüzü yüklü bulutlarından kurtulmuş
ve bahar,
tanımlandığı tarihin mevsimini terk ederek
bambaşka bir zaman dilimine doğru yola çıkmış."
Oradaysan ,
Orada'nın talihine ve talihsizliğine yenik düşmeyeceksin,

Ordaysan,
Oradanın farkındalığı,
ihanetle körlenmiş bir bıçak gibi,
saplanmamalı de-ja-vu/ları-na...

Oktay Coşar

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491160/oradaydik-ii.html>

Oradaydık III

İşte yine duygularımız ekşiyor ekşiyor
Adımlarımız mayhoş mayhoş
Bakışlarımızda buruk bir tat tat
İçimize emiliyoruz emiliyoruz
Mikrobik bir rahatsızlık bu yaşananlar
Bir cinnet salgını gördüklerimiz
Oradaydık işte yine kötü günler ülkesinde
Oradaydık işte vebalı yankılar peşimizde

Felaket tellalcısı bizi görür görmez ispiyonladı mazisine
Bizi görür görmez çiviledi kendisini gölgesine
Bizi görür görmez kıs kıs ağladı sevinçten
Kötü günlerin gözleri fal taşı gibi açılsın diye
Kötü günlerin kulağı kuyu gibi duysun diye

Oradaydık işte
Dört tarafına uğursuz takvim yaprakları savrulmuş ülkede
İşte orada üzüntüden kaskatı kesilmişti geleceğimiz
'İşte gerçek siyah bu' dedi birimiz
'meğer daha önce hiç siyah görmemişiz' dedi diğerimiz
'meğer beyaz siyahın yalancısıymış' dedi ötekimiz

Oradaydık işte
Yerlerde acı çeken yılların bağırsıkları
Duvarlarda terk edilmiş zamanların kan izleri
Delik deşik haftalar
Gün güzü görmemiş kötü günler
Yaralı saatler
Hadım edilmiş yaşantılar
Hepimiz şaşkındık bu demir parmaklı rüyada
Hepimiz endişeliydik kemirgen sanrılarımızın sırtında

Ama yine de oradaydık
Olmayacak dualara amin demek için hep birlikte
Olmuşla olmamışa gebe kalan umutsuzluk düşük yapmasın diye
Ve her birimiz merhem vazifesi görüyorduk yazgılarımıza
Oradaydık kötü günler ülkesinde
Bir biz
Bir de iyi gün dostları
Kayıp kilitlerimiz ruhumuza çilingirci çağırırken
Hayallerimizin senaristi bir kez daha iş başındayken...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491319/oradaydik-iii.html>

Oradaydık IV

Hepimiz örüyoruz ağlarımızı sebatla,
gözlerimizi kırpmadan, umutlarımızı kırpmadan,
hep bir elden, hep bir kalpten örüyoruz ağlarımızı,
işte yine oradayken, oracıkta örüyoruz düşçül ağlarımızı yeniden,

öyle hızlı örüyoruz ki yazgı ağlarını bizden daha hızlı öremesin diye,
dört bir koldan, dört bir arzuyla,
çabucak, çarçabuk,

ördükçe ördükçe göz bebeklerimizi büyüyor, dev gibi oluyor, dev gibi,
büyüyen göz bebeklerimizin içine yavru rüyalar giriveriyor,
ikinci el, sahibinden temiz, gerçekleşme garantili rüyalar,
ikinci el, sahibinden tertemiz, kabusla uyandıran rüyalar,
örüyoruz, örüyoruz,
içimiz dışımız rüya,
sağımız solumuz rüya,
kulağımızdan kanatsız rüyalar kaçıyor, uçmayı kalbimizde öğrensin diye,

oradaydık ve koştura koştura örüyorduk,
bazen yoruluyorduk tıngır mıngır örüyorduk,
ruhumuza yapışmış ağlarımızı örüyorduk açılınsın diye,
acılarımıza sarmalanmış ağlarımızı örüyorduk saçılınsın diye,
ördükçe öresimiz geliyordu,
bir yandan da ağlıyoruz ağlarımızı ağı içindeylen,
ağlarımız, ağlarız, ağlarımız
hem ağlarız, hem ağlanırsız,
oradayken,

yine oradaydık işte her zamanki gibi,
elimiz gözümüz rüya,
kalbimize rüyalar batmış,
kanayan yerleri örüyoruz ağlarla,
kanamayan yerlerle kahkahalar atıyoruz,
nefesimizin içinde yavru bir düş parçası,
bir yandan besliyoruz,
uyusun da büyüsün ninni diye,
danalar girsin bostana diye...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491422/oradaydik-iv.html>

Oradaydık V

Oradaydık,
deneysel odalardaydık
ve arılar gibi çalışıyorduk,
bir duyguda binlerce kez kanat çırparak...
Yine çok çalışıyorduk ve arılar gibi vızıdıyorduk.
"Vızzz.. Vızzz" dedi birimiz.
"Çok vızıldama da işine bak" dedi diğërimiz.
"Endişelenme, sadece bu yazıda vızıldayacağız" dedi ötekimiz.

Oradaydık,
her birimiz ürkek sözcüklerin peşinden koşturuyorduk,
bir aforizmaya sentezleyebilmek uğruna...
Her birimiz yabancı sözcüklerin peşinden koşturuyorduk,
öykülerimizde evcilleştirebilmek adına...

Oradaydık,
deneysel odalarda,
hepimizin hörgüçleri iklimsiz sözcüklerle dolup taşmıştı.

Birimiz kurguluyordu deneyleri :

"O.l. k-i , deri-n, ku-y-u.la-r/da b.ir/ik"

Öyle çok çalışıyorduk ki ,
terimizden bile oluk oluk cümleler akıyordu.

Oradaydık,
arılar gibi çalışıyorduk...
Bir polen ihtilaliydi bizimki...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491524/oradaydik-v.html>

Oradaydık VI

Oradaydık,
ellerimiz kara kara mühürlü,
koyu koyu mühürlü,
vıcık vıcık mühürlü,
ki mühürlüyorduk yaşadıklarımızı ve yaşayacaklarımızı,
her ölümün bir mühür hakkı vardır diyerek,
her ayrılığın bir mühür hakkı vardır diyerek,
ki bittikçe mührümüz geceye basıyorduk boyansın diye,
ki azaldıkça mührümüz, birimiz koşa koşa karanlık çalıyordu en kuytu anılarımızdan
Oradaydık ve kana kana yağmur yağıyordu ve
biz mühürlerken bir yandan,
bir yandan da akıyordu mühürler düşlerimizin en can alıcı en kaygan yerlerinden,
ki yılmıyorduk yine de mühürleyelim de unutmayalım acılardan önce ve sonraki iylikleri diye.

Hiç olmadı,
ruhumuzun içinde zor günler için sakladığımız soluklarımızla mühürlüyorduk,
zor günler için nefes alabilelim diye,
zor hayatlar ve zor ölümler için sızılarımız daha rahat toprakta uyuyabilsinler diye.

Oradaydık,
bir yandan günler bizi yaftalarken,
bir yandan da biz günlerin içinde önceden çizilmiş resimlerimizi mühürleyelim diye,
ve yine mühürlüyorduk yorulmadan bir kez daha "diye" diyebilelim diye.

Ki mühürlediğimiz her bir tenin ardından okunaklı yazılar geçiyordu yavaşça :
"kalbi atmayan bir aşk ne işe yarayabilir ki!"

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491640/oradaydik-vi.html>

Oradaydık VII

Oradaydık,

Yavaş yavaş yürüyorduk,

unutulmuş belleklerimiz kolumuzun altında.

Neden yürüdüğümüzü unutalı bin mevsim geçmişti.

Birimiz , " evet bin, saydım ben!" dedi.

DÖnüp de bakmadık bile yüzüne birimizin.

Birden gök haykırdı şiddetle.

Hemen durduk...

Hemen durduk...

Sanki biri göğün jaluzisini hızlıca aşağı indirmişti.

Sanki biri hızlıca göğü siyaha boyayıvermişti.

Ve sanki biri göğün jaluzisini hafifçe araladı.

Bulutlar yukarda toplanmış,

fısır fısır birşeyler konuşuyordu.

Merak ettik...

"ÇOk merak ettik değil mi?" dedi birimiz...

Ama..

Birden bulutlar ayrılıverdi.

Ve arapça kelimeler düşmeye başladı yağmur gibi :

Ene

Enti

Hiye

Vahid

İsnan

Selase

Hepimiz ürktük...

Kaçsak mı diye düşünürken ,

"hadi toplayalım" dedi birimiz.

Toplamaya başladık,

yağmuru elleyen güleç çocuklar gibi.

Yağyordu :

Ebyad

Esved

Topluyorduk, avuçlarımızı dev gibi açıp...

Yağıyordu :

Haram

"Kaçın kaçın ! Ona dokunmayın!" dedi birimiz.

"O ne ki" dedi ötekimiz.

"Kaçın!" dedik hepimiz.

Hızlıca kaçmaya başladık.

Biraz uzaklaştık, gözlerimizi arkamıza çevirdik.

Ki,

bir göl olmuş sözcüklerden.

Üstünde harelenen bir yazı :

"Ben , sen, o ve Beyaz ve Siyah,

haram olur işte gerçek , bembeyaz tanıklığına..."

Oradaydık...

Oradaydık yine ,

bir hayali daha kalplerimizden sakınırken..."

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491741/oradaydik-vii.html>

Söz Gelimi

Hadi
Toplayalım çığlıklarımızı
Daha fazla ezilmeden düşlerimizin altında
Daha fazla avuntular didiklemeden onları
Yoksa içimdeki çığ
Umutlarımın içinden çoğalarak geliyor
Kurduğum hayalleri bozguna uğratmaya

Diye başlar yirmi dört sözcük
Bir menekşe sıkıntısında

Oysa bir tek menekşe temizler yaralarımı
Oysa ne kötüdür
Kendi tapınağında bile arınamamak

İçim
Dışım
Revir
Sanki en rahat yastık bir darağacı
Sanki yağlı bir organla daha rahat nefes alırım
Sanki karanlığımdan damlayan zehirler diriltir beni

Eğer bir elek olsaydım
Acılarım düşmezdi biliyorum
Düşenler düşlediklerim olurdu
Zavallı elek

Oysa bütün çukurlar aynıdır
Aynı ırkın intiharlarıdır

İşte o yüzden
Böyle işte
Kurşun geçirmez bir şiir yazdım
Koynumda sancularıyla beslediğim
Derisi kalın cümlelerimle

Söz gelimi...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491904/soz-gelimi.html>

Düş Odası

talihten yoksun bir kaza sonrası tüm imgelerimi kaybettim
düş odasında yoğun bir bakımdayım
etrafımda kelebek gibi dönen rengarenk döngüler
metastaza uğramış umutlarım
şahit oldukları halde hiç bir iz bırakmamış anılarım
yüksek dozda kanıma zerkedilmiş ayrılıklarım
yani muazzam bir kalabalık ve muazzam bir yalnızlık
bu iki kavram gözümün önünde çiftleşmek üzereler

düş odasımdayım
kimliksiz bahçıvanlar toprağı eşeleyip bir şeyler ekiyorlar
genç astronot adayı uzaya çıkmak için saniye sayıyor
ismini çıkaramadığım bir bilim adamı birazdan yeni bir icat çıkaracak belli ki
bir ressam bir şair bir yazar bir heykeltıraş son eserlerini bitirmek üzereler
bir tiyatro yönetmeni oyununun son sahnesini bitirmek üzere
hepsi benim için mi bunların
böylesine geniş kapsamlı bir rüyayı hak ediyorum muyum?

düş odasımdayım
herkes kayboldu
çiçekçi kız kapıyı çalıp içeri giriyor
elindeki sepette çiçekler yerine yara bantları
"alır mısınız bayım?"
"ama hiç yaram yok"
"var bayım var..."
sonrasını söyleyemeden ilk yara bandını ağzıma yapıştırıyor
sonra alınma
sonra kalbime
sonra yatağımin yanındaki sandelyey oturuyor gülümseyerek
elindeki poşetten
bir kutu meyve suyu
bir kutu süt
bir şişe kolonya koyuyor masanın üstüne
"bunlar size, iyi olun"

sonra odadan dışarı çıkıyor
on saniye sona hemşire olarak giriyor odaya
elindeki steteskopla kalbimi dinliyor
"hımmm hala hızlı çarpıyor, bir yara bandı daha gerekli"
"rüyada mıyım?"
"evet"
"sen kimsin?"
"senin rüya asistanın"

düş odasında yoğun bir bakımdayım
tüm hayallerim rüyalarımda gömülü
tüm rüyalarım bende saklı

ve hiç taburcu olamayacağım günü bekliyorum
öyle bir nekahat dönemi işte içimdeki

tıplı solucan kuyruğu gibi
kesiyorsun yenisi çıkıyor...

Oktay Coşar

Kaynak:

Ayna Şubat YAs

işte sen
burada
bu hayat fabrikasında
binlerce ayna yaptın kendinden
kimi kasvetinden unutmuş göstermeyi
kimi avuntuları dişler uyanabilmek için

sen her isimsiz sabahta
gençlik ayazımda
çıkarken o daracık kapıdan
yine elinde kimliksiz bir ayna
yanakların kanamış
saçların ağlamaktan soluk
ben hep uzatmıştım sana imgesiz bir yanımı
hep vermek istemişim gecelerimden bir tutam koparıp

işte şimdi sarhoşken seni düşleyen cümlelerim
tütsülükyken umutlarım
ben küçük bir noktayken sana şiirlerimde
sen apansız bulanıyorsun dilimde
belki de ilk kez
bir karanfilin bile beni yıkabileceğini düşünürken
senin için yazdığım dualar bile yetmiyor inancıma

işte şimdi
şimdi anlıyorsan beni eğer
iyi bilirsin
seni acılarına sürgün ettiğimi
sen saklamıştın oysa içimdeki araziye bu vahayı
şimdi ben
senin duvarının arkasında
bu soğukta senle yıkaniyorken
sen orada
o durakta
terkedilmiş bir durakta
beklerken kendini
tenimin kırkında
ölüyor dokuz canımın dokuzu da

ayna
şubat
yas

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492187/ayna-subat-yas.html>

Dilimde Kırbac Lekesi

Dilimde kırbaç lekesi
Avuçlarımda masum bir maktul
Meşrebimden vazgeçemem
Ne kadar kanasa da özlemlerim...

Bu mektuplar kuş olsa canım
Kuş olup burnuna konsa
Kuş olup saçlarında sarhoş olsalar
Her uçtuklarında bir kanat bıraksalar dilinin altına
Sen o mektupların kaygısız rüzgarı olsan
Günlerin nefes alan yerlerinden essen
Sessizliğimin canına okusan
Yüreğimin buruk tadını silkelesen
Bu mektuplar sen olsa
Yüzün olsa
Ağzın olsa
İncecik boynun olsa

İşte bak
Yine o avlumdaki yaralı ağacım
Bak işte bütün dallarım güz ölüsü
Öpmedin ki kabuğumdan
Dokunmadın ki kan yeşili yapraklarıma
Uyumadın ki tükenen gölgemde
Şimdi bilmem ki ben ne ağacıyım
Kimdir meyvem
Hangi ormandayım

İşte böyle bir türkü damağımda sallanan
Daha anımsayamadığım bir sürü sen varsın ceplerimde
Şimdi gideyim
Kadehim bir kolumdan çekiştirip durur
Hınzırdır iki cümle bir şey yazdırtmaz bana
Ama sen yine de dediğim gibi
Kuş ol bu cümlelerden
Odam ol
Yatağım ol
Zehrim ol
Bedenim ol

Ne diyordum ?
Dilimde kırbaç lekesi
Bin kefen bile örtemez pişmanlıklarımı...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492351/dilimde-kribac-lekesi.html>

Ömür

Erguvan renginde melekler,
kelebeklermiş meğer,
bir nefeste sevişen...

Oktay Coşar
[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492465/omur.html>

Aşığa Malum Olur

Her gittiğinde
biraz daha birikti düşürdüğün izler
seni hatırlamalarımın içinden eşyaların çıkıyor
mavi kokun
masal gibi saçların
bir avuç öfken

demıştim sana
giyotinler aşk kapanıdır demıştim
her masalın bir celladı vardır demıştim
darağacı aslında hiç de dar değildir demıştim
darağacında dargın aşıklar susar sadece demıştim

bir cümlenin daha içini sökesim var
söküp içini pas tutmuş acılarımı doldurup
kendi çukurumun bir gölgesine gömesim var
son hırıltısını da bana armağan verecek bir gölgeye

ellerini düşünmek bile
daha yeni bilelenmiş bir ağrının üstünde yürür gibi
spazm etkisi yaratıyor aklımda
düş kaslarımın kasılması gibi

ellerini işte
dokunduğun değil aslında
öldürdüğün yerlerimi takip et
o ellerinle işte
o bestesiz müziği dinlerken
ellerinle nasıl da
yeniden seni doğurduğumu hisset

işte bu günler
hani bu kopya günler
artık kopya bile çekemiyor ruhunun acizliğinden
bu günlerde
ne yeni bitme perilerle sevişebiliyorsun
ne de tanıklık edebiliyorsun soğumuş geçmişine

her gittiğinde
onulmaz yaralarım
biraz daha aralanıyor
kanattığın anılarımda
ve ben
ve ben işte
biliyorum aslında
gitmelerin de bir canı olduğuna
bir gün gözü açık gideceklerini aslında
sevdasızlıktan yağamayan bir bulut gibi
biliyorum işte
biliyorum
aşığa malum olur...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492685/asiga-malum-olur.html>

Gizem

Bir yaprağın,
damarlarında saklı,
sonbaharın ölümü...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492792/gizem.html>

Ve Saire-ler

Ve Saire-Ler

Ve yorgun bir günden sonra
ve yorgun bir bedenle yatağa uzanıp
tv kumandasıyla gezinmek ve bazen seks
ve bazen kitap okumak
ve saire

Ve bazen,
bazenlerin açabileceği nedenler üzerinde kafa yormak,
elde avuçta bir kaç sözcükle,
ve bir kadeh içki işte damakta gezinen düşünüp dururken yine yine
Ve saire

Ve kaldırımda yürürken
Ve direksiyon başında
Ve yaşamı işte bu kadar sorgulamak ağırlığınca
sorgularken yaşamın enerjisini ruhumuza tam tersi zerketmek
ve işte hep öyle Saireler

Ve bazen seks
ve bazen işte bir kaç cümle
ve hep aynı gök farklı bulutlar
benzer ölümler
ve işte her birimizin farklı tarihi
yani yakın geçmiş
yani yakın geçmişim
Ve bazı duyguların muadilleri
Ama bazı duyguların ilk üretimleri
Son kullanma tarihi dolan aşklarım
Çevreye uyumlu arzularım
Geri dönüşüme müsait sapkınlıklarım
Ama bu arada hep Ve Saireler
Uzar bu olgular uzar
Ve saire Ve saire...

Unuttum şimdi geçmiş zaman,
Ne saireydi?

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492951/ve-saire-ler.html>

İçimin Sıfır Noktası

Ben öldüğümde
içimden bir dolu kukla çıkmış
ipleri çalınmış
sevapların ağlayabileceği
kovuklu ağaçlardan yapılmış

gözlerinden düşen gözyaşları
tek tek kırılırken dudaklarımın üstünde
tüm günahlar meleklik sınavındaydı
üstlerinde çırılçıplak bir çarşaf

upuzun bir karanlık bu
gördükçe sünen
korktukça sünen
ağladıkça koyulaşan
İçinde irinli rüyaların beslendiği
buruş buruş bir karanlık bu
gittikçe aşağı düşen
tabelasız bir karanlık
bir tek kılavuz var bu siyahın içinde
o da beyazı çalınmış namuslu bir renk sadece

taşlı bir yol
taş taş
taş gibi
taş gibi geçmişiyse
kenarda bir ızgara
biriken gözyaşları için
köşede bir sokak lambası
sevişemeyenler için
duvarda bekleyen sarmaşıklar
aşıklar
aşıklar pek bir sarmaşık
kısacık bir yol
iki adımlık hayatın teras katında
taşlı bir yol
mühürlü yol

sınandık gölgelerin sırtında göç eden aynalarımızın içinde
sınandıkça suya döndük, dibinde kanayan karanfillerin olduğu
karanfiller limanına vardık ama en sonunda, çivilenmiş acılarımızdan kurtulup
işte orada akrep ve papatya, el ele
ki dokunamadık ne akrebe ne de papatyaya
işte o anda bir okyanus kuşu, bıraktı kanatlarından pırıltısını alnımıza

seyir defterimizin üzerinde masmavi bir kelebek
mutlu kaşifin gölgesinden yağıyor yollar
hasretle bizi bekleyen masum ufuk çizgisi
göğsümüzün içinden çıkmaya çalışan, tahliye edilmiş arzularımız
Köz yeniden hazırlanıyor kıvılcım olmaya
İşte böyle göründü ve yineleniyor sürekli
kırkikindi yağmurlarının arasından gözükken yollar
yıldızlardan savrulan köpüklerin parmaklarımızın ucunda
nasıl da mutlu çığlıklarla patladığı
İşte orada göğsümün kıyısında bir yanardağ
düşledikçe patlayan, düşledikçe patlayan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493088/icimin-sifir-noktasi.html>

Ki

Ki ayrı yazılır
Ki bitişik yazılır
ki ayrı
ki yapışık
eğer aitsem sadık
aldatmışsam uzakta
ki
kaç düş boyu uzaklıkta isem ona
ola ki simsiyah bir sanrı imiş o
o ki
hergün deşerken içimi
deştiği yerde beni bulup
deşmekten vazgeçtiği an
yani
sadece beni görmek için deştiğini anladığım gün
aynı gün
ki öldü...
ki nasıl yazılır?
ki o özel isimdi
de da ayrı
ayrı da
aynı
aynı da
ayrı
ki...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493192/ki.html>

Düş Sesleri

hücremde yabancı bir fırtına
açım çok açım çok
kötü kalpli parmaklıkların arasında bir gölge
hissiz duygu bir tabak sancı uzatıyor
hani her çetele bir masaldı

yaşamı beş geçe avlumdayım
ayrılıklar volta atıyor
kavuşmalar yüzünü buruşturmuş
ben yeni çiseleyen umut taneciklerini topluyorum
sırtımda tozlanmış dargınlıklarım
sessizliğim dilimin altında ipsiz bir uçurtma
suçlarını yıldızlara armağan eden akvaryum mahkumları
zamanın adı vicdansız gardiyan
ne kadar da çıplağım bu mülksüz saatlerimde
yorulmadan tırtıklıyorum rüyalarımı
neyse ki çoğaltmış yazgı benim adıma
birden kararıyor düşlerim
hüzün bastırıyor gürül gürül
kaçmıyorum ruhumdan
daha ne kadar ıslanabilir ki geçmişim

omzuma geleceğime gebe bir kadın konuyor sonra
kulağıma anımsadığım küllerini fısıldıyor
gecesini gündüzünü soyuyor koynumda
elindeki neşteri ağır ağır bileyiyor teninde
kesiyor yüreğimin siyahını usulca
sızı büyüklüğünde irin uçuyor havaya
boşalan yere dudağını koyuyor gülümseyerek
parçalarını birleştiriyor dokunarak
avucuma bakir bir ayna tutuşturuyor
avlumdaki fırtına çok daha evcil artık
acılarım şakalaşıyor silikleşirken
kendime tutsaklığım çözüyor bağını
kadın iyice doğuruyor benliğime
hücrem kayıp yeniden
çok açım çok
çok açım bu narin ve büyülü sevmelere
çok açım bu ecel kuşlarının okşayarak öpüşlerine...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493299/dus-sesleri.html>

Tek Perdelik Acıklı Güldürücü

Oynayan oynadı oynayacağını doğurgan duygularla.
Ardına bile bakmadan İteledi gözyaşlarını her sözcüğün ardına
Tiradının sendeleyeyen zamanlarında es verdi terke
Düş söküğüydü başka yaşamlardan araklanmış mimikleri
Repliklerini gecesiz bir sokak çöplüğünden aşırırmıştı
Sufle verecek bir kimse bile yoktu kimsesizliğinin rollerine
Zaten acıyan yerlerinin sol tarafı da protezdi
Alkışlarla ölenlerdendi diye anlattılar yazgısının son baskısında

Bir seferinde ayrılığı oynadı unutulmuş bir ezberle
ayrılık da ona oynadı sonunu bilen bir cinnetle
Bir seferinde mutluluğu oynadı şuarsuz bir heyecanla
Mutluluk da ona oynadı ezbersiz sızılarla
Bir seferinde ölümü oynadı provasız bir bekleyişle
Ölüm ona oynamadı kederli bir kararlılıkla

Kostümü bile kırılıgandı kişilikleriyle çoğalan
Yüksekten oynardı bir elinde hep uçurum
Haykırırdı da bir tek izleyen yalnızlıklar duyardı sesini
Tek perdelik bir yaşamdı güldürücünün öyküsü
Antraktı hüzünlerle dolu
Kırmızı burunlu
yüreğini kimselerin bile sahnesine sığdıramadığı...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493415/tek-perdelik-acikli-guldurucu.html>

Sayıklamalar

İnceciktir Düşlerim,
çekip gitsen kopacak...

Bir intiharla birlikte uyanmak,
Geceye küskün bir sabahta...
Bir intiharın teninden artık ne varsa,
unuttuklarımızı aramak,
kayıp ilişkiler sandığında...

Duygumdan sızmış bir kan lekesi,
benden habersizce,
ortak olmuş,
bir ihanetin ellerine.

Bir çığlıktan kalan,
masum bir pıhtıdır sadece,
gözyaşlarıyla kanayan...

Ve o kadar derin ki ,
avuç içi çizgilerin,
bir baksam düşeceğim...

O yüzden,
Keşke,
Utansak da,
örtü çeksek göğe,
bulutlar bizi görmeden ölsek...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493541/sayiklamalar.html>

Aramızda Kalsın

Aramızda kalsın.

Siz Neruda okuyordunuz
güneşsiz bir buluşmanızda.

Sandalyenizde oturmuş,
hafif hafif gülümsüyordu duruşunuz...

Kısa bir etek giymiştiniz,
şehvetinizi açıkta bırakan...

Kahve fincanınızdaki ruj izi,
belki de sadece benim umurumdaydı...

Rüzgar yoktu ama,
saçlarınız yine de savruluyordu benden yana...

Belli ki sabahınızdan çıkarken,
buğulanmış aynanızda biraz bakmıştınız,
nemli gözlerinize...

Bilemiyorum...

Sanki daha yeni, bir aşkın kapısını hızlıca çarpmışsınız gibi.

Aramızda kalsın...

Neruda'nın en güzel dizelerini okuyorsunuz şu an,
hiçbir ayrılığa haksızlık etmeden...

Onun sihirli sözcüklerini yavaş yavaş çiğneyerek...

Masanızda bir tutam yapma çiçek...

Sanki üfleseniz canlanacaklarmış gibi...

Aramızda kalsın...

Ben sizi,
siz yaşarken terk etmiştim aslında.

Şimdiki bakışlarımın pişmanlığında...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493654/aramizda-kalsin.html>

Bu Sabah Uyanamadım

Bu Sabah Uyanamadım
Bu sabah uyanamadığımda fark ettim
Odamın hala dağınık olduğunu
Kitaplarımın gelişi güzel sıralandığını
Duvardaki resimlerimin aslında düzgün olmadığını

Bir sabah uyanamadığımda fark ettim
Güneşin benim için açmayı unuttuğunu
Sabah rüzgarının pencereden girmemek için direndiğini
Gökyüzünün bana mutluluk vermek istemediğini

Bir sabah uyanamadığımda fark ettim
Onun benim kusursuz düşlerim olduğunu
Ne kadar da çekici güldüğünü
Anılarını ne kadar da arzulu anlattığını gözlerime

Bu sabah uyanamadım
O şimdi yoldadır belki

Onca yürek yaşantılarından sonra
Gülümseyerek anlattığım bulutlara
Bakıyor mudur şimdi?

Yoksa yanında oturan kırklı yaşlardaki kadına
Hüznün tarifini mi vermeye çalışıyordu?

Ben bu sabah hiç uyanamadım
Yüreğim de öyle

Belki bu gece,
Yıldızlar da parlamaz bana
Belki kalemim
göz yaşlarımın arkasına sığınmayı çoktan planlamıştır bile

Ben uyanamadım ama o umarım uyanmıştır
Umarım yazgısında defalarca yapraklanır
Umarım yaşamında kanatsız bir tek umudu bile kalmaz

Ben bu sabah uyanamadım
Belki sonraki sabahlarda uyanırım
Belki bir sabah uyandığımda
Tekrar bir öykümün içine sığınmış bulurum kendimi

Ama
Bu sabah
Uyanamadım...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493756/bu-sabah-uyanamadim.html>

Adak

Suskunluğuma ödünç verdim yalnızlığımı /
Kirlenmiş, buruşuk bir zamanımın ücra bir yerinde /
Hergün biraz daha fazla ölüyorum sadık çukurumda /
Yine de gün ışığı kanatıyor kırılganlıklarımı /
Onsuzluk kıpırdıyor /Sensizlik kıpırdıyor /Bizzizlik kıpırdıyor

Öpülmemekten yaşlanmış dudaklarım içki kokuyor /
Yanıbaşımda kimliğini arayan umutlarım /
Alnımda her saniye çoğalan yanılğı izleri /
Geceler kutsasın beni /
Kutsasın beni geceler /

Öyle değildi aslında benim büyülü geçmişim
Her gece bir ihtimaldi /Her gündüz bir ihtimal /Her bakış bir ihtimale doğurgan

Şimdiye boğazıma kadar bana yabancı cümlelerime battım
Neredeyse kelimesizlikten kemikleşecek düşlerim /
Neredeyse düşleşecek bensizliğim...

Ama /

Sen bu aşka şerh koydun
Üstelik günler her zamankinden daha ıslakken
Üstelik geceler kendinden öylesine uzakken
Ama biliyorum aslında
Sen o boynuzlu ata hiç binmedin
Ama biliyorum
Senin sihir dediğın şey
Yalnızca gözlerini kapattığın anlardı.

Öyle değil işte,
Öyle üç dört sözcüğü kurban vererek
Adak yapamazsın kalbine

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493871/adak.html>

İflah Olmaz

iflah olmaz,
ruhumu öptüğün yerlerim,
kanamaz gözyaşlarımın yanağımdaki duruşu.
çelişkilerime örttüğün tül den hasretler,
ne kolay açıyor kavuşmalarımın kilidini.
İslah olur ama,
özlemlerime batan umut yaraları.
Sensizliğimin çatlayan sevdası.

Ellerinle deniz topla,
ben ufuk çizgisinde bir cambaz iken.
Ellerinle gün topla,
ben senin sabahında uyurken.
Ellerinle zaman topla,
ben anıların acıyan yüzlerini tararken.
İflah olmaz,
uzaklığımın sende üreyen öyküleri.
İflah olmaz, felah olur dokundukça bir gülüşün bana.

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494050/iflah-olmaz.html>

Perşembe

Perşembenin rengi kaşındırır adamı
Bu mevsim ayrılıklar erken bastırdı
Oysa kocaman bir hafta
Düşüncelerimde pinekler gibi geçti
Kocaman bir hafta
Toprağın altında kendini arayan bir köstebek gibi geçti
umutlarımın ayık hali olacaktı bir yerlerde
biraz zor bulurum genlerimin arasına sıkışmış bu talihsizlikle

Perşembe yoğun bakımda
Diğer günler baş sağlığında
Neyse ki ilk taziye geldi
Ancak coşku getirmek yasak
Kapıdan almıyorlar
Mutluluk krizi yaratırmış

Bozuk bir plağın içine saklanmış Perşembe
Bir papağanın gırtlığındaki dönme dolap Perşembe
şimdi nereden geldi bu perşembe
alnımın yazısına
habersizce açan bir yaprak gibi
oysa bana dair bir merasim vardı
duygularıyla söz kesmiştik
nişanlanacaktık yakın zamanda
iyi günde kötü günde
düşlerimin bana verdiği yetkiyle...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494164/persembe.html>

Kederli Bir Sabahım

Yüzün,
yüzlerin,
öyle hızlı çoğalıyor ki,
düşünürken gölgede kalan sevişmelerimizi.
Tarladaki bir işçiyim de senin için terliyorum.
Gökyüzünde bir mutluluğum da senin için uçuyorum.
Bir kartpostalın içinde yalnız kalmış bir kulübeyim aslında,
lavanta kokulu bir mektubun içine,
mecburiyetten tıktırılmışım sanki.
Düşünürken gölgeler arasında sevişmelerimizi,
Dudaklarının düşte kalmış tarafını öpüyorum sadece.
Oysa bir fasılın içinde ,
Hüzünlü kahkahalardan biriyim sadece.
Rakı kadehleri biraz daha ağlamaklı nihavend zamanında.
Düşünüyorum,
Teninin,
Yüreğimi sarhoş eden yerlerini.
Ben, kederli, kırılğan bir sabahım aslında.
Sende,
senin içinde ağarmak isteyen...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494366/kederli-bir-sabahim.html>

Dililenmiş Yeşil Hıyarlar

Ruhum bulanıyor...

Yörüngesini kaybetmiş şaşkın bir kaplumbağa gibiyim

Istirapların meze olduğu, afişi sararmış pavyonların birindeyim

Ruhum ekşiyor

Garson bana bir agonizm çek, deyip kahkaha atasım geliyor.

Tavana asılı Renkli top, başımın üstünde gereksiz ışıklar sıçratıyor keyfime...

Etrafımda, yüzlerindeki ağlayan kadın resmini karartmak için bir dolu boya çalan konsomatrisler.

Matris gibi gerçek ve karmaşıklar gerçekten de

Günlük yıkanan beyaz gömleğiyle, gerçekten de pavyon garsonlarına benzeyen bir adam yanaşiyor

Çenesinin hemen kenarında faça izi, bilerek kondurulmuş bir dövme gibi

"Abi bu hıyarı Bestaanım gönderdi."

"Eyvallah bırak usta."

Kabuğu soyulmamış ama özenle dilimlenmiş hıyarların tabaktaki duruşu nedense hiç rahatsız etmiyor beni.

Sanki her gün hıyar hediye alıyormuşum gibi

Hıyarın buralarda sembolik bir anlamı var sanki.

Tamam kırmızı gül aşk demek

Beyaz lale saflık demek

Lilyum güven bana demek

De yeşil hıyar ne demek?

Sonra hafif göbekli, dolgun bayan şarkı söylemeye başlıyor.

Ses sanki duvarlara çarpıyor da yere kan revan düşüyor gibi

En güzel alkışlar sarhoşların alkışlarıdır

Hariçten gazel okuyan da kalmamış zaten

Hariçten okşanan bacakların üstündeki eller üremiş onun yerine

Ruhum bulanıyor...

Konsomatrislerin kahkahaları öyle ağır ki, üstümden acımasızca geçip ezecekler gibi...

Hesabı istiyorum...

Dilimlenmiş yeşil hıyarlardan bir tane ağzıma atıp çıkıyorum

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494475/dililenmis-yesil-hiyarlar.html>

Bir Mermi Geçiyor

Bir mermi geçiyor,
görüyor musunuz?

Ölüm rengine.

Bir mermi geçiyor,
sinsi bir zamanda, azrail/den hızlı.

Bir mermi geçiyor,
Şuursuz/ca dönerek, asalak ivmelerle.

Bir mermi geçiyor,
şehvetini kandan alan.

Bir mermi geçiyor...

Bir çocuk... Toprak tenli, iri gözlü...

Toprakla oynuyor, eli yüzü çamur.

Karnı aç. Ağlamasına ramak kalmış. Biraz süt yetecek.

Bir mermi geçiyor...

Çocuk yerde bir karınca görüyor, dokunmaya çalışıyor.

Gülüyor biraz da.

Eli yüzü hala çamur.

Yanakları kıpkırmızı ama...

Karnı da aç, ramak kalmış Anne diye bağırmasına...

Bir mermi geçiyor,

Öfke ve kinle sıçratılan.

İçine barut yerine vicdansızlıkla doldurulan...

Bir mermi geçiyor, derinden,

havayı kan/a kan/a yararcasına...

Bir mermi geçiyor...

Görüyor musunuz?

Önünde,

Bir çocuk...

Karnı aç...

Habersizce gülümseyen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494596/bir-mermi-geciyor.html>

Geç Oldu

Zaman hüznü gösteriyor,
geç oldu,
kalkayım.
terk edilişler neredeyse gelir.
Karsılaşmayayım onlarla.
Ama selam söyleyin benden ne olur.
Ne de olsa yabancı değilim.

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494708/gec-oldu.html>

Huzursuz Balık

huzursuz balık
ağıtlar okyanusunda
sırtlayamıyor dalgaları
deniz düşlerine vurmuş
kıyısı nasır
dibi yurtsuz
çaldılar solungaçlarını
siyah bulut yiyor sürekli
kolyesi üzgün baloncuklar
bir nehre kavuşsa
bir ırmağa
oltasız bir yaşama
düşse çağlayandan
haykırsa
ağlamasa su
mektubun içinde deniz
hep gördüğü kuş uçursa
bir nehre
bir ırmağa
kavuş yıldızı çok parlasa
ay en sevdiği ışığı verse
yatağını serse ıslak rüyasına
sorsalar yüzmeden önce umuduna
ne olacaksın büyüyünce deseler
deniz oğlanı dese
oysa çözülmüş göğün kuşadı
yedi renk beş olmuş bir olmuş
daha görse oysa
daha baksa
daha kavuşsa
dahası arzu
allı pullu balık
mutsuz balık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494855/huzursuz-balik.html>

Kara Delik

Yüreğimde bir karadelik
Uyanıyor mutluluk uykusundan
Neye ağlarsam yutuyor
Bitmemiş cümlelerimi soğuruyor
Ne zaman koşsam içine çekiyor her şeyi
Başka bir zamana savuruyor midesindekileri
Başka bir yaşanmışlığa atıyor hazmettiklerini

Yüreğimde karadelik
Neyi duysam sağırlaştırıyor
Neyi görsem körleştiriyor
Dokunduğum her şeyi çeviriyor hüzne
Geçmişimi daha da geçmişe itekliyor
Öyle arsız bir delik
Kara delik
Delik deşik delilik

Kapkara bir delik bu yüreğimi tırmalayan
Kapkara harfler damlatıyor dilimin üstüne
Felçli cümleler kusuyorum sayfalara
Bana ait olmayan sancuların kölesi gibiyim
Her yanımda trajedi kesigi
Sadece ezberlerim kaldı
Onlar da sırtıma dikişli

Öyle çılgın bir delik bu dibi kara
Her yerim simsiyah balçıkta
İçime katlanıyorum
Mutsuz bir origami gibi
Nefsim bir ırmağın gölgesinde kayboluyor
Takatimse çoktan öldü
Kendi kazdığım ayrıntılarımda

Öyle simsiyah bir boşluktaymış işte
Yüreğimin evreninde
Sözcükleri dokurken yaşadım bunları
Bir varmış bir yokmuş defterimden artıklardı
Öyle ağır kanamalı bir yolculuktu
Her buhranımda beni kendi zanneden
Benim ikiz karadeliğim
Benim gözü kara
kara deliğim
gözü kara deliliğim...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494985/kara-delik.html>

Yaz

Karanlığın edepsiz yerleri,
gözlüyor bizi gölge pencerelerden.

Dudağın payına düşen,
düşün mahrem yerleri.

Elleri nefesimi tutuyor.
Gecenin kirpikleri tutuştu tutuşacak.

Bir karanfil yaprağı tenimde gezinen...
Mum ışığı, şiirler yazıyor,
hayallerin en loş kısımlarına...

Terim bir telaş içinde,
dokuyarak arzularımı...

İlmekleri sökülüyor bir bir,
ihtiras karışmış yalanlarımızın.

Sonra,
Sıyrılıyor usulca,
sabaha uzanan kılıfımızdan...

Resimsiz soluklarımızın kollarında...

Sararmış yapraklarla gömün beni,
kalbimin ortasından geçen ırmağın kenarına...

Ya da bir ağacın kovuğuna gizleyin tükenmişliğimi.

Bir sokak meleğinin kucağında kapansın ruhumun gözleri.

Kefenime cümlelerimi de sarın, çığlıksız merasimlerle...

Karanlığımı da toprağa dökün benimle birlikte.

Ve yaz dedi ölüm.

Yaz...

Doğumla ölümü çiftleştiren rüyalara adak olsun.

Ölümlerle doğumu çoğaltan adaklara rüya olsun...

Yaz dedi ölüm.

Tedirginim bu ayrılık arefelerinde...

Sensizlik ölü güz zamanlarıyken...

Oktaç Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495106/yaz.html>

Düşsüzlüğüm

Böyle bir ibadet işte yaprak aralarında utanarak gülüşmek
Sonra o dokunulmuş yapraktan yıllardır düşen damlaların sürprizi
Nasıl da sersemlemiş gece gözlerini bir kapayıp bir açmaktan
Çok zaman geçmiyor oysa
Derin bir kahkaha düşürüyoruz muzip kuyuya
Sonra ayaklarımızı bulutlara değdirmeden koşuyoruz
Bayan kelekler son gülüşlerini dokunduruyorlar kulağımıza
Nefesimiz diken gibi batıyor düşsüzlüğümüze
Düşsüzlüğümüze
Düşsüzlüğümüze mi ?

Ne zaman nasırlaştı ki rüyalarımız?
Umutlarımız açlıktan gurulduyor mu ?
Ne güzel koşmuştuk oysa sızılarımızdan tebessümlerimize çıkan merdivenlerden
Ne güzel ağlamıştık çatlayan dalların karaltısında
Ne güzel ölecektik, göz kapaklarımızı kapayacak son perdede
Ne?
Düşsüzlüğümüz mü?

Tut tut!
Tut!

Daha daha da uzat arzularını göğe

Nasıl da düşüyorlar 'hatırla kristalleri'

Tut!

Topla!

Anlamlar savruluyor keder mavisini bir hikayenin içinde

Heyecanlarımın içinde bir balkon

Balkonumun içinde küçücük bir orman

Ormanımın içinde büyücek bir susuş

Dudaklarımın içinden geçemeyen düşsüzlüğüm

Düşsüzlüğüm mü?

Peki peki,

Uyudum uyudum

Kendimde uyudum

Kendime uyudum

Kendime uydum

Yine...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495238/dussuzlugum.html>

Garip Sözcükler Koleksiyoncusu

Keşfetmenin ihtilalidir

yere düşmüş

kirli sözcükleri toplayıp,

biriktirmek hatıralar kitabesinde.

Bazen masal lezzetinde bir imgelem çıkar,

bir gece pırlıltısında...

Bazen korku renginde bir şiir, çıkarır tırnaklarını acımasızca,

loş bir duygu halinde.

Bir heykeltraş nezaketiyle yontar cümlelerini toplayan,

yere düşen kirlenmiş sözcükleri.

Kendiyle arındırır önce yunağında,

içine hayal serpererek.

Bir elmasın sertliğinde ölümsüz cümleler biter, toplayanın dallarında.

Gizli kuyular oluşur toplayanın usunda,

kiminden şiirlerin, kiminden öykülerin çıktığı...

keşfetmenin ihtilalini yaşar hep,

garip sözcükler koleksiyoncusu...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495377/garip-sozcukler-kolleksiyoncusu.html>

Yalandan Gölgeler

Bakma bana öyle ,
bir intiharı seyreder gibi locadan...
Yine aynı şeyleri fısıldayacağım ,
kirl ettiklerimizin kulağına.
Önce yüzündeki
yalandan gölgeleri sil diyeceğim.
Islattığın dudaklarıma ölüm süsü ver diyeceğim.
Kim bilir kaç şiir önce tükendin, bilmiyorsun diyeceğim.
Bakma bana öyle,
cümleleri aşırılmış mektup gibi...
Kalbindeki yanık kokusunu buradan alabiliyorum...
Bakma bana öyle rengi alınmış bir edayla.
Yağmurla gelmiştin,
birkaç cümleyle gidiyorsun işte...
Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495485/yalandan-golgeler.html>

Harfler

HARFLER

Bir gece
bütün harfler buluştu
sureti yürekte buluşmuş
bir sayfada

Acımalarını ve
acınmalarını yırtarak
bitiştiriyorlar kendilerini
Alfabeye isyan belkide
buluşmanın büyüü

Birleştikçe
süresiz zevklerini
geçmişe
buladılar
birleştikçe hecelerin tenine
değdiler

Mevsimi eksik düşleri
beyazı çalınmış mutlulukları
çıkarttılar
Sakat kalan bakışları
küflenmiş tavırları
düzeltiler

Yolunu kaybetmiş aşklara
adres verdiler
Cansız bitişlerin üstünü
soluk vererek örttüler

Harfler hasat peşinde
biçmek için sızıları
bir nadasın umuduyla

Bir gece
bütün harfler buluştu
bundan sonra da
buluşacakları gibi
tüm tılsımlı
mutluluklar gibi...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495631/harfler.html>

Şıvgın

sen omurgası sökülmüş bir dilken
Ben soyunuk bir gururdum
Sen buğusunda büyüyen bir heyecanken
ben urgandan bir kolye yapıyordum pişmanlıklarına

Ki kükrüyordun
güçlü bir kelebek gibi sokaklarda
o kadar hızlı filizleniyordun ki yanarak
ve saniyede bin peri kadar kanat çırpıyordun
bir kuğu gibi sarhoştun bembeyaz
gülümselerin önce bir kıvılcıma dönüşüyor
sonra yıkılıyordu yüreğime ıslaklığından
Ki deliydin
su bile
hava bile
istememdi çığlıkların
tavında döverdün haykırışlarını
sonra da
susuverirdin incecik
hep anlatamadığım gibi
bir ceylan gibi kokardın o zaman
nazlı nazlı titrerdin
bir soluğa uyurdun hemen
uyurdun

Hatırlar mısın
yaşlı çınar ağacının
uçarı yaprağıyken sen
tutturdun kopacağı
düşeceğim
sevmedim bu mevsimi dedin
kimler kızmadı ki sana
toprak kızdı
su kızdı
mevsim kızdı
ben kızdım
yok dedin sen
ben sevdasız bir yelim dedin
öyleydin de
yeldin
sevdalı bir yeldin
ki bir ben bilirdim
pençelerinin aslında pamuktan olduğunu
ve öfkenin bile aslında iyiliğinin üflediğini

Şimdi duydum ki
bir şıvgınmışsın
cemre olmuşsun
düşermişsin bir oraya bir buraya
tam kördüğüm olmuşken ruhum
göremiyorken geceyle gündüzü
düşmesen de karanlığıma
hatırlat bari kendini
tüm duygularım rehinliyken
sen göğün iki gözüyken..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495757/sivgin.html>

Kınalı Yıldız

Kınalı yıldız yazgısını çizdi eskimiş gökyüzüne.
Göge bak,
akrep ve yelkovan sarılmış mehtaba,
vapur birazdan gelir güneşe,
güvertede düş görüp dalgalara atarız,
nasıl olsa kıyıda bekler bizi hayaller.
Mavi karanlık tuttu kınalı yıldızın elinden,
mavi kar anlık tuttu kınalı yıldızın elinden...
Vapur destan oldu yüreklerde umutla,
dilek tuttum fısıltıyla,doruğa tırmandı dileğim,
buluta değdi,bulut sevindi,
yağmur oldu,
yağmur ben oldum.
Ben kınalı yıldızı gördüm,
bu gece,
severken...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495883/kinali-yildiz.html>

İmlalı Duygu

İmlalı Duygu

Yetim bir gölge gibi izlendim.

Kaybolan mimozaların n, eşeli ısıklarıyla d, ağıt sislerimi.

Terin n?ası olur mu ?

Ben s; ana çok terledim...

Derin çizgili bir ırgat yüzü gibi sev beni.

B. ana eski, miş ba. harların,

anımsayabilen tomurcukları gibi y. aklaş...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496011/imlali-duygu.html>

Kırılğan

Yürüdükçe
Kemikleşen
Göz yaşları
Kırılmayan bir türlü
Bir türlü kırılmayan
Ama bin türlü kırılğan

Eskiği anlatmak zordur aşık balık hafızasıyla
Uykunun dibinde kalanları ayıklarsak eğer
Belki dudaklarımız kendinden geçer o zaman
Belki de bir belkilik zamanda dil gömer kendini tükenmişliğe.

Katil falcı yine bilemedi doğacağı zamanı
Kalbine sapladığı sihirli küresi bile bulanık gösteriyor doğmamış sızıları
Daha çok efsunu alınmış yalanı var söylenecek belli ki
Daha çok ölüm var provası bitmemiş
Daha çok ayrılık var nakışı yarım kalmış.

Ruhu duygularından sızan bir vücudun ne farkı var putlardan
Birkaç kelimeye tapmak bile kapkara bir ibadetin ten rengini açar

Yürüdükçe
İnciniyor
Anılarım
Zaman bile
Şaşıyor
İleriye mi gitsem, geriye mi diye
Dursam mı yoksa diye
Kaçsam mı yoksa diye
Ölsem mi yoksa diye
Kırılmıyor bir türlü ama
Bir türlü kırılmayan
Ama bin türlü kırılğan...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496182/kirilgan.html>

Birkaç Zaman

Birkaç saat var buluşmamıza,
Sonra birkaç saat geçecek,
Sonrada birkaç yıl,
Sonra bir kaç hüzün,
Birkaç gülümseme ,
birkaç gözyaşı ve birkaç kahkaha,
Belki birkaç dostumuz olur ya da birkaç düşmanımız,
Birkaç biblomuz ya da birkaç konsolumuz,
Hatta birkaç hayal kırıklığı belki birkaç burukluk yaşarız,
Belki birkaç kez deniz kıyısında balık yemeye gideriz,
Birkaç kez kira çıkarız ,
birkaç kez de nehre gideriz,
Ya da birkaç kez yıldızlara bakarız,
Birkaç kez sen uyumadan önce sana sevdiğin bir öyküyü okurum,
Birkaç kez siyah beyaz filmlerin hıçkırığını yaşarız belki,
Birkaç kez yolda gördüğümüz al yanaklı sevimli çocukla şakalaşırız,
Belki birkaç kez çok uzaklara gitmek isteriz,
Belki gideriz de,
Birkaç kez sevdiğimiz kitaplardan bahsederiz belki tekrar,
Ya da birkaç kez daha okuruz sinderalla masalını,
Birkaç kez daha düşünürüz yanlışlarımızı,
Belki bir kaç kez daha sızarız Tahir ile Zühre'nin acısına,
Belki bir kaç kez odalarımıza çekiliriz ayrı ayrı, göz yaşlarımızın sesini duyurmamak için birbirimize,
Ya da birkaç kez odada yanan mum alevinin buruk coşkusunu izleriz,
Birkaç kez yalan söyleriz belki birbirimize,
Sonra söylenen yalanların itirafında bulunuruz belki birkaç kez,

Birkaç saat var buluşmamıza,
Umarım ,
Birkaç ayrılık olmaz,
Birkaç zamanda!...

Oktaç Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496319/birkac-zaman.html>

Gece Bir Kısarak Gibi Asil

GECE BİR KISRAK GİBİ ASİL

Gece bir kısarak gibi asil,
duygunun tüm kıvrımları şehvetli,
öpüşlerim yankılanırken,
gözleri kapalı.
Nefes sesleri hayal treninindumanlarına karışıyor,
sanki çok uzaklara,
mutlu düşlere seyahat gibi,
çoşkular ağarırken,
raydan çıkıyoruz,
o kendi rayında,
ben kendi rayımda.
Tüm çığlıkların izi kaldı,
gökkuşağının arasına sıkıştı,
oysa karanlıkta gözükmemişti mavisi gözlerinin.
Teni yalansız bir istekti,
aritmetik hesaplar yapmadan,
hiç bir şıkkı olmayan,
ya da oldurulmamış.
Bitişlere ihtirasın lekesi bulaştı bir kere.
İkili bir günah oyunu,
yapış yapış,
bir zevke adak.
Gece bir kısarak gibi asilve sevişmeler rüzgar oldu,
kimliksiz,
nedensiz...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496450/gece-bir-kisrak-gibi-asil.html>

Düş Dökümü

Şiir doğuran anaç kadınlar
Ve düşük yaptıkları cümleler
Ve ruhu tamamlanmayan cümleler
Nasıl da savuruyor azgın rüzgar onları...

Öyle çok uykusuz kaldı ki yüreğim
Her yerimi buruk anılarım sarmış...
Bir elim votka/da pervasız
sarhoş olsun ruhum diye.
Böyle zamanlarda,
saniyelerin sancılara bölündüğü zamanlarda,
başımı ten rengi bir yastığa yaslamak istiyorum.
pırıl pırıl bir düş gecesi olsun
gizle, sırla öleyim.

Ya da karanlığın izi kalıyor tüm kahkahaların gerisinde,
ya da karanlık alıp götürüyor tüm coşkuların dibindekileri,
ya da bütün devrik cümleler teker teker yok ediyor tüm güzel gibileri,
ya da tüm bunlar olurken,
ruh entrikalarına takılıp yürüyorum,
bazen kendimden bile habersiz...

Oysa daha erkendi,
olmamış duyguların hasatını toplamak,
akmayan nehirlerin kıyısında ağlamak,
bitmemiş resimlerin boylarıyla oynaşmak için...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496613/dus-dokumu.html>

Kısa Kısa

[italik] İz/düşüm.
İz/imin düşü.
Bulabilir misin beni,
düş izlerimden ?

***

[italik] Öyle çok,
biriktiki içime terin,
bir ihanetin ellerinden dağlanır gibi geçmişim... [/italik]

***

[italik] Gözenekli ruhundan,
sana dokunmalarım sızıyor,
dünkü karanlıktan kalan... [/italik]

[italik] ***

x eşittir o adam
y eşittir o kadın
x ile y iki bilinmeyen
çekimser fonksiyonlu
böl ruhlarını
kapat parantezlerini
koy bir kareye kalplerini
al sana trigonometrik aşk...

*** [/italik]

[italik] Affetmek, dokunarak,
asla,
bir umudun nasırına basmadan... [/italik]

Oktay Coşar
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496771/kisa-kisa.html>

Kısa Kısa II

[italik]Bir çemberden
en fazla
dışına çıkarak
intikam alabilirsin...

***

Bütün rumuz/lar
toplanmış bir çemberin içinde
ne oynasak ?
Ellerde sözcüklerden mendiller
yağ satarım
Bal satarım
Ustam
Ölmüş
Şiir yazarım...

***

Yorgun bir kar tanesi
daha ne kadar beyaza boyayabilir ki
bir aşkın kirlenmiş zamanlarını...

***

Artık buzlukta çaresizce soğutulmuş
teneke kutudaki içeceğin
açacağı çıkaracağı ses bile umurumda.
o ses ve aniden fişkırmaya ihtimali olan sıvı umurumda.

böyle lüzumsuz bir detayı içimde taşıırken
bu ucube "umurumda" ları daha ne kadar sırtımın
düş haznesinde taşıyabilirim bilmiyorum...

***

Gereksiz virgüller bazen yaşamı alt üst edebiliyor.

Demlenmek üzere olan bir çayın, sabırsızlıkla deminden alınması gibi...

Kesit/lerde oluşan boşlukları nasıl dolduracağımızı bile bilmeden.

Yani :

Bir "virgüle" "nokta" taklidi yaptırarak...

Zaten sabırsızlıkla/sabırsızca ya da sabır yoksunu duygularla lekelediysen virgülü,
rol model olma şansını çoktan yitirmiştir.

Lakin,

Biliyoruz ki :

Yitirenden çok-

azmettiren/in ruhu soluklaşır hep...

***

Belki de,

Duygularımızın akortuna baktırmalıyız en kısa zamanda.

Bir tını sorunu var sanki.

Sanki bir nota yanlış basıyor, ezgilerimizin bir yerinde.

Detone tavırlar var.

Evet evet...

İlişki kirliliği yaratıyor bu konçerto!

oKTAY cOŞAR
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496874/kisa-kisa-ii.html>

Kısa Kısa III

[italik]Bir intiharla birlikte uyanmak,

Geceye küskün bir sabahta...

Bir intiharın teninden artık ne varsa,

unuttuklarımızı aramak,

kayıp ilişkiler sandığında...

***

Hani o mektup,

defnedilirken ilişki mezarlığına

kara gözlüklü bir kaç cümle geldi anımsıyor musun ?

Bir kaç cümle de attılar hatta, ayrılık toprağına.

Arta kalan ihanetlerden...

***

Bazen,

bir ilişkinin yollarında yürürken,

farkında bile olmazsınız,

tanıdık bir kalbi ezdiğinizin.

Kendi duygularınızın renginde olduğundan...

***

Bütün tesadüfler kaçınılmazdır,

yazgının,

ıssız bir sokakta,

köşe bucak saklandığı bir anda...

***

Bazen...

Ucube birkaç şiirimi kısırlaştırmayı düşünmüyor değilim...

Üremesinler duygumda diye...

***

Kabul ediyorum,

bazı yazılarımda / yazdıklarımda hormonal dengesizlikler mevcut.

Sanıyorum başlıca nedenleri de,

o anda, salgılarımdaki şuursuzluk,

ya da imgelerdeki kontrol edilemez komplekslerim olabilir...

***

Irz...

Bir cümlenin duygusunun
ırsına geçmek,
cahil özentilerle...
İffetine kalem değdirmek...
Kaç aydan başlar?
Ya da kaç mevsimden?

Oktay Coşar

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497005/kisa-kisa-iii.html>

Kısa Kısa IV

[italik]
Dalgalara düğüm atarak,

denizi susturamazsın...

***

Nasıl arılar, polenin en bol olduğu çiçeklere hücum ediyorsa,
acılar da öyle şehvetime konuyor...

***

Ay kanatlım,
incecik bir renktir benimkisi,
üfledin mi doğacak...

***

Karanfil/in doğusunda
kehribar yavruları
şakıyor kokularından büyü...

***

Solungaçlarımsın benim,
karaya çıkarma beni,
böyle iyi denizin suskunluğu...

***

Tırnak içlerindeki,
kir mi?

Ayrıntı mı?

Sağır cümlelerin bize buyurduğu...

***

Bir mahkum gibi,

volta atıyorum,

ruhumun içinde...

***

Ne yaptın!

Ne yaptın be güzelim!

Kim kaldıracak şimdi,

bu yıkıntıyı ruhumdan?

Onca duyguyu

nasıl diriltirim şimdi yeniden...

***

Pikap iğnesi çok yaşlanmış dedilerdi,

ziyaretine gittim,

köhne bir binanın dördüncü katı.

Kapı açıktı.

İçerde yüzyıllık kesif bir koku.

Duvarda rahmetli gramofonun resmi.

Pencerede bir ilan :

"Ev sinema sisteminden satılık daire"

OKtay Coşar

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497108/kisa-kisa-iv.html>

Kısa Kısa V

[italik]Ne tuhaf...

Gönlüm seğiriyor...

Aşk mı gelecek?

***

Gece,

ufuk çizgisini,

üzülerek iteledi.

Sanki daha uzaklara gitmek ister gibi...

***

- liyorum.

/ leniyorum.

= dağıt sancıyı.

Ki toplanabileyim sende...

***

Bir leylağın rengi kadardı ilişkimiz...

Kokusuyla

kaybolan

mevsimler gibi...

***

Edebi kaygılarımdan çok

edepsiz kaygılarım var...

***

Premature şiirler acil kuvöze konmalı.

Serum yoluyla duygu ve oksijen takviyesi verilmeli.

Bulunduğu sayfanın pencereleri periyodik olarak havalandırılmalı.

Belki de iyi bir okur refakat etmeli.

***

Bir harf hatasıyla kaybettim seni...

"Kal" diyeceğim yerde,

"Lal" demişim...

Aşk yapayım derken göz çıkardım...

***

Balkonumda ipe mandalladığım duygularım...

Güneş görmeli...

Sevgi görmeli...

Yıldız görmeli, bulut görmeli...

Efil efil oynaşmalı deniz yeli onlarla...

Yeni bir aşk için giymeliyim her birini...

Misler gibi yundular ne de olsa...

***

Bu gece,

ne silkelesek,

düş tablasına...

Aşırı dozda şiir alan bir şairin,

son şiiriyle altın vuruş yaparak,

yazım hayatına son vermesi gibi...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497218/kisa-kisa-v.html>

Kısa Kısa VI

[italik] Bir bukalemundan çok daha fazla sahtekarız aslında...

O sadece renk değiştiriyor.

Biz aynı zamanda duygularımızı da değiştiriyoruz...

Çocuksu bir sancıdan ürkerek...

***

Ruhum kirli seni öpemem...

***

Bir ilişkinin,

menopoz ya da andropoz döneminde,

mutlak sevginin baş rolde oynama ihtimali oldukça yüksektir.

Tabii bu ilişki monarşiyle yönetilmiyorsa...

***

Bir tıkırtı var alfabede,

ayaklanmışlar fena bir ayrılığa,

günlerini gösterecekler yalancı sözcüklere...

***

Acıığdem bitkisini kaynatıp,

gün aşırı değil,

günün aşırı zamanlarında,

bir yudum içerseniz eğer,

daha iyi şiir yazarsınız...

Yalnız benim de yaptığım gibi ironik ateşte demini alacak...

Münzevi olmaya hiç gerek yok...

***

Tatlıcıtkırıldım ağacının,

kuruyan dallarından,

kaynatacağınız öz sıvıyı,

gün batımlarında içerseniz,

olası ayrılık ağrılarınıza pek iyi gelir.

Hafif sızılı ve biraz buruk atlatırsınız...

***

Yaşlanmış aşklarınızı geç olmadan "huzur evi"ne yatırınız.

Onu ara ara, bunaltmadan ziyaret ediniz.

Sakin üstüne varmayın. Eskimiş hatıralarınızdan bahsetmeyin.

Yeniden doğum özelliği kanıtlanmış tek kavramdır.

Öldükten sonra sahibini tanımayıp başka bir kimlikle size zarar verebilir.

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497398/kisa-kisa-vi.html>

Kısa Kısa VII

[italik]Eğer aşk/larınızı yaşamınıza gereğinden fazla yayarsanız,
sevgiye giden damarlarınızda tortulaşma başlar,
duygularınızda ödem oluşur.

Böyle bir durumda duygularınızı sterilize edin,
doğal yaklaşımlarla pansuman yapın.

***

Bulduğun ucu keskin bir ayrılıkla, yazgımın en zayıf yerinden kes
bak nasıl da oluk oluk duygu fışkıracak hüznün damarlarımdan...

***

Umutsuzluktan duygularım çatlamış,
çorak bir rüyada ne yetişir ki hiçten başka...

Yani biraz huzur yetmezliği işte teşhis.
İç kanama anılarda başlıyor,
gitmek istemediğim derin bir kuyuda birikiyor umarsızca.

***

Yoğun bir

sis kokusu içinde

arıyorum,

hani o

ağaçtaki

mutluluk tanesini,

dalından

düşmeden önce...

***

Bütün tesadüfler kaçınılmazdır,

yazgının,

issiz bir sokakta,

köşe bucak saklandığı bir anda...

***

Yalnız bir bulutun
tararken saçlarını
ağlıyordu düşüme

***

001. e2-e4 d7-d5
002. Nb1-c3 d5-d4
003. Ng1-f3 d4xc3
004. d2xc3 Qd8xd1
005. Ke1xd1 Bc8-g4
006. h2-h3 Bg4xf3
007. g2xf3 Nb8-c6

008. Bf1-b5 0-0-0
009. Bb5-d3 Nc6-e5
010. Bc1-f4 Ne5xf3
011. Kd1-e2 Nf3-h4
012. f2-f3 Nh4-g2
013. Ke2-f2 Ng2xf4
014. Kf2-g3 Nf4xd3
015. c2xd3 Rd8xd3
016. Ra1-d1 Rd3xd1
017. Rh1xd1 e7-e5
018. Kg3-g4 Ng8-f6
019. Kg4-f5 Bf8-d6
020. Kf5-g5 Rh8-d8
021. Kg5-f5 c7-c5
022. Kf5-g5 Nf6xe4
023. f3xe4 Bd6-e7
024. Kg5-g4 Rd8xd1
025. Kg4-f3 Rd1-d2
026. Kf3-e3 Rd2xb2
027. c3-c4 Rb2xa2
028. Ke3-d3 Ra2-h2
029. Kd3-e3 g7-g5
030. Ke3-f3 Rh2-c2
031. Kf3-g4 Rc2xc4
032. Kg4-f5 Be7-d6
033. Kf5xg5 Rc4xe4
034. Kg5-f5 Re4-e2
035. Kf5-g4 e5-e4
036. Kg4-f5 c5-c4
037. Kf5-g4 c4-c3
038. Kg4-f5 c3-c2
039. Kf5-g4 c2-c1=Q
040. h3-h4 Qc1-g1
041. Kg4-f5 Qg1-g6

O kazandı... Ayrıldık...

***

Taammüden yazıyorum.
Sayfanın hem tanık hem de sanık tarafındayım.
Eğer amacım beraat olsaydı,
sözcükleri hiç bulaştırmazdım bu işe...

***

Bütün cümleler devrik olmalı aslında.
Olmalı tüm cümleler devrik.
Gibi aşklar olmalı bencileyin şartsız.

Özetle ve yani işte tam bir olmalı durumu ihtilaf...

İhtilaf...

Anlaşamamalı tüm sözcükler ve harfler aslında.

Aslı-nda...

Uyumsuzluk yüreğimize çökmeli.

Dengesizlik kanımıza işlemeli...

Anladınız işte...

Çatal sağda bıçak solda ,
bıçak sağda çatal solda,
ruh yukarda, beden aşağıda olmamalı.

Dudağımın ne zaman kimi öpeceğini yazgım bile söylememeli bana...

Anladınız iŖte...

Tüm seviŖmeler ihtilafly olmalı.

Bedenim bile gizlemeli ruhumdan ürpertisini...

Bulut bile saklamalı tenimizi ne vakit ıslatacağını...

Anladınız iŖte...

YaŖam bile ihtilafly olmalı,

Aslı-nda...

Oktay CoŖar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497507/kisa-kisa-vii.html>

Üryan

Ne geceyim ne mevsim

Ne suyum ne ayna

Kirli zamanların sarhoşuyum

Gittiğin zamanların habercisiyim

Yaşlanmış intihar lekeleriğim

Ne celladım ne melek

Ne sevgiliyim ne korkuluk

Ürkek zamanlarının nabzıyım

Çağırmadığın acıların iziyim

Dokun...

Dokun ey ,

Kalbine benden arta kalan zamanların bulaştığı

aynamdaki ten...

Görüyorum seni yine

dört duvarımdaki çıkmazlar diyarında.

Dokun...

Dokun da kıyılarıma sana çarpsın bir bir

hasretimden ölen anılarla...

Ne kendimim ne kalbim.

Düşten üryan bir garibim...

Dokun...

Dokun Göçebe gözyaşlarıma...

Ne duvarım ne boşluk

Ne ayrılığım ne umut

Ama dokun...

Ve doku...

Doku sessizliğimi inceden su büyüsüyle.

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497669/uryan.html>

Ateş Geçidi

Koştular
Çok koştular
Fırtınanın yakasına yapışmak için
İçindeki hortumu öldürmek için
Artık yutmasın diye zalim duyguları

Koşarlarken arkalarında gözyaşlarından toz bulutu
Toprağın şahdamarı kökünden kesik
Öcü alınmamış ihanetler çorak
Kuşlar üşüyor çok üşüyor
Titriyor bulutlar çok titriyor
Onlar koşuyor aslında bir el yazmasının peşinden
Onlar koşuyor aslında ellerinde balta
Daha çok inanç var budanacak
Daha çok anahtar var rüyalarına uydurulacak

Koşuyorlar
Buğday tanesi gibi kızlar tepelerde
Som sarı kirpikleriyle gözlüyorlar geleceklerini
Karınca gibi adamlar yuvalarında, ağustos böceklerini diriltiyorlar
Koşuyorlar fırtınanın peşinden, göğüslerinde masmavi bir kasırga
Şakaklarında yağmur taneleri, buğuları yeni tomurcuklanmış
Açlıktan ağlayan ağaçlar yaprak bekliyor
Bir gül tanesi üzgün, dikenini bile kanatmaz kimseyi

Koşuyorlar
Gökyüzündeki sahte yıldızları savurmak için
Koşuyorlar kapkara dudak tarlalarının içinden
Coşkuları kan revan içinde
Geçiyorlar bataklık gibi hayallerden, diplerine bulaşıyor ölüm
Pörsümüş gecelerden kurulmuş barikatlar önlerinde
Yeşili çalınmış bir orman pusuda, yutmak için nefeslerini

Ama hep koşuyorlar yıldırımdan içindeki ışıklarını
Gökten yeni ölmüş insanlar yağıyor başlarına
Yeni emekleyen bir büyü birden canavarlaşıyor toprağın içinden
Ama koşuyorlar kendilerini çağıran kehanetlerinin peşinden
Bir fırtınanın içindeki hortumun kalbini hançerlemek için
Geçip gidiyorlar ruhlarındaki ateş geçidinden
Erimesen yazgıları daha
Küllenmeden yazgıları
Koşuyorlar
Kayboluyorlar bir bulut kümesinin içinde
Kayıp
Düş tozlarıyla yazılmış bir destan gibi ...

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497773/ates-gecidi.html>

Dilimde Kırbaç Lekesi

[italik]Dilimde kırbaç lekesi
Avuçlarımda masum bir maktul
Meşrebimden vazgeçemem
Ne kadar kanasa da özlemlerim...

Bu mektuplar kuş olsa canım
Kuş olup burnuna konsa
Kuş olup saçlarında sarhoş olsalar
Her uçtuklarında bir kanat bıraksalar dilinin altına
Sen o mektupların kaygısız rüzgarı olsun
Günlerin nefes alan yerlerinden essen
Sessizliğimin canına okusan
Yüreğimin buruk tadını silkelesen
Bu mektuplar sen olsa
Yüzün olsa
Ağzın olsa
İncecik boynun olsa

İşte bak
Yine o avlumdaki yaralı ağacım
Bak işte bütün dallarım güz ölüsü
Öpmedin ki kabuğumdan
Dokunmadın ki kan yeşili yapraklarıma
Uyumadın ki tükenen gölgemde
Şimdi bilmem ki ben ne ağacıyım
Kimdir meyvem
Hangi ormandayım

İşte böyle bir türkü damağımda sallanan
Daha anımsayamadığım bir sürü sen varsın ceplerimde
Şimdi gideyim
Kadehim bir kolumdan çekiştirip durur
Hınzırır iki cümle bir şey yazdırtmaz bana
Ama sen yine de dediğim gibi
Kuş ol bu cümlelerden
Odam ol
Yatağım ol
Zehrim ol
Bedenim ol

Ne diyordum ?
Dilimde kırbaç lekesi
Bin kefen bile örtemez pişmanlıklarımı...

OKtay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497879/dilimde-kirbac-lekesi.html>

Gel

[italik] Bana en uysal gecede gel
Kokunla gel
Teninle gel
Mırırdanmalarınla gel
En şehvetli sessizliğinle gel
Yaşamınla gel
Dudaklarınla gel
Gözlerinle gel
Usulca gel
İpeğin ruhu okşayan dokusu gibi gel
Mavinin huzurla seviştiği gibi gel
Papatyanın yalansız beyazı gibi gel
Toprağın anaç hali gibi gel
Bana o gece
Gece gibi gel

Gel ve gecenin ortasında görün yavaşça
Çiçeğin nehri seyrettiği gibi seyret beni odanın ortasında
Yüreğine dokunduğumu düşle
Yüreğime dokunduğunu düşle

Gel
Ama kaybolmayacaksan gel
Düş gibi gel sonsuz ol
Ama gel
Sen gel ben seni dağ gibi severim
Sen gel ben seni incitmeden sokarım rüyalarım
Sen gel ben sadece yüreğimle öperim yüreğini

Kimsin bilmiyorum ama
Gel işte...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498004/gel.html>

Ding Dong

[italik] Yine de oyuncaklar vardır avuçlarımızda,
yine de rüyalarımızla emziririz oyuncaklarımızı,
yine de öpüşürüz kana kana...

Pencerelerimizin perdelerini ruhumuza doğru sıyrırız ansızın,
bir kelebeğin mutsuzluğunu çalarız mutlu olmak uğruna,
kapı zillerinden bir "an" yaratırız kendimize,
"ding dong"

Oyuncaklar ağlasa da görmezlikten geliriz,
heyecan kaskılarımızda gizlenirken aşk da şeytanlaşır aniden,
ama herşeye rağmen :
"ding dong"

Neyin sahte, neyin gerçek olduğunu biri fısıldamak istese de,
kulaklarımızı hemen saklarız ruhumuza, duyamayalım diye.
Arzularımızda kuluçkaya yatan, yine de beklentilerimizin içindeki tutkularımızdır,
Yani işte bütün "ding dong"ları aslında karmaşık yapan.

Kapı çalar.
Ding dong...
Ve karmaşanın içinde koşarken, geriye dönüp ağlarken aslında,
aslında aslımızken,
aslımızken aslında,
yani ruhumuzun bir ayağı hep çukurdayken,
yaşıyormuş taklidi yaparken yalancı nefes alıp vermelerle,
ama yine de dudakların görevini yerine getireceğinden emin olarak,
oyuncaklarımıza sadakatimizi bozmayarak,
toprak rengi bir çarşafta daha yeni diktiğimiz begonyaların kenarında,
derin derin soluk alıp vermeler gittikçe pembeleşen,
bir yandan düşlerimiz acımasız bir mengenenin içinde işkence görüyorken güdülerimiz tarafından,
kapı aslında çoktan çalmıştır okuduğumuz bilmem kaçınıcı masalda.

Dans eden tenler karmaşası,
hüzün doğurmaya çalışan arzu kokulu düşünceler,
an-ı, an-ın içine, an-sızın tikiştirmeye çalışan tutkular,
herşey- her şey - çoğul bir estetik istekmiş gibi,
veya her bir şey, estetik bir yalanmış gibi
kan ter içinde
kan ter içinde
kan ter içinde,
düşü düşle unutmak işte,
düşü düşle unutturmaya çalışmak işte,
kan ter içinde,
kan ve ter içinde,
biliyorsunuz işte kan düşten akar,
ter heyecandan,
heyecan yazgıdan..

Kapı bir daha çalmaz
kapı bir daha çalar
yani kapının bir daha çalıp çalmayacağını yazgılar saklasın yazgıcıklardan,
masaldaki sihirli sözcük "ding dong"tur aslında,
geri kalanı ya da ileri kalacakları birbirine yapıştırılmış fotoğraf kareleridir.

Ne duymak istiyorsanız hiç birini söylememişimdir aslında,
buluttan kuyular yapıp, ruhuma mandallamışım belki de,
ama o sesi duyduk mu duymadık mı ,
kan ter içinde,
iki dudak arası bir hayalde,
"ding dong.

Ya öncesi ya sonrası,
hani bunun sonrası...

Tek anımsadığım,
ne kapı zili, ne de korkularından kasıklarımın saklanmış heyecanlarım,
tek anımsadığım yüzünü anımsamadığım bir oyuncağımın düşümden içeri girdiği :
"ding dong"...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498144/ding-dong.html>

Bay Okyanus Ve Bayan Nehir

[italik]
Zamanın su gibi akmadığı bir anda
Kuruyan nehir saatlerinde
Ağlayan bir çarşafı
Beklemelerimin üstünü örttüm
Zaten haksızlık
Bir nehirden dalga beklemek

Eğer su öpseydi
Su görmemiş yerlerini
Ve bunu görseydi
Kimsesiz yağmur tanesi
Kıskanırdı elbet
Kıskanırdı da cayardı düşmekten yazgıma
Geri dönerdi bulutuna
Küserdi sana
Dudağının alımlı tarafından

Ben yine de uzattım
Çıplak ayaklarımı
beklemeden
Suyu yok nehre
Hiç mi vicdanı yok okyanusun
Damarından bir parça verse
Büüklük onda kalsa keşke...

Size söylüyorum
Bay okyanus ?
Bayan nehir?

Oktay Coşar
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498254/bay-okyanus-ve-bayan-nehir.html>

Kimse Bir Fotoğraf

[italik] Her coşku bir vuslat vaktidir
her vuslat vakti de bir coşku
zaman suda boğulmasın diye ,
nefes verdiler sevgiliden bir parça,
su dalgalandı kendinden koparak,
her kopuş ayrı ağladı geçmişine,
suskun kurtarılar bile çare etmedi,
o sırada,
yapayalnız bir sokağın kenarında diz çökmüş,
ellerini hüznü yüzüne kavuşturmuş,
acıklı bir fotoğraf gördüler,
haykırdılar dilleriyle yakınma diye,
fotoğraf söz buldu kendinde,
kırık albümlerden kopardılar beni diye,
belli ki geçmişin acısı saklanmıştı sahibine,
belli ki o yüzden atmıştı fotoğrafını sokak başına,
belki ihanetin rengi can bulmuştu yazgısında,
ama fotoğraf hayal bile edemezdi eski fotoğraflarından koparılacağını,
oysa içinde bir kadın ve bir erkek gizliydi fotoğrafın,
bir de çiçekler vardı arkalarında,
önlerinde, yanlarında,
bir de gülümsüyordu dudakları,
bir de olanca ağırlığıyla düş yükü vardı gözlerinde,
bir de umut,
bir de coşku,
bir de yaşam vardı,
oysa şimdi yapayalnızdı bir sokak başında,
ara sıra rüzgarın savurduğu bir öksüz bir kağıt parçasıydı,
kalabalığın arasından bir çocuk ışıldadı,
sessizce yürüdü fotoğrafın yanına,
masumca eğildi küçük elleriyle,
küçük ağızıyla üfledi,
tozunu aldı,
dağıldı kalabalık,
baş başa bıraktılar çocukla fotoğrafı,
üzülme fotoğraf ben seni seveceğim dedi,
ancak ellenmemiş,
taze,
ufacık bir kalp teselli edebilirdi fotoğrafı,
sonra yürüdüler,
çocuk,
fotoğraf,
kadın,
erkek,
çiçekler,
umut,
coşku,
yaşam,
sonra gülümsediler,
çocuk,
fotoğraf,
kadın,
erkek,
çiçekler,
umut,
coşku,
yaşam...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498397/kimsesiz-bir-fotograf.html>

Sayın Dinleyiciler...

[italik] Radyomda kanal bulmaya çalışıyorum.

Bir frekans belki de.

"şimdi haberler"

"şimdi müzik"

"şimdi aşk"

"şimdi hüzün"

"hep birlikte dinliyoruz"

"hep beraber ağlıyoruz"

bir frekans...

arıyorum...

"saatlerimiz ayrılığı gösterirken..."

patlayan yerler...

sebepli intiharlar...

"sayın dinleyiciler"

"sayın okurlar"

"şimdi rüya..."

"sayın dinleyiciler bir ihanetin daha sonuna gelirken,
bu ihanette emeği geçen..."

cızırtılar...

yaşamdan cızırtılar...

en berrak ses...

infilak...

mum ışığı...

perdenin ötesindeki ay...

giderek kaybolan sesler.

giderek yükselen sesler...

"sevgili dinleyenler motzart'ın ..."

"sevgili dinleyenler kısa bir aradan sonra,
muammalı bir ilişkiyle tekrar karşınızda..."

iyi bir şiir için iyi bir mezar...

görkemli...

parazitli bir yaşam.

anteniyle oynayalım...

elim yuvarlak düğmede...

infilak...

sanki...

sanki birşey patlayacakmış gibi.

bir Őir...
bir cümle...
ben...
oda...
karanlık...

doğru frekans?

"sayın dinleyiciler, sevgili dinleyiciler, değerli dinleyiciler..."

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498681/sayin-dinleyiciler.html>

Pıhtılaşmış Bir Hüzün Bu

[italik] Oluk oluk akan
duygumun kesik tarafından
kanayan bir hüzün bu.

Hissediyorum
bir fanusun içindeki kalbim görünmez oluyor giderek.

Düş altından sevişmeler
unutulmaya yüz tutuyor.

Sancılarım arttı yine,
aşk, acıma hamile kaldı sanırım,
şehvet ve sevginin ilişkisinden olmalı.

Doğacak acıya bir isim bulmalıyım,
ya da,
bir unutuş.

Bilmiyorum!

Bildiğim sözcüklerimin ve duygularımın kabuk bağladığı,
ve ancak,
başka bir aşk kavlayabilir içinde
sızı gizli yaramın üstünde.

Nedenlerim beni terk etti ,
kendilerinde öpülmüş bir dudak izi gördüklerinde.

Oluk oluk kanayan bir hüzün bu.
Hissediyorum,
geç kalmış,
pıhtılaşmış geçmişimden,
arta kalan,
arta kalmış,
bir iz bu,
pıhtılaşmış bir hüzün bu...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498791/pihtilasmis-bir-huzun-bu.html>

Tutamadım

[italik] Ayıklanabilenler,
Ayıplanabilenler,
Ayıplı ve ayıklanmış boyutların içine sıkışıp kalmış,
yuvarlak, şeffaf, cam kürenin içinde dönüp duran ruh halleri.

Geçmiş, ucundan tutup,
sürükleyerek yanı başımızdaki,
sadık gölgelerimizden birine kurban vermek çok kolay,
zor olan geçmişin bundan sonra yapacakları karşısında,
hani o en sadık gölgelerimizi nasıl koruyacağımız.
hani o tutamadığımız?...

*Tutamayanlar...
Tut/saklar....
Ah bir tutsak diyenler...
Tutmanın erdiği eleme,
gözyaşı niyetine harcayanlar...

Sigaranın hırçın bir ırmak gibi
akan dumanının tam göbeğinde
hisli aynalara çarpan duyguların
tıkanan anlarında
elimde bir kadeh
ruhumda bir kadeh
sancılarında bir kadeh
var iken
tutamadım...

Yüreğimin kefesinden
kayıp giden hayal parçacıkları...
toprak gökte
bulutlar da yerde olsa,
dağınık saçlarını
okşayabileceğim bir yere koy desem pembe yıldız
kokunu koklayabileceğim bir yere bırak desem pembe yıldız...
Ama tutamadım ki...

Tutabilseydim eğer,
geliyorum her yerimle,
geçmişimin ağırlığınca masallarım ile diyecektim.

Tutamadım ki..
Ve "ama"..
Tutabilseydim eğer,
karanlığın çiçekli perdesini güneş yedi diyecektim...

hani o tohum arzuyla açtı yaprak yaprak diyecektim.

Ama tutamadım ki...

Yüreğimden geçen bir yol,
ince ince bir çizgi, bazen koptu kopacak, kopacak,
görmezki, görmediki ince çizgiler ya da çizgilerden geçenler,
yazgının daha yazacaklarını ve yazdıracaklarını.

ince ince bir çizgi ayazda gibi, sanki üşür gibi,
bitti bitecek sanki , görmeden, gördürülmeden,
gölgelerin posası birikince ince ince çizgilerde hayal bile olmuyor, ki...

Tutamadan geçip giderken...

Geçip giderken tutamadıklarım...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498973/tutamadim.html>

Bu Dansı Bana Lütfeder misiniz?

[italik]

Bu dansı bana lütfeder misiniz?

Nerede mi?

Düş sarısı başak tanelerinin arasında
Titreyen bir dalın yeni doğurduğu bir yaprağın üstünde
Göğün rüyasından yeni kopmuş gecenin avuçlarında
Bir bulutun en düş gören yerinde

Hiç fark etmez aslında
Bir ayrılığın dibinde
Bir gözyaşının yanbaşımda
Bir cümlemin en başında
Bir şiirin en buruk anında
Bir gülümseyişin körpe kokusunda

Bu dansı bana lütfeder misiniz?

Ben ve yetim kalmış sancularıyla
sizin için biriktirdiğim özlemlerimle
gecelemden kesip sakladığım nefeslerinizle
Tenimde biriktirdiğim güzel gözlerinizle

Elimde bir öykünün tohumu
hep sakladım siz geleceksiniz diye
siz gelin de ekeyim diye toprağımızda
sizden siz gibi öyküler filizlensin diye hayallerimde

Bu dansı bana lütfeder misiniz?
Yüreğinize basmam endişe etmeyin
üzüntüyü uzak tutarım rüyalarınızdan

Siz yeter ki dans edin
en azından düşlerimde...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/499080/bu-dansi-bana-lutfeder-misiniz.html>

Yaz ki

[italik]Yazsana
Yaz hadi yaz
Yaz
Birşeyler yaz
Hadi

Hadi bir cümle çarpsın cennetimin nazik duvarına
Bunca aradan sonra kırp gözünü umarsızca körleşmiş kalbime
Ancak boğma düşlerimi birikmiş sıkıcılığınla
Sadece yaz koyu koyu
Koyulaştıkça belirginleşsin üç cümlelik vasiyetim
Belki o zaman
O zaman belki
Cümlelerin içine sığınan birkaç heceye tutumup ağlarım
Çok oldu çünkü
Çok oldu
Göz yaşlarım bile terk edeli beni
Bile...

Hadi yaz
Düşür kalbine sıkışıp kalmış cümlelerini
Yalnız dikkatli ol dikkatli

Kalbim komada
En ufak bir sarsıntıda un ufak olur
Geçmiş zehrini bulaştırma harflerine
Hecelerini soyarken bunları düşün
Zaten yaralarım iyileşmek bilmiyor bir türlü

Hadi yaz işte yaz

Herkesin bir penceresi var de mesela
Perdeli, perdesiz
Kuşları gören, görmeyen
Işık sızan, sızmayan
Benim de bir penceremin olduğunu yaz
Açılınca kapkara bir duvarı gören sadece
Yağmurun bile sinemediği
Dokunmaların giremediği bir pencerem olduğunu yaz
Yaz
De ki
Penceresi bile burukmuş de
Kapısı topalmış de

Yaz
Anlat beni
Anlat ki kim olduğumu anımsayayım
Desinler ki sen o'sun
Meğer sen oymuşsun
Hadi yaz da git
Belki birleşirim içimde
Belki de birleşemem
Ama kesin olan bir şey var neyse ki
o da ölmekten bitkin düştüğüm...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/499415/yaz-ki.html>

İcra

[italik] Birbirimize olan duygularımızı ödeyemediğimizden,

İlişkimize icra gelse,

ne alırlar ki?

Bir kaç eskimiş anı,

bir kaç şehvetli öpüşten başka...

Oktay COşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/499599/icra.html>

Elimde Olta

[italik] Taammüden yazıyorum.
Sayfanın hem tanık hem de sanık tarafındayım.
Eğer amacım beraat olsaydı,
sözcükleri hiç bulaştırmazdım bu işe...

Mevsimlerin ücra bir yerinde,
Elimde bir olta,
bekliyorum irice bir umut tutar mıyım diye,
ağlayan balıklara değmeden.

Düşler bulutlu,
Coşkular kuzeyden esiyor,
bekliyorum,
geçmişim uyuşuyor,
beklentilerim kundakta bir bebek gibi.

Elimde olta bekliyorum,
günlerden rüya mavisini,
ruhum tenimden sıyrılırken...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/499927/elimde-olta.html>

Uzaklar

[italik]Uzaklarda bir gün

Direniyor

Batmamaya...

Uzaklarda bir kelebek,

ırpıyor yitişlerini,

rengarenk.

Uzaklarda bir kuyu,

birikiyor sırlarına,

kurumadan miladı...

Uzaklarda bir balık,

ne mutsuz,

onların denizinde...

Uzaklarda bir toprak,

nasıl da doğuruyor ezgiyle,

göge nispet...

Uzaklarda bir ben,

ararken,

kırılgan gölgesini...

OKtay Coşar

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500280/uzaklar.html>

Yarım Şiir

[italik]Yine düşlerle durulanıyoruz ,
bir kez daha kendimize bulanırken...

Cüretkar bir karanlık,
hayal çadırındayım,
usulca çözüyorum korkularımın düğmesini,
baş ucumda sağdıçım umutlarım,
tek amacım fantastik bir yuva kurmak,
aslında çok zordur acıları süzmek...

Ne miskinler, çok miskinler meraksız aşklarım,
hepsinin de kefaletlerini ödemiştin oysa.
Ah...

Çok dağınığım biliyorum,
lakin toplanmam bir ölüm sürer,
bırakın birleşmesin parçalar,
nasıl olsa düş yolunu bulur,
bilir nereye akacağını.

Düşündükçe şişmanlıyor anımsadıklarım,
umurumda değil ıskaladıklarım,
bırakın bir kere de beni siz değil,
ben gömeyim istediğim öyküye.

İşte bir kez daha,
sahtekarca ödeşiyorum kendimle,
olan ve olmayan dudaklarla,
olmasaydı hep böyle,
yine dirilebilir miydin bir kez daha içimde...

Ne güzel ki benden önce ruhum sarhoş oluyor...
Ve ne olur bir şiiri yarım bıraksam, kim ölür en fazla?

Oktaç Coşar

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500604/yarim-siir.html>

Uyusun da Büyüsün Umutlarım

[italik]

Bir fırtına kemiriyor içimi
Bir sülük insafsızca emmeye çalışıyor hayallerimi
Bir akbaba ölü coşkularımı didikliyor
Bir kadın uzatmış elini ruhuma
Almaya çalışıyor aklımı

Her şey bu kadar kötü gitmiyor ama.
Bir kedi sırtımı yalıyor, yummuş gözünü.
Bir ayyaş geleceğimi bilirmiş gibi gülümsüyor yanaklarıma.
Gül satan çingene, "bu aşk da benden olsun abi" diyor.
Habersiz gelen rüzgar göğsüme sokuluyor.
Yakamı kaldırıyorum. Bir gözüm denizin oyuncakları vapurlarda.
Üflüyorum daha hızlı gitsinler diye.
En az deniz kadar yorgunum.
Ucundan yırtılmış hayallerimi düşünüyorum.
Yaşadıklarımın üstüne, mutlu bir elbise gibi giydirdiğim hayaller.
Sözcükler, kavak ağaçlarından savrulan pamukçuklar gibi kafamın üstüne konuyor. Bugün uysal bir gün.
Sihir bana ne zaman gelecek?

Bir bank
Üstünde küçücük bir adam
Koskocaman vapurlar
Küçücük adam
Dev gibi çiçekler
Küçük adam
Zebellah gibi bir gözyaşı

Herkes kendi kutusunda saklıyor hayatını.
Herkes şair; herkes düşünür; herkes aşık; herkes işsiz.
herkes umutlu; herkes alkolik; herkes komik.
Herkes herkes işte.
Herkes herkesi yazıyor.
Herkes herkesi çiziyor.
Ölümlü yeryüzü müdavimleriyiz.
Bi yaşayıp ölecektik sakıncası yoksa.
Sakıncası yoksa biraz aşkın tadına bakacaktık.
Biraz sancıların. Biraz öfkenin. Biraz cinnetin. Biraz dokunmanın.
O kırk mevsim bakar.
Öbürü kırk bir mevsim.
Kimse saymaz ki mevsimleri.
Hani imtihandı bu handa konaklama ?

Bu kaçınıcı cümlemdi ?
Kaçınıcı hüznlenişim?
Kaçınıcı çılgınlığım?
Saymayalım...
Saydık mı bereketi kaçır.
Biz yine paşa paşa gidelim her zamanki meyhanemize.
Bir duble bir şey içelim.
O kadınları düşleyelim.
O kadınlarla sevişelim.
Koklaşa koklaşa yazalım.
Nasıl olsa bedava bu cümleler.
Düş cumhuriyetinde bayrağımız hep göklerde.
Ağır ağır dolduralım rüyaların içini.
Nasıl olsa herkesin rüyası kendine.
İçelim güzelleşelim. Yazalım güzelleşelim.

Nesir olsun bu saatlerin, bu bulanıklığın adı.
Biraz da nesir gibi yaşayalım. Düz yolda sendeleyelim.
Bir cambaz gibi incecik bir duygunun üstünde yürümeye çalışalım.
Dere kenarında ruhumuzu sıvayıp, içine hüznümüzü daldıralım.
Sonra devasa bir opera salonunda,
ağır makyajlı, güçlü diyaframlı kadınlardan arya dinleyelim, kör bir suskunlukta. Bunları her sevişmeden önce yapalım.
Sevişmelerin kapağı olsun bunlar.
Bu içki masası.
Havada uçuşan fasıl.
Bütün bunlar gökyüzünde buharlaşsın usul usul.
Bir tek yıldızlar kalsın.
Dün gördüğüm aynı yıldızlar.
Her şeyime şahit yıldızlar.
Sarhoş takım adası yıldızları.
Kalkmam lazım.
Tatlı bir yörüngedeyim.
Fazlasıyla çıplığım, yatağıma uzanayım.
Uzanmadan bir avuç büyü alayım yanıma.
Koynuma
İçime
Uyuyayım
Uyusun da büyüsün umutlarım...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500826/uyusun-da-buyusun-umutlarim.html>

Kök

[italik]I

Tek kişilik bilet aldım içime yolculuk yapmaya
Yüzümün yüzünü görmeye
Yüzümün yüzsüzlüğünü görmeye
İçimin yüzünü görmeye
Görebildiklerimin içini yüzmeye.

II

Tabii ki aşk taraflıdır,
tabii ki acıdan yana taraftır,
tabii ki yine kaybolacak bir buluttur,
ardında yağmurları bilen bilir sadece,
ardındaki çakacak şimşegi ve tabii ki güneşi de.

Yani asıl olan,
toprak kaymasını önlemek için yamaca bol bol umut ekmektir,
toprağın köklerini güçlendirmek için,
yani içimizdeki erozyonları ihanetlerin en az oranda tetiklemesi için...

Çünkü hepimiz biliyoruz ki ,
öyle ya da böyle,
doğa herkese en az bir defa ihanet hakkı sunmuştur,
yaşayalım da,
yine gerçek olanın aslında kendi kendine gülümseyen bir çiçek olduğunu anlayalım diye...
Kökü başka bir çiçekle karışsın
ya da karışmasın,
kök tektir.
Kök biziz...

III

Yay'ından utanan ok,
Yine de üzülmez mi,
Fırlatılırken bir elmanın çürüksüz kalbine.

Cümlesinden utanan bir sözcük,
Yine de üzülmez mi,
Bir intihar mektubunun öznesiyken.

Ya ormanından utanan ağaç?
Ya bedeninden utanan yürek ?
Ya da bu nasıl bir kibirdir ki utanç kelimesi böylesine işler deriye.

Oysa bilir herkes;
Taş olmazsa toz,
Toz olmazsa da taş olmaz.

Oysa bilir herkes;
Karanlığın midesini yardım mı içinden aydınlık çıkar.

İşte o yüzdendir ki;
Mutsuzluk, mutluluğun içindeki çaresiz cenindir,
Umutsuzluğun gürültüsüyle uyanan.

İşte o yüzden,
Ne göz bakışlarından utanmalıdır,
Ne kulak duyduklarından,
Ne düş yaşadıklarından,
Ne de aşk sevdiklerinden...

Umutsuzluktan duygularım çatlamış,
çorak bir rüyada ne yetişir ki hiçten başka...

Yani biraz huzur yetmezliği işte teşhis.
İç kanama anılarda başlıyor,
gitmek istemediğim derin bir kuyuda birikiyor umarsızca.

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501121/kok.html>

Sorarlarsa Eğer

[italik]Ne iş yaparsın diye soranlara
Deniz kıyısında bankta oturan adamım diyorum
Benim görevim martılara bakmak, ne kadar beyazlar diye
Görevim dalgaları seyretmek, kıyıya çarparken canları acımasın diye
Sağ cebimde gece, sol cebimde gündüz
İkisi de bana çalışıyor gece gündüz
Acıktı mı karnım iki bulut yer doyarım
O da olmadı denizden bir parça kopartır, kalanını umutlarıma veririm
İki düş görür gülümserim

Acılarımın kırkı çıksın bırakacağım bu işi
Ne yaparım sonra bilmiyorum
Belki bir cümlesinin sonundaki üç nokta olurum
Belki bulduğum bir parantez içine saklanırım
Yüzünü anımsayamadığım bir kadının elleri olurum belki
Yüzünü anımsayamadıklarımın düşü olurum belki

Azalıyor içimdeki sihirin gücü
Pollyanna'dan beklediğim mektup da gelmedi
Cumartesi Pazara küstü
İlham perileri de grevde, alamadıkları için bekledikleri coşkuyu
Ben yine misafirim kendime
Ayrılık lekeleri de ne yapsam çıkmıyor tenimden

Ne diyordum?
Sorarlarsa deniz kıyısında bankta oturan adamım
Hatıralarımın solgun yerlerinden atıyorum denize
Gözlerimde her an gidecek gibi duran bir kadın dudağı
Yanı başımda ağrısız sevişmelerim
Ve baştan, en baştan hecelelemek istiyorum hayatı
En baştan sökmek istiyorum tutkularımın alfabesini

Zor biliyorum,
Gecelerimde bunca falçata izi varken,
Dallarım kaç mevsimdir yaprak vermezken,
Ama yine de,
Yakıştı bana kundaktaki uykularım.

Öyle işte,
Sorarlarsa eğer,
O adamı,
Hani o tabloda bankta oturan, sadece sırtı ve kasketi görünen adamı,
Daha önce hiç görmediği bir rüyasında kaybolmuş deyin

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501222/sorarlarsa-eger.html>

Düşüm Geldi İnecek Var

[italik]

Şiirin kısa biyografisi / İlk kadeh
sevdalı kıyamet provaları / ilk resim
Tahta bir masa...

gamsız deniz kışkırtılıyor
yetim adalar hıçkırıklarının peşinde
toprakta çıkan ilk gramer, diline kan sürüyor / sevmeler gibi
ruh ağacının çılgınca üreyişini durduramıyor kimse
ağırlığınca ruh / göğsü kopuyor
evliyalar delirmiş / soluklarında kopya mucizeler
mumyalanmış kuşlar aşkı ve ölümü anlatıyorlar
taklit tanrıları ferman peşinde
boyalar, hep boyalar / bedenlerin içi sahte boyalar
aşk heyeti toplanıyor / karar : sevilecek tüm kimyasal salgılar
sevilecek tüm orgazmlar
sevilecek tomar tomar nefesler
sevilecek ezberletilmiş inançlar

diğer resim / şimdinin fırçalarıyla / sonraki kadeh

her yerde düş tutulması
rivayetler krallığı imgeler destanında
yüzyıllar sürükleniyor nehirlerimizden
tüm sevişmeler klonlanıyor
kemik yaşımız yalan olmuş
yataklar şehri yataklık peşinde
öyküler işportaya düşmüş / vajina tüccarlarının elinde
bir elin nesi var iki elin ihaneti var tekerlemeleri üfürülüyor
kahkahalarla yağmalanıyor dokunmalar

realizm / çoğalan yudumlar

düşüm geldi inecek var
işte o sevgili beklenir / onun da onun da torunu
sakladığı tüm rüyalarla beklenir / içim geçmeden
bu müzik bitmeden / kötüler seni çalmadan
çabuk gel / üşüşüyorum yine beynime
iblisler seni kandırmadan gel
daha fazla yazamam / yorgun bu mürekkepler
gel sen / içine bir resim daha çizeceğim
bu sefer karamsar böceklerini salmayacağım göğsüne
dere kenarı uyuyacak / papatyalardan bir beyaz daha koparacaksın
dans edeceğiz seninle ezgili çarşaflarımızda
her sokağa bir isim vereceğim gülücüklerinden
gel sen gel / bak soruyor garson :
"bir sevgi daha alır mısınız? / hayır"
ne çok düştüm içine bir bilsen
gel hadi / çekiliyor denizim dibime
tamam anlatmayacağım sivri dişli canavarları sana
görün artık / birlikte ödeyelim bu masalın hesabını
gir o kapıdan / soğuktan burnun kıpkırmızı / aranarak
beni severek / beni yoklayarak / tertemiz
belir / yazacak bir sayfam daha yok / çaresiz
çabuk / masamda kocaman bir tümör / fırsat kolluyor yalnızlığımı sarmalamak için

resim ve çerçeve / gürültülü hüznümlere rağmen
iyi an tozları etrafımda / bu sefer vazgeçtiler öldürmekten /

- Hoş geldin
- Geç kaldım / bu kağıtlar ?
- Otursana...

Oktay Coşar
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501333/dusum-geldi-inecek-var.html>

Deneysel Şiirlerim (1)

m
me
mer
merd
merdi
merdiv
merdive
merdiven

gibi bir patika
sırtımı okşayan çiçek polenleri
kır denizimde uyuya kalmış bir tekne

sonrası işte bildiğiniz gibi

dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar

dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar dalgalar
[/italik]
[/italik]

II

Düşlerimde sürekli
Ters dönüyorum
Sret muroyünöd

Biri sanki
An ki
Kar-anlığı-ımın ucunu
Çekiştiriyor
Pekiştiriyor

Bir anlık
Düş mesafesi kadar
U////z////a////k
K,art niyetli bir yüklem
Sızıp kalmış uykumda.

III

Sessiz Harf Devrimi

yndn yndn
Dşr ğdmlr
çmdk ynk
tkmlyr rhm
ys
Rzgrn srlrı
Tnm kdr...

Sesli Harf Devrimi

Aaan aadan
üe ieer
İiei aı
eelio uuu
Oa
üain ıarı
eie aar...

Sudan Yansıyan

Aynadan aynadan
DüŖer çiğdemler
İçimdeki yankı
Tekmeliyor ruhumu
Oysa
Rüzgarın sırları
Tenime kadar...

IV

Senhepyanaşıkolyüreğimeişteböyletıpkıikikanadıgıbirkuşuntıpkıkamplumbağanınsadıkkabuğugıbitıpkıbuharflergibi

Oktay Coşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501517/deneysel-siirlerim-1.html>

Çıplak

[italik] I

Çıplak bir harf,
Çıplak bir şiir,
Çıplak bir yaşam,
Gözlerimi kapadım,
Açtım ruhumu,
Çıplak bir yol...
Çömeldim,
kavuşturdum ellerimle yüzümü,
çıplak bir oda...
Şehvetin çıplak hali...
Bu gramer insanı çıldırtır...
Uzağa uzanıyorum,
Uzağa sokuluyorum,
Uzağa en çıplak rüyamı hediye ediyorum,
Çırılçıplak bir melankoli benimkisi...

II

Ellerimi uzatıp da,
ellerimin kavuşmama ihtimalini,
bilse de ürkek yazgım,
ellerim yine,
uzanacaktır yazgımın arzuladığı yere,
ellerim yine uzanacaktır,
duygularımın kıyısına...

III

Kedi gibiyim,
geriniyorum geriniyorum,
güne geç kaldım,
gecenin büyüyle yıkandığımdan...

IV

Eğer kalbin bir kullanma kılavuzu olsaydı,şöyle yazmalıydı :

Yüksek umutta kullanmayın yanabilir.

Çalıştırmadan önce en az 12 saat arzu şarjında bırakın.

Fazla şehvet anında şarj erken bitebilir.

De/şarj için lütfen nefis takviyesi yapın...

Huzurlu zamanlarda muhafaza ediniz...

Dikkat! İhanet anında kırılabilir!

Aldatanların erişemeyeceği yerde tutunuz!

V

Bütün aşklarım kafiyelelidir,
hepsinin sonu hüzünle biter...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501744/ciplak.html>

Eğer Mutsuzsanız Bayan

[italik]

Eğer mutsuzsanız bu yerkürede bir kelebekken bayan
Eğer mutsuzsanız oturduğunuz sandalyede
Ya da bu sayfanın beyazı az gören yerinde
Ya da ayın biraz çiçeksiz yerinde
Avucunuza biraz karanlık alın ve bir kuş gibi havaya fırlatın

Eğer mutsuzsanız yalnızlığınızın güneş görmeyen yerlerinde
Eğer mutsuzsanız geçirdiğiniz senelerin gölgeli yerlerinde
Ya da size ait uzakların anısı körelmiş tarafında iken
Ya da gözyaşlarınızın umutla ip oynadığı bahçede iken
Mutsuzsanız eğer
Hemen arkanızda size sırnaşmaya çalışan begonyanıza göz kırpın bayan
Ya da daha önce hiç bilmediğiniz bir duayı gökyüzünden asılıp alın
Böylelikle ruhunuz biraz daha kamaşacaktır düş kokulu balkonunuzda

Bayan?

Bayan?

Eğer mutsuzsanız yatağınız sancılı şarkılarla doluyken
Eğer mutsuzsanız hep andığınız paragrafınızın daha ilk cümlesinde
Hadi süslenin hayata
Sızılınıza şöyle şık bir peruk takın
Keşkelerinize güzelce makyaj yapın
Ve süslenin hayata
Ve rüyalarınızın vazgeçilmezi o perilerini takın kolunuza
Geçmişinizi asın portmantoya
Ve bir masal takın kolunuza hani en narininden

Eğer mutsuzsanız bayan
Ve üşüyorsanız eğer mutsuzluktan
Saçlarınıza denizin dalgalarını takın toka diye
Ve kaleminizi gökyüzüne bandırın daha sihirli yazsınlar diye

Eğer mutsuzsanız bayan
Mutsuzsanız eğer
Sakladığınız huzurunuzu çıkarın artık yüreğinizden
Ve aynalarınızı sadece yağmura tutun.

Çünkü bayan çünkü
Eğer mutsuzsanız
Artık ıslanma vakti...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501845/eger-mutsuzsaniz-bayan.html>

Düş Reçeteleri

[italik] I

Yemyeşil bir fırtınadan sızan huzur bozumu rüzgarlar!
Yüzme bilmem ki ben! Boğulurum karanlıkta!
Bulmaca beceriksiziyim!
Karanlık labirentlerin çıkış noktasını da bulamam!
Güneşin biraz daha yükselmesini,
Uzağımdaki denizi biraz daha ısıtmasını bekliyorum...
Antiseptik düşler gerek bana...

II

Koca bir fıçı dolusu kelime içip sarhoş olmak...
Ve hızlı, çok hızlı bir düş yolculuğu...

Yolda görevli cümle ceza keser bana,
Kontrolsüz yaşam manifestoları yazmaktan...

III

Gereksiz virgüller bazen yaşamı alt üst edebiliyor.
Demlenmek üzere olan bir çayın, sabırsızlıkla deminden alınması gibi...
Kesit/lerde oluşan boşlukları nasıl dolduracağımızı bile bilmeden.

Yani :
Bir "virgüle" "nokta" taklidi yaptırarak...

Zaten sabırsızlıkla/sabırsızca ya da sabır yoksunu duygularla lekelediysen virgülü,
rol model olma şansını çoktan yitirmiştir.
Lakin,
Biliyoruz ki :
Yitirenden çok-
azmettiren/in ruhu soluklaşır hep...

IV

Acıçığdem bitkisini kaynatıp,
gün aşırı değil,
günün aşırı zamanlarında,
bir yudum içerseniz eğer,
daha iyi şiir yazarsınız...

Yalnız benim de yaptığım gibi ironik ateşte demini alacak...
Münzevi olmaya hiç gerek yok...

V

Tatlıçtkırıldım ağacının,
kuruyan dallarından,
kaynatacağınız öz sıvıyı,
gün batımlarında içerseniz,
olası ayrılık ağrılarınıza pek iyi gelir.
Hafif sızılı ve biraz buruk atlatırsınız...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502091/dus-receteleri.html>

Kimliksiz Manifestolarım

I[italik]

Ben ve sevgili arkadaşım pamuk ipliği,
mahrem bir kovuğa sığınmışız,
koptuk kopacağız diye...

Kulaktan kulağa oynasak,
kaç harf kendini bulur,
kaybolduğu alfabesinde...

Olmadı koşuyoruz, olmadı yürüyoruz, olmadı duruyoruz, olmadı olmadı...

Bilemedik ki,
çığlık yağmuru mu, düş yağmuru mu?

Islanmamak için mesela sızı geçirmeyen bir yazgı geçirelim kalbimize...

II

Seçtiğim Üç Dört sözcüğün üzerine oturdum.

Biliyorsunuz bu duruma kuluçkaya yatmak diyorlar.

Böylelikle sözcükler gerekli duygu sıcaklığına ulaşınca kabukları çatlayacak önce.

Sonra sözcüklerden yeni sözcükler doğacak.

Önce hemen ayağa kalkamayacaklar.

Güdüsel olarak benim onlara umut ya da umutsuzluk takviyesi yapmam lazım evvela.

Sonra hep birlikte karar vereceğiz :

"Yan yana mı olacaklar?"

"Alt alta mı?"

Benim güzel alegorik yavrularım...

III

Duygularımı kaybettim...
Şairlikten malulen emekliyim...

Elimde avucumda
geçmişten biriktirdiğim bilemedin otuz cümle kaldı.
tek avuntum...
iyi ki zamanında çarçur etmemişim.
çok sevdiğim iki beyaz sayfaya miras olacak, vasiyetimdir.

IV

Fotokopi duygular.
A4 boyuta A2 boyuta.
siyah beyaz ya da renkli tıpkı çekimler.
tıpkı çekimler.
tıpkı duygular.
hık demiş eski aşklardan düşmüş duygular.
tıpkı çekim.
seri çekim.
aynı mürekkep.
aynı aynılık.
aynı ayrılık.
yani;

copy/paste aşklar...

V

İçimdeki kurak tabakanın üzerinde gezinen bir kertenkele
şer midir düş müdür ?
içimde isyankar cümlelerin töresi
dilimin altında haylaz bir mayın tarlası
düş müdür şer midir ?
rüyalarımın etrafı dikenli tel örgülerle kaplı
uyansam kanayacak tüm düşlediklerim
düş-şer-mi nadasa bıraktığım heceler içimden

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502194/kimliksiz-manifestolarim.html>

Kimliksiz Manifestolar (2)

[italik] I

Sözcüklerin böylesine acımasızca,
hatta hunharca 'hiç' edilip,
ucube cümleler yaratılmaya çalışılması,
bozuk yumurta kokan bir jenerasyona,
akıldan zerk edilen,
düşteki kültür oranını düşürmeye yarayan ilaçların yazılı olduğu reçetenin eseridir.

Bu yozluk hallerine,
yazmanın erdemi bir an önce müdahale etmelidir...

II

Cümlelerin röprodüksiyona dönüşmüş halleri,
ve dönüştürülme çabaları,
ölümsüz cümlelerin kemiklerini sızlatıyordu.

Tıpkı,
Yapay gözyaşları eklenmiş,
imitasyon palyaçolar gibi...

III

Furya...
Moda imgeler
soluklaşmış imge kreasyonları

vitrin şiirleri
ucube yaklaşımlar

klîşe/lerden buketler - yazım günleri hediyesi

Furya...
Önüne geleni yutan hortumlar gibi...
Hipnozun aktuel metodları...

IV

Bugün Ne Yapsak :

- * Sürrealist bir şiir yazsak... Kimse anlamasa... Ne güzel sıçrattınız harfleri sayfalara deseler...
- * Barok üslubunda aşık olsak. O bizi hala neo-platonik zannetse...
- * Ekspresyonist bir ayrılık yaşatsak. Ancak gözyaşlarını kübik tarzda çizip hala seviyor gibi yapsak...
- * Fütürist bir tavırla bir mağara duvarına resimler çizip, orada yaşamaya alışsak...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502346/kimliksiz-manifestolar-2.html>

Kimliksiz Manifestolarım (3)

[italik] I

Her an bir felaket sanki tenimize son bir umutla tutunacakmış gibi.

- Ne iş yaparsınız ?
- Felaket tellalırım...

Ve zaman zaman, ne kadar mutlu olduğumuzun her farkına vardığımızda,
ve her farkına vardığımızda,
ve her farkına vardığımızda,
ve her farkındalığımızda,
kapatıyı sınımsız kilitlemek girmesin/ler diye...

An-cak
Nafiledir yazgıda bir nefeslik çabalar...

II

ARTIK SİZ DE ŞİİR YAZABİLECEKSİNİZ!

Sahibinden satılık kelime dağarcığı.
Az kullanılmıştır. Sadece beş ya da altı şiir yazılmıştır.
Mealler garantilidir.
En az %40 yabancı kökenli sözcük.
Dileyen yeraltı şiiri dileyen arabesk şiirler yazabilir.

Alana yanında beş imge de hediye ederiz...

III

Kompozisyonunu kurduğumuz aşklarda,
domuz yağı, trans yağı, yapay tatlandırıcıları yalanlar yoktur.

Güvenle acı çekebilirsiniz...

IV

Evet.
Fizik yaşamın her noktasında işe yarıyor ve kendini ispat ediyor.
Özgül ağırlığı daha büyük olan parçalar daha hafif olanların ortamından ayrılarak belli bir hızla dibe doğru çöker...

Tıpkı umutsuzluktan ağırlaşan duyguların
ruhumuzun dibine çöktüğü ya da çökeceği gibi...

V

Cellada :

Kopya çekme,
sen yine bildiğin gibi öldür,
kursağında kalsın kanlı hatıraların,
uslanma sen yine de,
böyle bilirler seni,
makinede dokunmuş belli vicdanın.

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502451/kimliksiz-manifestolarim-3.html>

Kimliksiz Manifestolarım (4)

[italik] I

Bay İmlanın gece yolculuğu
Kafasında şapka
Düşüncelerinde apostrof

Bakışları sert sessiz
Sesli harfler cebinde
Ünlemi bir gölge gibi takipte

Birkaç kadeh birşey içecek
birkaç cümle dostuyla...

II

Kuklayım yasta,
Kuklayım ayazımda,
Tut incemiş ipimden,
oynat hayallerimi,
ihtirasınla yak mumun fitilini,

yansısın perdene silüetim,
kuklayım kucağında,
öp tahtalaşmış dudaklarımdan,
tut körelmiş ipimden,
oynat içindeki yazgımı,
ritmi bozuk bu sözcüklerle...

III

Acıların gerçekleşmesiyle
yağmurun oluşumu arasında sıkı bir birliktelik var gibi.
Var olan acıların buharlaşıp, gökte umutlarla yoğurulması,
ve umutların tükenmeye yüz tuttuğu sırada
acıların yüksek basınçta sıvılaşması
akabinde güneşli bir günde bile acılarla ıslanmamız.
Değişmeyen acıların umarsızca yer değiştirmesi ve sirkülasyonu.

Bu mucizevi durumdan eğer bir pay çıkarılması gerekirse
acıların da değişmez bir uzvumuz olduğudur.
ki kullanılmadığı zaman işlevselliğini yitirir fonksiyonu
bu uzuvda geçerli değil; aksine tersi bir sistem işlemektedir :

Kullanılmadığı ve hissedilmediği zaman kontrolsüz bir şekilde üreyerek...

IV

Düş/ene bir düş de sen atacaksın...
Düşleyen/in bir düşü eksilmesin diye...
Düş/kün olsunlar diye...

Düş bilesinler diye saldırgan bir şiire...
Düş bilsinler, sorarlarsa....

V

Papatyaların talihsizliğidir,

Yapraklarının hunharca kopartılarak,

Aşk fallarına adak edilmesi...

Sevgisizliğin içinde, sevgi aranması, aşkın hijyenik yapısına ters...

Okday Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502684/kimliksiz-manifestolarim-4.html>

Kimliksiz Manifestolarım (5)

[italik]I

Irz...

Bir cümlenin duygusunun

ırzına geçmek,

cahil özentilerle...

İffetine kalem değdirmek...

Kaç aydan başlar?

Ya da kaç mevsimden?

II

Dalgalara düğüm atarak,

denizi susturamazsın...

III

Şehvetin,

damarlarımda nasıl da tatlı akıyor,

arzu dolu bir ırmak gibi...

Buğulu bakışların,

nasıl da esiyor bedenimde.

Bu tranşparan düşlerim,

soluk soluğa kalmışken...

IV

Bu soru işaretlerinden ,

neden hüzün sızıyor bugün?

Hiç bilmediğimiz bir öykü mü hatırlatır bize kim olduğumuzu?

Özlem/in kendi iklimi,

hiç mi kılavuz olmaz yürek haritamıza?

V

BArdağın dolu yarısı da,

boş yarısı da canımı sıkıyor.

Umurumda değil bu kokmuş slogan.

Zaten iyimserlik takviyesi için,

bu tesellisiz, çürümüş cümlelere de ihtiyacım yok.

Uydurma özentiler,

kek kalıplarına koyulup fırına veriliyor.

BUnları da midesizler, aşkober/lar yiyor sanırım...

VI

Eğer duygusal ilişkiniz uzun süredir bitkisel hayatta ise,
onca aşk ve sevgiyi tanımlayan kitaplarda da tedavisi yoksa,
ötenazi kaçınılmazdır.

Yaşam destek ünitesi kapatılmalıdır.

Ruh nasılsa nefes almaya devam edecektir.

VII

Ölümü alın,
avuçlarınızda iyice sıkın,
çıkacak sadece bir damlayı,
hayallerinizin tam ortasına damlatın.
Endişelenmeyin,
Sıratı hafifçe yalpalayacaksınız önce,
sonra ise düş kapınız açılırken,
gıcırdayan sesinizi duyacaksınız.
İçeri girin.
İşte size daha eceli gelmemiş cümleler...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502838/kimliksiz-manifestolarim-5.html>

Kimliksiz Manifestolar (6)

[italik] I

Sana bir sır vereceğim,
yalnız avuçlarında sıkı sıkı tutacaksın,
bir gün ben bırak dediğimde de bırakacaksın, olur mu ?"
"Uçmayı öğrenecekler o gün..."

Ben şiire kırgınım, sevmiyorum,
ben sadece hayatla sevişmek için yazıyorum.

BAzıları şiir oluyorsa,
benim günahım ne?"

II

Bir mahkum gibi,
volta atıyorum,
ruhumun içinde...

III

Vardır her aşkın,
geçirgen hücrelerinde saklı,

ayrı bir lehçesi,
ayrı bir şivesi,
ayrı bir ağusu...

IV

Huzur grubu pozitif acil ilişki aranıyor,
tutmuyor yoksa doku...

V

Fason duygular bunlar...

Müzayede salonlarında

ya da yazışmalıklarda

mezat yoluyla gidiyor.

Sat! tım!

Şu atasözünü de usulca konduralım şuraya :

"Her topal satıcının bir kör alıcısı vardır"

VI

Bakışlarını kaybeden adam,

yaşamın kıyısından kıyısından ilerler,

çarpmamak için bir hüsrana...

Oysa dalgalar,

aslında kıyılarıımıza iteklemiştir ,

mutluluktan damıttığı,

sancı dolu posaları...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503043/kimliksiz-manifestolar-6.html>

Kimliksiz Manifestolarım (7)

[italik] I

Duy/gularını duyumsayabilen duyarlı çıplaklar...
İlk kostümdü ar yoksunu yaprak.
En mahrem yerlerimizi gökte kazdığımız hendeklere saklamamız
ve üstünü de yapraklarla örtmemiz,
sanki yaşam fragmanının buyurduğu kışa idi.
Ve bir gün bir buluta rica edip,
yağmasını istememiz yeniden kalbimize...

Çünkü ağaçların da bir oyunudur bilgece,
bir mevsim çıplak,
bir mevsim sır/lı olmak...
Hani o yaprakların aslında hep ağladığı zamanlarda...

II

Senin bir vebalin yok,
ben ruhuna kırgınım...

O/dur, senin sinsice kalbime
yaklaşmanı sağlayıp,
ikimizi de acıyla gölgelendiren...

III

Gasilhane :
Ölmüş duyguların yıkandığı yer.

Krematoryum :
Ölmüş duyguların yakıldığı yer.

Mahşer :
Ölmüş duyguların dirildiği yer.

IV

Bir harf hatasıyla kaybettim seni...
"Kal" diyeceğim yerde,
"Lal" demişim...

Aşk yapayım derken göz çıkardım...

V

Bir ilişkinin,
menopoz ya da andropoz döneminde,
mutlak sevginin baş rolde oynama ihtimali oldukça yüksektir.
Tabii bu ilişki monarşiyle yönetilmiyorsa...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503149/kimliksiz-manifestolarim-7.html>

Kimliksiz Manifestolarım (8)

[italik]

I

- Garson! Ruhumun diyetinin hesabını alabilir miyim lütfen...

- Maalesef. Hesabı yan masada oturan vicdan ödedi efendim...

II

Edebi kaygılarımdan çok

edepsiz kaygılarım var...

III

Ruhumun avlusu öylesine lal renginde,

öyle suskun ki karanlığa çalan sözlerim,

kim öder, nasıl öder bunca kefareti ?

Oysa ben,

suskunluklarından yaratmıştım kendimi...

IV

Premature şiirler acil kuvöze konmalı.

Serum yoluyla duygu ve oksijen takviyesi verilmeli.

Bulunduğu sayfanın pencereleri periyodik olarak havalandırılmalı.

Belki de iyi bir okur refakat etmeli.

V

Saatsiz Aşk Takvimi

On üç Ağustos İkin On bir

Astronomi : Bu gece ay sizin için her zamankinden fazla parlayacak.

Bugün ne pişirsek : Pişmiş aşı su katın.

Tarihte bugün : DOKUZ yıl önce sevgiliniz sizi terk etti.

Günün Önerisi : Hiç bilmediğiniz en az beş sözcüğün anlamını öğrenin.

Günün Sözü : Söylenecek hiçbir şey kalmadı. Herşey söylendi zaten. Ancak türevleriyle yetinebilirsiniz...

VI

- Oğlum şapkanı giy üşüteceksin...

- Olur... â

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503439/kimliksiz-manifestolarim-8.html>

Kimliksiz Manifestolarım (9)

[italik]I

Haklısınız. Belki şöyle de seyrediyordur vaka. Bir anıda tespit edilen bir ur. Ancak iyi ya da kötü huylu olup olmadığı bilinm Anıdan alınan kesitte, urun kötü huylu olduğu ortaya çıkarsa mutlaka erken teşhisle anının içindeki umutsuz hücreleri ya ya umutlu hale çevirmek gerekir.

Aksi halde o anıdaki zapt edilemez hücreler bizi mutlu eden iyi anılara da sirayet edecektir.

İşte huzur yetmezliğinin resmen başlayacağı an.

Sonrası malum :

Düşsüzlük krizleri.

Yaşama isteksizliğini tetikleyen düşsüzlük krizleri.

Sonrasında düşsüzlükten yorgun ve güçsüz kalan ruh.

II

Haklısınız.

Tıpkı imla gibi yaşıyoruz.

Ya da tıpkı imla tarafından yaşattırılıyor.

Büyük harfle başlayan bir yaşam...

virgüller...

noktalı virgüller...

üç noktalar....

ünlemler...

soru işaretleri...

kimi zaman doğru, kimi zaman da yanlış yerlerde.

yanlış kullanımlar, yaşam devriklerine neden oluyor; küçük ya da büyük sarsıntılarla...

doğru yerlerde mutluluğun tadı geliyor dilimize.

neticede imlalarla ya da değil; yaşam bizi, biz de yaşamı deniyoruz son noktaya dek...

III

Bana hayal kurmam gerektiğini sen söylemiştin.

Ben de senin daha önce hiç olmadığını hayal ettim.

Hoşçakal...

IV

Yedi düş

yedisi de birbirinden düş

yedisi de düşkün

yedisi de düştü

yedi düşlü yedi umutlu bir kaderin ağzına düştü

düştü düştü ama zaten düştü

ki zamiri bile lezzetli :

düşüm

düşün

düş (erkek)

düş (kadın)

düşüz

düşünüz

düşler

zamir açılımı : tekil düşler; çoğul düşler

gala : doğum

antrakt : kefen

final : düş

sinopsis : bazen umut bazen acı

V

Öyle çok kelime sıkıştı ki aylardır içime.

kalbime.

tenime.

ruhuma.

şöyle :

hani milyonlarca sperm yumurtaya doğru hücum eder.

aralarından kuvvetle muhtemel sadece biri yumurtaya girer.

ve büyür.

ve onun bir kaderi olur.

benim ki de öyle sanki.

binlerce kelimem yumurtaya doğru koşuyor.

ama sadece birinin kaderi olacak...

not : şimdi değil. şimdi sarhoşum. sakat doğabilir kelimem...

Oktay Coşar

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503732/kimliksiz-manifestolarim-9.html>

Kimliksiz Manifestolarım (10)

[italik]I

Ter düşüyor bir tutam, sızımın kenarından
ter akıyor,
terliyor kımıldayamayan anılarım
kendiliğinden ölüveriyor bitkin kaderim
felç...
kabuk...
beynimin kıvrımlarından çıkmayı beceremeyen kahkahalarım...

II

Kokun,
ezberim oldu,
sana mecbur zamanlarımda...
Uçup gitme diye,
saklanırım hep kanatlarında...

III

Ruhun vurgun yemiş hali bile isyanda
Bir kitabın en cahil yerlerine saklanmış tavırlar
Rodin'in düşünen adamı karalar bağlamış
Van Gogh yeni bir kulak arıyor kendine
Bir kadeh votka yumuşatıyor tüm şiirleri..

IV

Kalbimi sağır eden bir duygu bu,
körebe oynamak şuh bir arzu.
Saklambaç oynamak değil de
saklambaç olmak sanki
Tenimi delercesine acıtan...

V

Her sene bir şiirimi
Kurban etmeliyim,
terk edilişler bayramında...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503837/kimliksiz-manifestolarim-10.html>

Oradaydık VIII

I

[italik]

Oradaydık,

hepimiz harıl harıl örüyorduk.

Bir oditoryumun taş sıralarında oturmuş örüyorduk.

Karşımızda Ören Bayan, Ören Adam.

Tıpkı onlar gibi örmeye çalışıyorduk.

"Bocalamıyoruz değil mi?" dedi birimiz.

"Bocalama ör!" dedi diğerimiz.

Oradaydık,

ellerimizde şişler,

ters düz, ters düz, ters düz...

"Yaşasın! Benim kaos bitti" dedi birimiz.

"Ne güzel örmüş, kıskandık" dedik de yankılanıverdi birden sesimiz:

"Kıskandık" "kandık" "andık" andık" ...

"Benim isyanlar" bitti dedi birimiz.

Yine yankılandık hep birlikte...

Oradaydık,

düz, ters, ters, düz...

Siyah kemik gözlüklerimiz burnumuzdan hafifçe kaymış,

pür dikkar elimizdeki şişlerin ucuna bakıyorduk.

Oradaydık...

"Benim sancılar" bitti dedi birimiz.

"Aaaaaa!" dedik.

Utanmadı, yine yankılandı harflerimiz...

Örüyorduk...

Yanıbaşımızda :

"DUygusal Örgüler Kılavuzu"

Oradaydık,

bu sefer hep birlikte örüyorduk,

beklediğimiz aşkı...

Daha kollarındaydık ancak...

Oradaydık,

Görebildiğimiz, hissedebildiğimiz her şeyin örgüsüyle...

II

Oradaydık,
deneysel odalardaydık
ve arılar gibi çalışıyorduk,
bir duyguda binlerce kez kanat çırparak...
Yine çok çalışıyorduk ve arılar gibi vızıdıyorduk.

"Vızz.. Vızz" dedi birimiz.

"Çok vızıldama da işine bak" dedi diğërimiz.

"Endişelenme, sadece bu yazıda vızıldayacağız" dedi ötekimiz.

Oradaydık,
her birimiz ürkek sözcüklerin peşinden koşturuyorduk,
bir aforizmaya sentezleyebilmek uğruna...
Her birimiz yabancı sözcüklerin peşinden koşturuyorduk,
öykülerimizde evcilleştirebilmek adına...

Oradaydık,
deneysel odalarda,
hepimizin hörgüçleri iklimsiz sözcüklerle dolup taşmıştı.

Birimiz kurguluyordu deneyleri :

"O.l. k-i , deri-n, ku-y-u.la-r/da b.ir/ik"

Öyle çok çalışıyorduk ki ,
terimizden bile oluk oluk cümleler akıyordu.

Oradaydık,
arılar gibi çalışıyorduk...
Bir polen ihtilaliydi bizimki...

III
Oradaydık,
çehresiz heykeller diyarında,
kimisi kımılıtsız,
kimisi devingen heykeller diyarında.
Yontulmamış ve yontulmayı bekleyen,
düşünen ya da düşleri çalınmış heykeller diyarında.

"Kayra" dedi birimiz.

"parlak ve esirgeyen" dedi diğërimiz.

"ürperten ve öğreten" dedi ötekimiz.

Oradaydık,
sayısız heykeller aleminde,
konuşmayan ama konuşan,
sözcükleri sırtlarına yazılı yontular evreninde...
Alınlarından çatlayan,

sanrılarında çatlayan,
kinlerinden çatlayan heykeller rahmetinde.
Her biri ölüm ve her biri doğumdu oluşlarıyla.
Oradaydık,
dilleri ateşten,
alın yazıları kor-dan heykeller coğrafyasında.
Emekten yapma tabakalarıyla,
düşlerimize kadar siniyordu,
parlaklıklarının kokusu,
ya da kokularının parlaklıkları...
Oradaydık bir kez daha,
görmediklerimizi görerek,
olmayanı oldurarak,
ucu traşlanmamış hayalleri,
bin devrik cümleyle,
görebilelim diye...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504094/oradaydik-viii.html>

Oradaydık IX

[italik]I

Oradaydık yine
kendi kuyularımızın dibinde
herkesin bir kuyusu olduğu yerlerde
dilek kuyularında
ölüm kuyularında
düş kuyularında

içinde dalgaların yaralı hışırtılarının duyulduğu kuyularımızda
içinde ateş böceklerinin ateşlerinden türküler yaktığı kıyılarımızda
kendi kuyularımızda
bazen suyun, yansımamızı pençelediği kuyularımızda
bazen rüzgarın fırtınaya bile diklendiği kuyularımızda
içimizdeki dipsiz kuyularımızda

işte orada geliyorlar dedi birimiz
yıldızlar kısrakların üstünde dört nala dedi diğerimiz
ışıldıyor kuyularımızdaki aynalarımızdan yeşelleri dedi diğerimiz
geliyorlardı her bir yıldız gözlerimizde havalanarak
ellerinde bembeyaz bir karanlık

oradaydık kuyularımızın dibinde
içimizdeki ışığın yankılarıyla
içimizdeki kuyuların ışığıyla...

II

İşte yine duygularımız ekşiyor ekşiyor
Adımlarımız mayhoş mayhoş
Bakışlarımızda buruk bir tat tat
İçimize emiliyoruz emiliyoruz
Mikrobik bir rahatsızlık bu yaşananlar
Bir cinnet salgını gördüklerimiz
Oradaydık işte yine kötü günler ülkesinde
Oradaydık işte vebalı yankılar peşimizde

Felaket tellalcısı bizi görür görmez ispiyonladı mazisine
Bizi görür görmez çiviledi kendisini gölgesine
Bizi görür görmez kıs kıs ağladı sevinçten
Kötü günlerin gözleri fal taşı gibi açılsın diye
Kötü günlerin kulağı kuyu gibi duysun diye

Oradaydık işte
Dört tarafı değil kaç tarafına uğursuz takvim yaprakları savrulmuş
İşte orada üzüntüden kaskatı kesilmişti geleceğimiz
“İşte gerçek siyah bu” dedi birimiz
“meğer daha önce hiç siyah görmemiştik” dedi diğerimiz
“meğer beyaz siyahın yalancısıymış” dedi ötekimiz

Oradaydık işte
Yerlerde acı çeken yılların bağırsıkları
Duvarlarda terk edilmiş zamanların kan izleri
Delik deşik haftalar
Gün güzü görmemiş kötü günler
Yaralı saatler
Hadım edilmiş yaşantılar
Hepimiz şaşkındık bu demir parmaklı rüyada

Hepimiz endişeliydik kemirgen sanrılarımızın sırtında

Ama yine de oradaydık
Olmayacak dualara amin demek için hep birlikte
Olmuşla olmamışa gebe kalan umutsuzluk düşük yapmasın diye
Ve her birimiz merhem vazifesi görüyorduk yazgılarımıza
Oradaydık kötü günler ülkesinde
Bir biz
Bir de iyi gün dostları
Kayıp kilitlerimiz ruhumuza çilingirci çağırırken
Hayallerimizin senaristi bir kez daha iş başındayken...

III

Hepimiz örüyoruz ağlarımızı sebatla,
gözlerimizi kırpmadan, umutlarımızı kırpmadan,
hep bir elden, hep bir kalpten örüyoruz ağlarımızı,
işte yine oradayken, oracıkta örüyoruz düşçül ağlarımızı yeniden,

öyle hızlı örüyoruz ki yazgı ağlarını bizden daha hızlı öremesin diye,
dört bir koldan, dört bir arzuyla,
çabucak, çarçabuk,

ördükçe ördükçe göz bebeklerimizi büyüyor, dev gibi oluyor, dev gibi,
büyüyen göz bebeklerimizin içine yavru rüyalar giriveriyor,
ikinci el, sahibinden temiz, gerçekleşme garantili rüyalar,
ikinci el, sahibinden tertemiz, kabusla uyandıran rüyalar,
örüyoruz, örüyoruz,
içimiz dışımız rüya,
sağımız solumuz rüya,
kulağımızdan kanatsız rüyalar kaçıyor, uçmayı kalbimizde öğrensin diye,

oradaydık ve koştura koştura örüyorduk,
bazen yoruluyorduk tıngır mıngır örüyorduk,
ruhumuza yapışmış ağlarımızı örüyorduk açılınsın diye,
acılarımıza sarmalanmış ağlarımızı örüyorduk saçılınsın diye,
ördükçe öresimiz geliyordu,
bir yandan da ağlıyoruz ağlarımızı ağı içindeylen,
ağlarımız, ağlarımız, ağlarımız
hem ağlarımız, hem ağlarımız,
oradayken,

yine oradaydık işte her zamanki gibi,
elimiz gözümüz rüya,
kalbimize rüyalar batmış,
kanayan yerleri örüyoruz ağlarla,
kanamayan yerlerle kahkahalar atıyoruz,
nefesimizin içinde yavru bir düş parçası,
bir yandan besliyoruz,
uyusunlar diye,
uyuyalım da büyüyelim diye,
zaman yine bizi tüm şefkatiyle emzirirken...

Oktay Coşar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504196/oradaydik-ix.html>

Oradaydık X

I

[italik]
Oradaydık,
ellerimiz kara kara mühürlü,
koyu koyu mühürlü,
vıcık vıcık mühürlü,
ki mühürlüyorduk yaşadıklarımızı ve yaşayacaklarımızı,
her ölümün bir mühür hakkı vardır diyerek,
her ayrılığın bir mühür hakkı vardır diyerek,
ki bittikçe mührümüz geceye basıyorduk boyansın diye,
ki azaldıkça mührümüz, birimiz koşa koşa karanlık çalıyordu en kuytu anılarından.

Oradaydık ve kana kana yağmur yağıyordu ve
biz mühürlerken bir yandan,
bir yandan da akıyordu mühürler düşlerimizin en can alıcı en kaygan yerlerinden,
ki yılmıyorduk yine de mühürleyelim de unutmayalım acılardan önce ve sonraki iyilikleri diye.

Hiç olmadı, ruhumuzun içinde zor günler için sakladığımız soluklarımızla mühürlüyorduk,
zor günler için nefes alabilelim diye,
zor hayatlar ve zor ölümler için sızlarımız daha rahat toprakta uyuyabilsinler diye.

Oradaydık,
bir yandan günler bizi yaftalarken,
bir yandan da biz günlerin içinde önceden çizilmiş resimlerimizi mühürleyelim diye,
ve yine mühürlüyorduk yorulmadan bir kez daha "diye" diyebilelim diye.

Ki mühürlediğimiz her bir tenin ardından okunaklı yazılar geçiyordu yavaşça :
"kalbi atmayan bir aşk ne işe yarayabilir ki!"

II

Oradaydık, o koskocaman mezarın başında işte,
Mezarı çevrelemiştik çevrelemiştik,
Ellerimiz ağzımızda hani hiçbir harf kaçmasın diye işte
Ellerimiz ağzımızda hani tüm harfler yüreğimizde kalsın diye,
Oradaydık kapkaranlık gözüklerle,
Hani gözbebeğimizin içindeki sözcükler görünmesin diye işte.

Oradaydık işte o dev gibi mezarın baş ucunda,

En sevdiğimiz cümle öldü diye işte,

İşte o cümlenin hatrına ,
İşte bilirsiniz "iyi bilirdik" demek için,
Basbayağı "iyi bilirdik" o cümleyi demek için ,
Cümlenin ruhumuzda çok emeği olduğu için işte,
Noktasıyla, virgülüyle, harfiyle bizi büyüttüğü için işte,
İşte oradaydık hepimiz,
Son soktası eceli olan o cümlenin yanibaşında,
Bir küreklik toprak da biz dökelim diye...

Birden birimiz hıçkırarak ağlamaya başladı,
Sonra sonra hepimizin hıçkırısı geldi,
Diğerimiz, ötekimiz doya doya hıçkırmaya başladı,
Hatta şahidiz, bazı damlalar da rahmetli cümleye denk geldi,
Cümle alem de şahittir,
Cemil cümle de bilirkişidir.

Oradaydık bizi koynunda besleyen cümlenin yüzüne, imlasına, mealine hürmet,
Aslında biz hiç yoktuk da hep o vardı aslında,

Aslında biz hiç yoktuk da o hep bize saklandıydı,
Biz oradaydık bir daha yapışır mı harfleri içimize diye,
Hep olduğu gibi işte,
Yasımıza dayanamayıp,
Yine bir kitaba kurban eder mi diye kendini,
İşte o diyeler ve işte o iştelere uğruna,
Yine ve işte,
Hep oradaydık hem oradaydık,
Hepinizin bildiği o cümle için...
"iyi bilirdik, iyi bilirdik, nabızı sevgiyle atan tüm sevişmeleri..."

III

Oradaydık yine,
suskunluklarla ve çılgınlıklarla örülmüş bir labirentin tam ortasındaydık,
hem susuyorduk hem bağıryorduk,
hem bağıryorduk hem susuyorduk,
sanıyorduk ki labirentlerin çıkışlarında kanatlı umutlar bizi bekliyor uçurmak için,
sanıyorduk ki labirentlerin sonunda düş yapraklı çiçekler bizi kokusuna boğacak,
hepimiz oradaydık ve çıkış yolunu arıyorduk çıkmaz çizgileri takip ederek,
hepimiz emindik oysa bütün bulmacaların bizi yazgının görünmez yerlerine götüreceğinden
oradaydık ve huzurluyduk
oradaydık ve endişeliydik
bir labirentin bizi , bizim de bir labirenti tutsak ettiğimiz zamanlarda.

Oradaydık işte yine,
hepimiz sanıyorduk ki daima ışık takip edilir,
ışığın sonundadır yazgının çıkar yanı,
hayır dedi birimiz
hayır dedi ötekimiz,
hayır dedi hepimiz,
birimiz haykırdı : ışığı değil karanlığı takip edelim
evet dedi birimiz
evet dedik hepimiz
karanlığı!
karanlığı!
karanlığı!
çünkü karanlık ışığın rahminde gizlidir dedi birimiz.
hepimiz takip ettik kör hayallerle karanlığı
ve giderek körelterek yazgımızı.

Herkes bir gün düşecekse bir labirentin dibine,
ve herkes bir gün kendini ve sevdiğini çözecekse bulmacalarla,
işte biz de o yüzden yine oradaydık,
son nefeslerimizin sayısını bilmezken,
ama yaşamın terasından güneşe bakarken,
kucaklarımızda nurlu gibi yavru karanlıklarla...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504377/oradaydik-x.html>

Tutamadım II

[italik] I

Tutamadık,
mavi renkli bir hayat kadınının isimsiz hayatından
dalgaların köpüğüyle işlenmiş bir sahil gibi
karnında fırtınayı büyüten rüzgar gibi
devindik durduk tutamadığımız
esnemiş arzularımızın batık tarafında.

Tutamadık,
binlerce yine,
yinelenirken sözcüklerimizi sakladığımız,
dermansız yıldız aralarında.

Binlerce gün yüzü,
yüzlerini satmaya çalışırken,
duygusal mezatlarda...

II

Hani bir perde,
karanlığın sırlı tarafı,
güneşin sızdığı yerden gülümse,
tutamadıkların için yine düşle tutabildiklerinle...

Kangrene dönüşmüş serzenişlerim de uyutmuyor beni,
nafile,
oysa yaşamımın bir parçası gibiydiler,
gözlerimi ne kapatır da , göz bebeklerimin içindeki siyah da kaybolurum,
hani öyle birden , apansız...

Yüreğimdiki nasır , nasıl da hızlı yayılıyor,
bir köstebek gibi , yüreğimin derininden.

İşte yine,
binlerce anın içindeki ben gibi,
tutamadım...

III

Ecelimin ikizi,
düşer kalkar peşim sıra,
bir diğeri benim zaten,
kocaman çarpışmalarla uyanıyorum ,
gökyüzünün boşalmış içinde.

Hani bir gerçek, bir rüya, bir gerçek, bir rüya,
hangisi benim, tutamadım...

Eski düşler,
eski düşler,
sıkışık kalmış baharla kışın arasına,
sıcak bir düş yuvası çerçöpten,
içinde sımsıcak,
eski de olsa,
okşamalı narin bir vivaldiyi kucağımızda,
belli ki ağaçların yaprakları tekrar gelecek dallarına,
uzun bir çizgiymiş gibi aslında,
belli belirsiz fragmanlar.

yaşam bir sinema koltuğu olmalı bazen,
oynat makinist,
yine tutamadım nasıl olsa...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504493/tutamadim-ii.html>

Oradaydık XI

[italik]Derler ki

Yaraya biraz düş basarsan çabuk geçermiş.

Biz hayallerimizin ve onların yalancısıydık.

Çünkü oradaydık bir kez daha,

Oradaydık ve çok hastaydık bu sefer,

Yoğun ama gerçekten çok yoğun bakımlardaydık

Sancıların gözetiminde aşırı duygu alıyorduk

Hepimiz çok hastaydık ve rüyalarımız halsiz düşmüştü

Umutlarımız can çekişiyordu belki de

Tutkularımız bir deri bir kemik kalmıştı.

Mutluluklarımızın nabızı giderek düşüyordu

Yazgımız telaş içindeydi

Oradaydık ve çok hastaydık

Koridorlarda telaşla koşturan düş bakıcılarını görüyorduk

Herkes yardım etmek için kanat çırpıyordu

Belki de yaşadığımız bir ihanetten mikrop kapmıştık

Belki de geçmişimizdeki bir yalandan iltihap kapmıştık

Belki de genetikti yaşadıklarımız

Ama hepimiz ağır çok ağır hastaydık

Ve iyileşmeyi bekliyorduk, yüreğimizi tekrar bir şiirin içine sokabilmek umuduyla

Hepimiz oradaydık

Düş bakıcıları bedenlerimizin yanı başında

Sürekli özgüven takviyesi yapıyorlardı

İyileşiyorduk bir yandan

İyileştikçe berraklaşıyordu anılarımız

İyileştikçe görünüyordu öykülerimiz

İyileştikçe hatırlıyorduk yaşanan alın yazılarımızı

Yazgımıza verilen anestezinin etkisi geçtikçe daha çok rüya görür olmuştuk

Oradaydık ve iyileşiyorduk

Oradaydık ve تنها bakımlardaydık

Bir öykü daha öykü doğururken

Bir cümle daha ilham cümlesinden çoğalırken

Bir biz daha biraz daha bizleşirken

Sancılarımız kabuk bağlarken

İşte yine oradaydık

Bu sefer ellerimizde terlemiş harflerimiz

Yaşanmaktan takati kalmamış zaman

Ve yeniden doğan düşlerimizle...

Oktay Coşar

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504635/oradaydik-xi.html>

Oradaydık XII

[italik]

Oradaydık,
bu sefer dikişleri patlamış bir şehrin azılı katilleriydik,
belki bir ihanetin alınının tam ortasından vurabilmek için,
belki de söylenmiş tüm yalanlara pusu kurabilmek için,
belki özenti tüm aşkların kalbini sökebilmek için...

Oradaydık,
neredeysse bütün sokaklarını gözyaşları basmış bu şehirde,
aldatanların, sahte kitapların ön sözünde olduğu bu şehirde
aslında ön sözlerin , apaçık ilizyon olduğu bu şehirde,
sahte sevişmelerin bir nefeste buharlaştığı bu şehirde.

Oradaydık ve yine iş başındaydık
ellerimizde fil gibi silahlar,
bir oraya bir buraya çılgınca duygu sıkıyorduk,
bittikçe mermilerimiz, rüyalarımızla dolduruyorduk,
öyle azılıydık ki hepimiz, bizi gören ilk bulduğu şiiire saklanıyordu hemen.

"Yaşasın, şehir sonunda aydınlanıyor" dedi birimiz
"yaşasın ay ışığı nihayet sokaklara düştü" dedi ötekimiz
"yaşasın, artık çürümüş sevdalarla kokuşmayacak" dedi diğerimiz
ve oradaydık,
deliler gibi şiir yazıp, şehrin duvarlarına asıyorduk,
her okuyan masum bir cümlenin gölgesi oluyordu sanki.

Ve yine oradaydık işte,
bir şehirdeki kangren olmuş duyguları kesebilmek için,
kansersiz şehvetleri alt edebilmek için,
sokaklara ruhumuzdan elde ettiğimiz mayalarla heykeller dikebilmek için,
ve gökyüzünden harf harf söylemlerimiz yağsın diye.

İşte böyle yağmurlu ve fırtınalı paragraflarla,
hırçın bir mevsimi yüreğimizde evcileştirerek girdik bu şehre,
bir kez daha orada olabilmek için,
bir kez daha düşlerimize can verebilmek için...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504817/oradaydik-xii.html>

Oradaydık XIII

[italik]

Oradaydık işte yine,
yeryüzünün sözcükler mahallesinde,
renk renk sözcüklerin cirit attığı caddelerde,
sözcüklerin öbek öbek toplanıp sancılandığı kağıtlarda,
sözcüklerin şehvetle çiftleştiği yazıtlarda,
işte o mahallede,
mucizelerin toprakta filizlendiği yerdeydik...

Bir kez daha oradaydık,
yaralı sözcüklerin iyiliği için,
sancılı sözcüklere merhem olmak için,
kendi sözlüklerinde kaybolmuş sözcüklere kılavuz olabilmek için.

İşte o mahallenin çatısı bulut beyazı bir sayfadan,
duvarları harf harf örülmüş ustalıklı,
bir çok işçi çalışmış harıl harıl,
zamiri , sıfatı, öznesi...

Hepimiz oradaydık yine tüm şahıslar,
Birinci tekil, İkinci tekil, üçüncü tekil,
ve tüm çoğul şahıslar,
Ham imgeler, pişmiş imgeler,
yıllardır okyanusuna dökülmeyi bekleyen imgeler,
yıllardır bulutundan yağmayı bekleyen imgeler,
yıllardır dalında yaprak olmayı bekleyen imgeler...

Ve hepimiz , her birimiz,
azad ederken cümlesinde esir olmuş sözcükleri,
cümlesinde paslanmış sözcükleri,
cümlesinde diyetini ödeyemeyen sözcükleri,
arafta sıkışıp kalmış sözcükleri,
yine yankılansınlar diye doğacak duygularında,
yine uçabilsinler diye yuvalarından,
oradaydık işte tüm bu yineler için...

Ve biz,
ve işte o , lider sözcük : ikra
ve bütün doğumlar ve bütün ölümler arasındaki tüm sözcükler,
kulaklara fısıldanan inançlı tüm sözcükler,
ve hecelerken yine her bir varlığı, var olanı, var olmak isteneni,
ve hecelerken yine, tüm bu ağıtları,
bu sefer hiç olmadığımız kadar ağlamaklıydık,
hiç olmadığımız kadar kederliydik,
aslında tüm yitişlere, masalların bile yumuşatamadığı yitişlere,
ama yine de,
yine de,
orada olmalıydık,
kundaklarında renklenmeyi bekleyen tüm sözcüklerin geleceği için...

Oktay Coşar [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505105/oradaydik-xiii.html>

